

ЗАКОН УКРАЇНИ **«ПРО ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

Цей Закон визначає загальні засади та порядок здійснення виконавчого провадження, а також правовий статус, завдання та основи організації і діяльності суб'єктів примусового виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) (далі - рішення).

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення понять

Для цілей цього Закону поняття вживаються у такому значенні:

боржник – фізична або юридична особа, що вказана у виконавчому документі як сторона, яка зобов'язана до виконання рішення;

виконавча дія – процесуальна дія виконавця або залучених до виконавчого провадження осіб, спрямована на примусове виконання рішення або забезпечення його виконання;

виконавче провадження – визначена цим Законом процедура з примусового виконання рішень;

виконавчий документ – офіційний документ, виданий уповноваженим суб'єктом владних повноважень для примусового виконання винесеного ним рішення;

державний виконавець – посадова особа (державний службовець) органів державної виконавчої служби, що наділена повноваженнями для здійснення примусового виконання рішень;

електронний виконавчий документ – виконавчий документ, створений в електронній формі та скріплений електронним цифровим підписом уповноваженої посадової особи, і внесений до Єдиного державного реєстру виконавчих документів;

приватний виконавець – фізична особа, яка у встановленому цим Законом порядку уповноважена державою на здійснення незалежної професійної діяльності з примусового виконання рішень;

стягувач – фізична або юридична особа, що вказана у виконавчому документі як сторона, на користь якої необхідно виконати рішення.

Стаття 2. Принципи законодавчого регулювання виконавчого провадження

1. Принципами законодавчого регулювання виконавчого провадження є:

- 1) законність;
- 2) обов'язковість виконання рішень;

- 3) державна мова виконавчого провадження;
- 4) диспозитивності виконавчого провадження;
- 5) неупередженість та об'єктивність виконавця;
- 6) співмірність заходів примусового виконання і визначеного у виконавчому документі зобов'язання боржника;
- 7) відкритість інформації для учасників виконавчого провадження;
- 8) конфіденційність інформації, яка має місце у виконавчому провадженні.

Стаття 3. Суб'єкти, які здійснюють примусове виконання рішень

1. Суб'єктами примусового виконання рішень є органи державної виконавчої служби та приватні виконавці.
2. Виконання функції щодо примусового виконання рішень в органах державної виконавчої служби покладається на державних виконавців.
3. Державні та приватні виконавці (далі – виконавці) володіють однаковим обсягом прав та обов'язків в межах виконавчого провадження.

Стаття 4. Правова основа діяльності органів державної виконавчої служби та приватних виконавців

1. Правовою основою діяльності органів державної виконавчої служби та приватних виконавців є Конституція України, цей Закон, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, інші закони, нормативно-правові акти, прийняті на їх виконання.

Стаття 5. Завдання органів державної виконавчої служби та приватних виконавців

1. Завданням органів державної виконавчої служби та приватних виконавців є повне і неупереджене примусове виконання рішень, відповідно до цього та інших законів.

Стаття 6. Правовий захист та гарантії здійснення діяльності органів державної виконавчої служби і приватних виконавців

1. Органи державної виконавчої служби, приватний виконавець під час здійснення професійної діяльності є незалежними від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання.
2. Опір працівнику органу державної виконавчої служби чи приватному виконавцю, заподіяння тілесних ушкоджень, насильство або погроза застосування насильства стосовно них, їхніх близьких родичів, а також умисне знищення чи пошкодження їхнього майна у зв'язку з примусовим виконанням рішень тягнуть за собою відповідальність, установлену законом. Зазначена відповідальність настає також у разі вчинення цих правопорушень стосовно особи, після її звільнення з органів державної виконавчої служби чи припинення

або зупинення діяльності приватного виконавця та стосовно їхніх близьких родичів у зв'язку з примусовим виконанням нею рішень у минулому.

3. Забороняється проведення огляду, розголошення, витребування чи вилучення документів виконавчого провадження, крім випадків, передбачених законом. Зазначена заборона не поширюється на випадки проведення перевірок органів державної виконавчої служби та діяльності приватних виконавців в порядку, визначеному Міністерством юстиції України.

Стаття 7. Професійні обов'язки виконавців

1. Виконавці повинні здійснювати свою професійну діяльність сумлінно, не розголошувати в будь-який спосіб професійну таємницю, поважати інтереси стягувачів, боржників, третіх осіб, не принижувати їхню гідність.

Приватний виконавець зобов'язаний дотримуватися правил професійної етики, що затверджені органами Асоціації приватних виконавців України.

2. До професійної таємниці належить інформація, що стала відома виконавцю, помічнику приватного виконавця у зв'язку із здійсненням професійної діяльності.

Обов'язок зберігати професійну таємницю поширюється на особу і після її звільнення з посади державного виконавця чи припинення діяльності приватного виконавця, помічника приватного виконавця.

Виконавці можуть надавати іншим особам інформацію, що містить професійну таємницю, виключно у випадках і порядку, передбачених законом.

3. Виконавці зобов'язані вживати всіх необхідних заходів, спрямованих на запобігання чи усунення конфлікту інтересів.

Конфліктом інтересів у цілях застосування цього Закону вважається суперечність між особистими інтересами державного виконавця або приватного виконавця та його професійними правами і обов'язками, наявність якої може вплинути на об'єктивність або неупередженість під час виконання державним виконавцем або приватним виконавцем його професійних обов'язків, а також на вчинення чи невчинення ним дій під час здійснення примусового виконання рішень.

4. Виконавці зобов'язані підтримувати належний рівень професійної компетентності. Рада приватних виконавців України забезпечує регулярне підвищення кваліфікації приватних виконавців.

Стаття 8. Державне регулювання здійснення виконавчого провадження

1. Формування та реалізація державної правової політики у сфері організації примусового виконання рішень покладається на Міністерство юстиції України.

2. Міністерство юстиції України:

- 1) затверджує Положення про Кваліфікаційну комісію приватних виконавців;
- 2) затверджує після консультацій з Асоціацією приватних виконавців України Порядок проведення перевірок приватних виконавців;
- 3) затверджує після консультацій з Асоціацією приватних виконавців України Порядок передачі архіву та виконавчих проваджень приватного виконавця, діяльність якого зупинена або припинена;
- 4) затверджує за погодженням з Національним банком України Порядок автоматизованого арешту коштів боржників на рахунках у банках;
- 5) затверджує перелік електронних платформ для реалізації майна, на яке звернено стягнення;
- 6) затверджує Порядок ведення діловодства для державних виконавців та за погодженням з Асоціацією приватних виконавців України – Порядок ведення діловодства для приватних виконавців;
- 7) затверджує зразок Посвідчення помічника приватного виконавця;
- 8) визначає Порядок передачі виконавчого провадження в порядку відводу державному виконавцю, керівнику органу державної виконавчої служби;
- 9) визначає за погодженням з Асоціацією приватних виконавців України розмір та види витрат виконавчого провадження;
- 10) визначає Порядок ведення обліку і звітності за сумами на рахунках органів державної виконавчої служби;
- 11) визначає за погодженням з Асоціацією приватних виконавців України вимоги до офісу приватного виконавця;
- 12) визначає опис і порядок використання печатки приватного виконавця;
- 13) встановлює за погодженням з Асоціацією приватних виконавців України форму та порядок подання приватними виконавцями інформації щодо показників своєї діяльності;
- 14) регулює діяльність державних виконавців;
- 15) визначає після консультацій з Асоціацією приватних виконавців України форму основних документів у виконавчому провадженні, в тому числі форму Декларації про доходи та майно боржника;
- 16) затверджує після консультацій з Асоціацією приватних виконавців України Порядок взаємодії та автоматизованого обміну інформацією між Автоматизованою системою виконавчого провадження та іншими інформаційними системами, які використовують приватні виконавці;
- 17) забезпечує ведення Єдиного реєстру приватних виконавців України.

Стаття 9. Виконання рішень іншими органами та установами

1. У випадках, передбачених законом, рішення щодо стягнення майна та коштів виконуються органами доходів і зборів, а рішення щодо стягнення коштів - банками та іншими фінансовими установами.

2. Рішення про стягнення коштів з державних органів, державного та місцевих бюджетів або бюджетних установ виконуються органами, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів.

3. У випадках, передбачених законом, рішення можуть виконуватися також іншими органами.

4. Органи та установи, зазначені в частинах першій - третій цієї статті, не є органами примусового виконання рішень.

РОЗДІЛ II. ОРГАНИ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ

Стаття 10. Органи державної виконавчої служби

1. Систему органів державної виконавчої служби становлять органи, утворені Міністерством юстиції України в установленому законодавством порядку.

2. Державні виконавці, керівники та спеціалісти органів державної виконавчої служби є державними службовцями.

3. Працівники органів державної виконавчої служби є представниками влади, діють від імені держави і перебувають під її захистом та уповноважені державою здійснювати діяльність з примусового виконання рішень у порядку, передбаченому законом.

4. Працівник органу державної виконавчої служби користується правами і виконує обов'язки, передбачені законом.

Стаття 11. Вимоги до державних виконавців

1. Державним виконавцем може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту (для керівників органів державної виконавчої служби та їх заступників - не нижче другого рівня), володіє державною мовою і здатний за своїми особистими і діловими якостями здійснювати повноваження державного виконавця.

2. Спеціальні вимоги до рівня професійної компетентності державних виконавців та керівників органів державної виконавчої служби визначаються Міністерством юстиції України.

Стаття 12. Фінансове та матеріальне забезпечення діяльності працівників органів державної виконавчої служби

1. Фінансове та матеріальне забезпечення діяльності працівників органів державної виконавчої служби та фінансування витрат на проведення і організацію виконавчих дій здійснюються за рахунок коштів державного бюджету, а також коштів виконавчого провадження, порядок формування яких встановлюється цим Законом.

2. Працівники органів державної виконавчої служби, які потребують поліпшення житлових умов, забезпечуються службовим житлом у

першочерговому порядку на час виконання повноважень відповідно до законодавства за кошти державного чи відповідного місцевого бюджету.

За сім'єю загиблого працівника органу державної виконавчої служби зберігається право на одержання жиллої площі.

3. Працівники органів державної виконавчої служби забезпечуються безоплатним форменим одягом за нормами, що визначаються Кабінетом Міністрів України.

Зразки, знаки розрізнення та правила носіння форменого одягу працівників органів державної виконавчої служби затверджуються Міністерством юстиції України.

4. Працівник органу державної виконавчої служби може отримувати винагороду. Порядок виплати та розміри винагород працівникам органів державної виконавчої служби встановлюються Міністерством юстиції України.

Стаття 13. Майно органів державної виконавчої служби

1. Майно органів державної виконавчої служби перебуває у державній власності та використовується виключно для забезпечення виконання завдань державної виконавчої служби.

2. На рахунки органів державної виконавчої служби, відкриті для зарахування коштів виконавчого провадження, обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів та їх виплати стягувачам, не може бути накладено арешт або звернено стягнення на підставі виконавчих документів.

РОЗДІЛ III. ПРИВАТНІ ВИКОНАВЦІ

Глава 1. Доступ до професії

Стаття 14. Приватний виконавець

1. Приватним виконавцем може бути громадянин України, який досяг 25 років, має вищу юридичну освіту не нижче другого рівня, має стаж роботи у галузі права після отримання відповідного диплома не менше двох років, володіє державною мовою, склав кваліфікаційний іспит, пройшов початкову підготовку, організував офіс відповідно до вимог законодавства та застрахував свою цивільно-правову відповідальність перед третіми особами

2. Приватним виконавцем не може бути особа:

1) визнана судом обмеженою у цивільній дієздатності або недієздатною;
2) яка має не зняту або не погашену в установленому законом порядку судимість;

3) яка вчинила корупційне правопорушення або порушення, пов'язане з корупцією, - протягом трьох років з дня вчинення;

4) якій за порушення вимог законодавства анульовано свідоцтво про право на зайняття нотаріальною чи адвокатською діяльністю або діяльністю арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), яку позбавлено права на здійснення діяльності приватного виконавця, - протягом трьох років з дня прийняття відповідного рішення;

5) звільнена з посади судді, прокурора, працівника правоохоронного органу, з державної служби або служби в органах місцевого самоврядування у зв'язку з притягненням до дисциплінарної відповідальності, - протягом трьох років з дня звільнення.

3. Приватний виконавець є суб'єктом незалежної професійної діяльності та не може займатися іншою оплачуваною діяльністю (крім викладацької, наукової і творчої діяльності, діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), інструкторської та суддівської практики із спорту та роботи в органах Асоціації приватних виконавців України) або підприємницькою діяльністю.

4. Діяльність приватного виконавця щодо здійснення виконавчого провадження регулюється законом.

Порядок вчинення приватним виконавцем окремих процесуальних дій може регулюватися підзаконними нормативно-правовими актами, вичерпний перелік яких передбачений статтею 8 цього Закону.

Стаття 15. Кваліфікаційна комісія приватних виконавців

1. З метою організації проведення кваліфікаційного іспиту для кандидатів у приватні виконавці при Міністерстві юстиції України утворюється Кваліфікаційна комісія приватних виконавців (далі - Кваліфікаційна комісія).

2. Кваліфікаційна комісія складається з дев'яти членів, по чотири з яких призначаються Міністерством юстиції України та з'їздом приватних виконавців України, один член призначається Радою суддів України, з числа своїх представників, науковців, суддів, суддів у відставці, визнаних фахівців у галузі права.

3. Особи, призначені до складу Кваліфікаційної комісії здійснюють свої повноваження на громадських засадах і на час роботи в комісії звільняються від виконання службових обов'язків за основним місцем роботи із збереженням середнього заробітку.

4. Персональний склад Кваліфікаційної комісії затверджується наказом Міністерства юстиції України. Строк повноважень членів Кваліфікаційної комісії становить три роки.

5. Кваліфікаційна комісія вважається повноважною у разі призначення до її складу не менше семи членів. Засідання Кваліфікаційної комісії є повноважним якщо у ньому беруть участь не менше п'яти членів комісії.

6. Голова Кваліфікаційної комісії та її секретар обираються на засіданні комісії. У разі неналежного виконання головою або секретарем комісії своїх

обов'язків, їм може бути висловлена недовіра членами комісії простою більшістю від фактичного складу комісії, що тягне за собою їх переобрання.

7. Систематичне неналежне виконання членом Кваліфікаційної комісії своїх обов'язків (пропущення засідань комісії, невиконання доручень голови комісії), тягне за собою його відкликання з посади органом, який його призначив, за ініціативою голови комісії.

8. Кваліфікаційна комісія:

- 1) організовує розробку та затверджує перелік питань для кваліфікаційного іспиту;
- 2) розглядає документи, подані кандидатами у приватні виконавці, на відповідність вимогам, визначеним цим Законом;
- 3) визначає дату складення кваліфікаційного іспиту;
- 4) проводить кваліфікаційний іспит та затверджує його результати;
- 5) приймає рішення про видачу посвідчення приватного виконавця.
- 6) організовує перевірку інформації, передбаченої частиною другою статті 13 цього Закону.

9. Рішення Кваліфікаційної комісії приймається більшістю голосів від її складу та викладаються у письмовій формі. У рішенні зазначаються дата і місце ухвалення рішення, склад комісії, питання, що розглядалося, мотиви ухваленого рішення.

Рішення підписується Головою і членами комісії, які проголосували за таке рішення, та розміщуються на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України не пізніше наступного робочого дня.

Рішення Кваліфікаційної комісії набирають чинності з моменту підписання.

10. Засідання Кваліфікаційної комісії є гласним.

Стаття 16. Допуск до складення кваліфікаційного іспиту

1. Особа, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця, подає до Кваліфікаційної комісії заяву про допуск до складення кваліфікаційного іспиту разом із документами, які підтверджують відповідність особи вимогам, встановленим частиною першою статті 14 цього Закону, а саме:

- копію документа, що посвідчує особу;
- копію диплома про вищу юридичну освіту;
- копії документів про наявність відповідного стажу роботи;

У заяві про допуск до складення кваліфікаційного іспиту зазначається згода на обробку персональних даних.

2. Кваліфікаційна комісія проводить перевірку достовірності документів та відомостей, поданих особою.

Строк розгляду заяви про допуск до складення кваліфікаційного іспиту не повинен перевищувати тридцяти днів з дня її надходження.

За результатами розгляду заяви та доданих до неї документів Кваліфікаційна комісія приймає рішення про:

- 1) допуск особи до складення кваліфікаційного іспиту;
- 2) відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту.

3. Кваліфікаційна комісія приймає рішення про відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту, якщо:

- 1) подано не всі документи або документи не відповідають встановленим вимогам;
- 2) особа не відповідає встановленим цим Законом вимогам до кандидата у приватні виконавці.

У рішенні Кваліфікаційної комісії про відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту зазначаються причини такої відмови.

4. Після усунення причин, що стали підставою для прийняття Кваліфікаційною комісією рішення про відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту, особа має право повторно звернутися до Кваліфікаційної комісії для отримання допуску в порядку, визначеному цим Законом.

5. Інформація про прийняте Кваліфікаційною комісією рішення про допуск (недопуск) особи до складення кваліфікаційного іспиту розміщується на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України протягом трьох днів з дня його прийняття.

Стаття 17. Кваліфікаційний іспит

1. Кваліфікаційна комісія проводить кваліфікаційний іспит протягом трьох місяців з дня надання допуску особі до складення кваліфікаційного іспиту.

2. Інформація про дату та місце проведення кваліфікаційного іспиту не пізніше як за чотирнадцять днів до дня його проведення доводиться до відома осіб, допущених до його складення, а також розміщується на офіційних веб-сайтах Міністерства юстиції України та Асоціації приватних виконавців України. На іспиті мають право бути присутніми представники Асоціації приватних виконавців України, громадських об'єднань та засобів масової інформації.

3. Кваліфікаційний іспит проводиться шляхом автоматизованого анонімного тестування кандидатів у приватні виконавці з метою виявлення рівня знань законодавства щодо конституційних прав, свобод людини і громадянина та виконавчого провадження.

4. Результати кваліфікаційного іспиту визначаються електронною системою для проведення автоматизованого анонімного тестування одразу після його завершення, та є відкритими для кандидата у приватні виконавці.

5. Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит, має право скласти його повторно не раніше ніж через три місяці, та після проведення Кваліфікаційною

комісію перевірки інформації щодо відповідності кандидата у приватні виконавці вимогам, передбаченим частиною другою статті 14 цього Закону.

6. Особі, яка успішно склала кваліфікаційний іспит, Кваліфікаційною комісією не пізніше наступного робочого дня видається сертифікат. Термін дії сертифікату становить один рік.

Стаття 18. Початкова підготовка приватного виконавця

1. Початкова підготовка приватного виконавця полягає у проходженні ним:

- 1) навчальних курсів;
- 2) стажування під наставництвом діючого приватного виконавця з метою отримання практичних знань і навичок, необхідних для ефективного виконання рішень та організації діяльності приватного виконавця;
- 3) проходження навчання щодо роботи з Автоматизованою системою виконавчого провадження, а також інформаційними базами даних, необхідними для здійснення діяльності приватного виконавця.

2. Проведення початкової підготовки приватного виконавця організовує Рада приватних виконавців.

3. Строк початкової підготовки складає один місяць.

4. По завершенню початкової підготовки особі видається сертифікат.

Стаття 19. Посвідчення приватного виконавця

1. Посвідчення приватного виконавця видається Міністерством юстиції України протягом десяти робочих днів з дня отримання відповідної заяви від особи, яка пройшла початкову підготовку.

2. За видачу посвідчення вноситься плата у розмірі ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Якщо особа, яка отримала посвідчення приватного виконавця, протягом двох місяців не розпочала здійснювати діяльність приватного виконавця, зазначене посвідчення втрачає чинність.

Стаття 20. Офіс приватного виконавця

1. До початку здійснення діяльності приватний виконавець зобов'язаний організувати офіс у межах виконавчого округу.

2. Офіс приватного виконавця повинен забезпечувати належні умови для здійснення діяльності приватного виконавця, прийому відвідувачів, зберігання, у тому числі у сейфі, документів, печаток, штампів, товарно-матеріальних цінностей та архіву приватного виконавця, збереження професійної таємниці та бути захищеним від несанкціонованого проникнення.

3. Інформація про офіс приватного виконавця вноситься до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

4. До інформації про офіс приватного виконавця належать:

- 1) поштова адреса офісу;
- 2) номер телефону офісу;
- 3) адреса електронної пошти;
- 4) номер мобільного телефону приватного виконавця.

Стаття 21. Страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця

1. Приватний виконавець зобов'язаний до початку здійснення діяльності застрахувати свою цивільно-правову відповідальність перед третіми особами.

2. Мінімальний розмір щорічної страхової суми приватного виконавця становить триста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

3. Порядок і умови страхування професійної відповідальності приватного виконавця встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 22. Початок здійснення діяльності приватного виконавця

1. Приватний виконавець повідомляє Міністерство юстиції України про готовність розпочати свою діяльність після виконання ним вимог, передбачених статтями 17 – 21 цього Закону.

2. У повідомленні про готовність розпочати діяльність приватного виконавця обов'язково зазначаються:

- 1) реквізити посвідчення приватного виконавця;
- 2) інформація про офіс приватного виконавця;
- 3) реквізити рахунків;
- 4) реквізити договору страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця, строк дії договору, інформація про страховика та страхову суму;
- 5) інформація про помічників приватного виконавця (у разі їх наявності);
- б) виконавчий округ, на території якого розташовано офіс приватного виконавця.

3. Приватний виконавець розпочинає здійснення діяльності з дня внесення інформації про нього до Єдиного реєстру приватних виконавців України. Одночасно з внесенням приватного виконавця до Єдиного реєстру приватних виконавців України він отримує доступ до Автоматизованої системи виконавчого провадження та інших інформаційних баз даних.

Глава 2. Умови діяльності

Стаття 23. Організаційні форми здійснення діяльності

1. Приватний виконавець як суб'єкт незалежної професійної діяльності може здійснювати свою діяльність безпосередньо або у формі бюро чи об'єднання.

2. Приватний виконавець здійснює свою діяльність виключно від свого імені, а також несе персональну відповідальність за порушення своїх обов'язків або за завдання шкоди.

Стаття 24. Бюро приватного виконавця

1. Бюро приватного виконавця є юридичною особою, створеною одним приватним виконавцем, і діє на підставі статуту. Найменування бюро повинно включати прізвище приватного виконавця, який його створив.

2. Державна реєстрація бюро приватного виконавця здійснюється у порядку, встановленому Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців", з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

3. Бюро приватного виконавця має самостійний баланс, може відкривати рахунки у банках, мати печатку, штампи і бланки із своїм найменуванням.

4. Про створення, реорганізацію або ліквідацію бюро приватний виконавець, який його створив, протягом трьох днів з дня внесення відповідних відомостей до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців письмово повідомляє Раду приватних виконавців України.

Стаття 25. Об'єднання приватних виконавців

1. Об'єднання приватних виконавців є юридичною особою, створеною шляхом об'єднання двох або більше приватних виконавців (учасників), і діє на підставі статуту.

2. Державна реєстрація об'єднання приватних виконавців здійснюється в порядку, встановленому Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців", з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

3. Об'єднання приватних виконавців має самостійний баланс, може відкривати рахунки у банках, мати печатку, штампи і бланки із своїм найменуванням.

4. Про створення, реорганізацію або ліквідацію об'єднання приватних виконавців, зміну складу його учасників об'єднання приватних виконавців протягом трьох днів з дня внесення відповідних відомостей до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців письмово повідомляє Раду приватних виконавців України.

Стаття 26. Виконавчий округ

1. Виконавчим округом є територія Автономної Республіки Крим, області, міста Києва чи Севастополя, на якій розташований офіс приватного виконавця.

2. Інформація про приватних виконавців виконавчого округу та реквізити їхніх офісів розміщуються у всіх судах та в органах державної виконавчої служби, розташованих у межах відповідного виконавчого округу.

3. Приватний виконавець може змінити виконавчий округ, за умови відсутності незакінчених виконавчих проваджень. Зміна виконавчого округу відбувається шляхом повідомлення Міністерства юстиції України про новий виконавчий округ та внесення відповідної інформації до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

4. У разі зміни приватним виконавцем виконавчого округу в повідомленні про зміну виконавчого округу обов'язково зазначається інформація про офіс приватного виконавця у новому виконавчому окрузі.

Стаття 27. Діловодство приватного виконавця

1. Матеріали виконавчих проваджень та архів приватного виконавця є власністю держави і перебувають у володінні та користуванні приватного виконавця у зв'язку із здійсненням ним діяльності з виконання рішень.

2. Приватний виконавець зобов'язаний забезпечити зберігання документів діловодства та архіву протягом усього строку здійснення ним діяльності.

3. У своїй діяльності приватний виконавець використовує печатку.

Стаття 28. Підвищення кваліфікації

1. Приватний виконавець зобов'язаний постійно підвищувати свою кваліфікацію.

2. Підвищення кваліфікації передбачає платне або безоплатне відвідування приватними виконавцями навчальних курсів, тренінгів, семінарів, що організовуються Радою приватних виконавців України.

Стаття 29. Зупинення діяльності приватного виконавця

1. Діяльність приватного виконавця зупиняється у таких випадках:

1) якщо приватного виконавця обрано або призначено на посаду, що не сумісна із здійсненням діяльності приватного виконавця, - на весь строк перебування на відповідній посаді;

2) якщо приватний виконавець вважає за необхідне зупинити свою діяльність за власним бажанням;

3) якщо приватний виконавець не уклав договору про страхування цивільно-правової відповідальності на належну страхову суму відповідно до вимог цього Закону - на строк до укладення такого договору, але не більш як на один місяць з дня встановлення цих обставин;

4) у разі несплати приватним виконавцем членських внесків Асоціації приватних виконавців України – до сплати таких внесків.

Перебування приватного виконавця у відпустці тривалістю до 24 календарних днів не потребує зупинення діяльності приватного виконавця на вказаний строк.

2. У разі настання обставин, передбачених пунктами 1, 2 частини першої цієї статті, якщо діяльність приватного виконавця зупиняється на строк більше

десяти календарних днів, приватний виконавець зобов'язаний не менш як за один робочий день до дня зупинення своєї діяльності письмово повідомити про це Міністерство юстиції України із зазначенням причин та строку тимчасового зупинення.

Зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пунктів 3, 4 частини першої цієї статті здійснюється Міністерством юстиції України за поданням Ради приватних виконавців України.

3. З дня внесення інформації про зупинення діяльності приватного виконавця до Єдиного реєстру приватних виконавців України приватному виконавцю забороняється здійснювати діяльність приватного виконавця, крім дій, пов'язаних із передаванням виконавчих документів іншому приватному виконавцю або відповідному органу державної виконавчої служби, перерахування стягнутих коштів стягувачу.

4. У разі зупинення діяльності приватний виконавець зобов'язаний вирішити питання про його заміщення іншим приватним виконавцем.

Заміщення приватного виконавця здійснюється на підставі договору, укладеного з іншим приватним виконавцем. У разі письмового заперечення стягувача щодо заміщення приватний виконавець повертає виконавчий документ стягувачу або відповідно до рішення стягувача передає його відповідному органу державної виконавчої служби або іншому приватному виконавцю.

У разі зупинення права на здійснення діяльності приватного виконавця на строк понад тридцять днів та не вирішення приватним виконавцем питання про його заміщення, Рада приватних виконавців України приймає рішення про заміщення такого приватного виконавця іншим приватним виконавцем.

Стаття 30. Помічник приватного виконавця

1. Приватний виконавець має право мати помічників, які працюють на підставі трудового договору (контракту), укладеного з приватним виконавцем.

2. Помічником приватного виконавця може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту не нижче першого рівня. На помічника приватного виконавця поширюються обмеження, передбачені частинами другою, третьою статті 14 цього Закону.

3. Помічнику приватного виконавця видається посвідчення.

Стаття 31. Права та обов'язки помічника приватного виконавця

1. Помічник приватного виконавця працює під керівництвом приватного виконавця. Приватний виконавець відповідальний за діяльність помічника під час вчинення виконавчих дій, у тому числі за шкоду, завдану діями помічника сторонам виконавчого провадження і третім особам.

2. Помічник приватного виконавця зобов'язаний виконувати свої професійні обов'язки відповідно до законодавства, умов трудового договору (контракту), вказівок та інструкцій приватного виконавця.

3. Помічник приватного виконавця має право від імені приватного виконавця і за його письмовим дорученням здійснювати виконавчі, організаційні та технічні дії в межах виконавчого провадження, а саме:

1) вчиняти виконавчі дії та приймати рішення шляхом винесення постанов, складання актів, подання запитів, заяв, повідомлень, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті;

2) проводити опис майна (коштів) боржника за окремим письмовим дорученням приватного виконавця;

3) складати проекти процесуальних документів для подальшого прийняття приватним виконавцем рішень, передбачених частиною четвертою цієї статті;

4) представляти інтереси приватного виконавця у суді за скаргами на дії/бездіяльність приватного виконавця;

4. Помічник приватного виконавця не має права:

1) приймати рішення щодо відкриття, відмови у відкритті, припинення, зупинення, закінчення або відновлення виконавчого провадження;

2) приймати рішення щодо відкладення проведення виконавчих дій, зупинення вчинення виконавчих дій у виконавчому провадженні, продовження примусового виконання рішення, зняття арешту з усього або частини майна (коштів) боржника;

3) здійснювати розподіл стягнутих з боржника грошових сум (у тому числі одержаних від реалізації майна боржника);

4) виносити постанови про стягнення виконавчої санкції, витрат виконавчого провадження.

5. За порушення трудової дисципліни або завдані в процесі виконавчого провадження збитків сторонам виконавчого провадження або третім особам, помічник несе відповідальність перед приватним виконавцем, з яким укладений трудовий договір (контракт) в порядку встановленому законом.

Стаття 32. Припинення та зупинення діяльності помічника приватного виконавця

1. Діяльність помічника приватного виконавця припиняється у разі:

1) припинення трудових відносин з приватним виконавцем з підстав, визначених законодавством про працю і трудовим договором (контрактом);

2) припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця.

2. Діяльність помічника приватного виконавця зупиняється одночасно із зупиненням права на здійснення діяльності приватного виконавця.

Стаття 33. Перевірка організації діяльності приватних виконавців Міністерством юстиції України

1. Перевірка організації діяльності приватних виконавців здійснюється Міністерством юстиції України шляхом проведення планових і позапланових перевірок.

2. Планові перевірки проводяться не рідше одного разу на два роки. Предметом планової перевірки є виключно організація офісу приватного виконавця відповідно до законодавства, стан ведення приватним виконавцем діловодства, архіву та статистичної звітності, дотримання приватним виконавцем правил страхування цивільно-правової відповідальності своєї діяльності, дотримання приватним виконавцем вимог законодавства щодо заміщення приватного виконавця, дотримання вимог законодавства під час розгляду звернень учасників виконавчого провадження, фізичних та юридичних осіб стосовно діяльності приватного виконавця.

3. Річний графік планової перевірки повинен бути заздалегідь опублікованим та доведеним до відома приватних виконавців.

4. У разі виявлення за результатами перевірки у діях приватного виконавця порушень правил діловодства та архіву, інших порушень чинного законодавства по завершеним виконавчим провадженням, які не призвели до негативних наслідків для учасників виконавчого провадження та не вплинули на остаточне виконання рішення суду, уповноважені особи Міністерства юстиції України надають приватному виконавцю строк для надання пояснень та усунення виявлених порушень, який не може перевищувати п'ятнадцяти календарних днів. У разі успішного усунення виявлених за результатами перевірки порушень, подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності на розгляд Дисциплінарної комісії приватних виконавців не вноситься.

5. Позапланові перевірки проводяться на підставі:

1) заяви приватного виконавця про проведення перевірки з метою отримання методичної допомоги;

2) звернення Дисциплінарної комісії приватних виконавців щодо перевірки фактів, зазначених у скарзі на дії приватного виконавця, яка надійшла їй на розгляд.

6. Під час проведення позапланових перевірок з'ясовуються виключно ті питання, необхідність перевірки яких стала підставою для здійснення таких перевірок. Повторна перевірка з питань, що вже були предметом перевірки, не допускається.

7. Позапланова невиїзна перевірка проводиться шляхом розгляду документів виконавчого провадження та пояснення приватного виконавця у межах предмету перевірки. Необхідні для проведення перевірки копії документів надсилаються приватним виконавцем на письмовий запит Міністерства юстиції України у строк до десяти календарних днів з моменту його отримання.

8. Про результати проведення позапланової перевірки, передбаченої пунктом 2 частини п'ятої цієї статті, Міністерство юстиції України повідомляє Дисциплінарну комісію приватних виконавців.

Стаття 34. Перевірка діяльності приватних виконавців Радою приватних виконавців України

1. Рада приватних виконавців України проводить перевірки діяльності приватного виконавця на предмет дотримання ним:

- 1) статуту Асоціації приватних виконавців України;
- 2) Кодексу професійної етики приватного виконавця;
- 3) рішень Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України, пов'язаних із діяльністю приватних виконавців.

2. Проведення перевірки здійснюється за зверненням Дисциплінарної комісії приватних виконавців або за власною ініціативою.

3. Перевірка діяльності приватного виконавця здійснюється шляхом надсилання приватному виконавцю письмового запиту в межах предмета перевірки. Протягом п'ятнадцяти календарних днів з дня отримання запиту приватний виконавець зобов'язаний надати Раді приватних виконавців України пояснення та копії відповідних документів.

4. Рада приватних виконавців України зобов'язана протягом тридцяти робочих днів з дня отримання пояснень приватного виконавця або часу, коли такі пояснення мали бути отримані, у разі їх ненадання розглянути надані матеріали на предмет наявності ознак дисциплінарного проступку та вирішити питання щодо внесення до Дисциплінарної комісії приватних виконавців подання про притягнення до дисциплінарної відповідальності.

Глава 3. Дисциплінарна відповідальність

Стаття 35. Дисциплінарна комісія приватних виконавців

1. Для розгляду питань про притягнення приватних виконавців до дисциплінарної відповідальності при Асоціації приватних виконавців України утворюється Дисциплінарна комісія приватних виконавців (далі - Дисциплінарна комісія).

2. Дисциплінарна комісія складається з дев'яти членів, які призначаються за результатами відкритого конкурсу. По чотири члени призначає Міністерство юстиції України та з'їзд приватних виконавців України, та одного призначає Рада суддів України, з числа своїх представників, науковців, суддів, суддів у відставці, визнаних фахівців у галузі права.

3. Особи, призначені до складу Дисциплінарної комісії, здійснюють свої повноваження на громадських засадах, і на час роботи в комісії звільняються від виконання службових обов'язків за основним місцем роботи із збереженням середнього заробітку, а також можуть отримувати плату за роботу в комісії у

випадку, якщо відповідно до закону вони не обмежені у зайнятті поряд основною діяльністю іншою оплачуваною діяльністю.

4. Персональний склад Дисциплінарної комісії затверджується рішенням Ради приватних виконавців України. Строк повноважень членів Дисциплінарної комісії становить три роки.

5. Дисциплінарна комісія вважається повноважною у разі призначення до її складу не менше семи членів. Засідання Дисциплінарної комісії є повноважним якщо у ньому беруть участь не менше п'яти членів комісії.

6. Голова Дисциплінарної комісії та її секретар обираються на засіданні комісії. У разі неналежного виконання головою або секретарем комісії своїх обов'язків, їм може бути висловлена недовіра членами комісії простою більшістю від фактичного складу комісії, що тягне за собою їх переобрання.

7. Систематичне неналежне виконання членом Дисциплінарної комісії своїх обов'язків (неявка на засідання комісії без поважних причин, невиконання доручень голови комісії), тягне за собою його відкликання з посади органом, який його призначив, за ініціативою голови комісії.

8. Дисциплінарна комісія:

1) розглядає скарги учасників виконавчого провадження на дії приватних виконавців, за результатами яких приймає рішення про проведення або про відмову у проведенні перевірки фактів, порушених у скарзі;

2) розглядає подання Міністерства юстиції України, Ради приватних виконавців України про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;

3) розглядає звернення учасників виконавчого провадження про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності у зв'язку із набуттям рішення суду про визнання дій (бездіяльності) приватного виконавця незаконними.

9. Рішення Дисциплінарної комісії приймається більшістю голосів від її складу та викладаються у письмовій формі. У рішенні зазначаються дата і місце ухвалення рішення, склад комісії, питання, що розглядалося, мотиви ухваленого рішення.

Рішення Дисциплінарної комісії підписується Головою і членами комісії, які проголосували за таке рішення, та розміщуються на офіційному веб-сайті Асоціації приватних виконавців України не пізніше наступного робочого дня.

10. Засідання Дисциплінарної комісії є відкритим. Рішення про проведення закритого засідання Дисциплінарної комісії приймається більшістю голосів від її складу на підставі звернення учасника виконавчого провадження, який ініціював дисциплінарне провадження щодо приватного виконавця, в разі необхідності забезпечення нерозголошення державної чи іншої таємниці, що охороняється законом, захисту особистого та сімейного життя людини, інтересів малолітньої чи неповнолітньої особи.

11. Засідання Дисциплінарної комісії фіксується за допомогою відеозйомки.

Стаття 36. Підстави притягнення до дисциплінарної відповідальності

1. Підставою для притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності є вчинення ним дисциплінарного проступку.

2. Дисциплінарним проступком приватного виконавця є:

- 1) факт зайняття діяльністю, несумісною з діяльністю приватного виконавця;
- 2) порушення правил професійної етики приватного виконавця;
- 3) розголошення професійної таємниці або вчинення дій, що призвели до її розголошення;
- 4) невиконання або неналежне виконання своїх обов'язків;
- 5) невиконання статуту Асоціації приватних виконавців України, рішень органів самоврядування приватних виконавців;

Стаття 37. Ініціювання питання про дисциплінарну відповідальність приватного виконавця

1. Ініціювання дисциплінарного провадження щодо приватного виконавця перед Дисциплінарною комісією відбувається на підставі:

- 1) скарги учасника (учасників) виконавчого провадження на дії (бездіяльність) приватних виконавців;
- 2) подання Міністерства юстиції України, Ради приватних виконавців України про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.

2. Не допускається зловживання правом на звернення до Міністерства юстиції, Дисциплінарної комісії, органів Асоціації приватних виконавців України, у тому числі ініціювання питання про дисциплінарну відповідальність приватного виконавця без достатніх підстав, і використання зазначеного права як засобу тиску на приватного виконавця у зв'язку із здійсненням ним професійної діяльності.

3. Дисциплінарне провадження не може бути порушено за скаргою, що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку приватного виконавця, а також за анонімною скаргою.

Стаття 38. Дисциплінарна процедура

1. Дисциплінарна процедура передбачає відкриття дисциплінарного провадження, перевірку викладених у скарзі на дії приватного виконавця фактів, розгляд скарги або подання на засіданні Дисциплінарної комісії, винесення рішення.

2. Дисциплінарна комісія приймає рішення про відкриття дисциплінарного провадження за результатами попереднього розгляду скарги на дії приватного

виконавця, а також на підставі подання Міністерства юстиції України або Ради приватних виконавців України про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.

3. Дисциплінарна комісія може відмовити у відкритті дисциплінарного провадження за результатами попереднього розгляду скарги на дії приватного виконавця, якщо не знайде для цього підстав.

4. Після відкриття дисциплінарного провадження скарга на дії приватного виконавця за рішенням Дисциплінарної комісії надсилається для перевірки викладених у ній фактів до Міністерства юстиції України або Ради приватних виконавців України.

5. Після отримання інформації за результатами перевірки викладених у скарзі на дії приватних виконавців фактів, а також після відкриття дисциплінарного провадження на підставі подання Міністерства юстиції України або Ради приватних виконавців України про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності, Дисциплінарна комісія призначає розгляд скарги або подання на своєму засіданні.

6. У разі якщо скарга на дії приватного виконавця одночасно є предметом судового розгляду з оскарження рішень, дій або бездіяльності приватного виконавця, Дисциплінарна комісія відкладає розгляд такої скарги до набрання законної сили відповідним судовим рішенням.

7. Дисциплінарна комісія:

1) зобов'язана запросити на засідання приватного виконавця та заслухати його пояснення з питань, що стали підставою для відкриття дисциплінарного провадження;

2) має право запросити на засідання учасника виконавчого провадження, яким подано скаргу на дії приватного виконавця для надання додаткових пояснень по суті скарги;

8. Неявка приватного виконавця на засідання Дисциплінарної комісії без поважних причин за умови його завчасного повідомлення про місце, день і час засідання не перешкоджає розгляду дисциплінарної справи. У разі повторної його неявки на засідання Дисциплінарної комісії розгляд скарги або подання здійснюється за його відсутності незалежно від причин неявки.

9. За результатами розгляду скарги або подання Дисциплінарна комісія приймає одне з таких рішень:

1) застосувати до приватного виконавця дисциплінарне стягнення;

2) направити матеріали для повторної перевірки діяльності приватного виконавця;

3) відмовити в застосуванні до приватного виконавця дисциплінарного стягнення.

10. У разі якщо Дисциплінарною комісією прийнято рішення про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення, під час визначення виду дисциплінарного стягнення враховуються обставини вчинення

проступку, ступінь вини приватного виконавця, тяжкість вчиненого ним дисциплінарного проступку, наявність наслідків, розмір заподіяної шкоди, а також факти застосування до приватного виконавця дисциплінарних стягнень протягом останнього року.

11. Рішення про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення приймається протягом двох місяців з дня виявлення дисциплінарного проступку, але не пізніше одного року з дня його вчинення.

Перебіг строку про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення зупиняється до набрання судовим рішенням законної сили у випадку, передбаченому частиною шостою цієї статті.

12. Рішення Дисциплінарної комісії про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення набирає чинності після спливу десятиденного строку на його оскарження, а у разі оскарження, – одночасно з набранням законної сили відповідним рішенням суду.

13. За результатами розгляду справи суд може скасувати рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності або застосувати до приватного виконавця менш суворе дисциплінарне стягнення.

Стаття 39. Дисциплінарні стягнення

1. За вчинення дисциплінарного проступку до приватного виконавця може бути застосовано одне з таких дисциплінарних стягнень:

- 1) зауваження;
- 2) догана;
- 3) фінансова санкція у виді одноразової сплати членського внеску на користь Асоціації приватних виконавців України у розмірі від двох до двадцяти мінімальних заробітних плат;
- 4) примусове навчання приватного виконавця, за результатами якого здійснюється оцінювання професійної кваліфікації приватного виконавця;
- 5) припинення діяльності приватного виконавця.

2. Рішення Дисциплінарної комісії про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення, передбаченого пунктом 5 частини першої цієї статті, ухвалюється у разі вчинення ним істотного дисциплінарного проступку, грубого або систематичного нехтування своїми обов'язками, що є несумісним із здійсненням подальшої професійної діяльності.

Стаття 40. Припинення діяльності приватного виконавця

1. Діяльність приватного виконавця припиняється шляхом позбавлення права на здійснення діяльності приватного виконавця у разі:

- 1) подання приватним виконавцем заяви про припинення діяльності приватного виконавця;

2) набрання законної сили обвинувальним вироком суду, яким приватний виконавець засуджений за умисний злочин;

3) набрання законної сили рішенням суду, відповідно до якого приватного виконавця притягнуто до відповідальності за адміністративне корупційне правопорушення, пов'язане з порушенням обмежень, передбачених Законом України "Про запобігання корупції";

4) застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення у вигляді припинення діяльності приватного виконавця;

5) неукладення приватним виконавцем договору страхування цивільно-правової відповідальності протягом одного місяця з дня зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 3 частини першої статті 29 цього Закону;

6) встановлення Міністерством юстиції України факту невідповідності приватного виконавця вимогам, визначеним статтею 14 цього Закону;

7) втрати приватним виконавцем громадянства України або виїзду за межі України на постійне проживання;

8) визнання приватного виконавця безвісно відсутнім або оголошення його померлим;

9) смерті приватного виконавця.

2. У разі неможливості здійснення приватним виконавцем професійної діяльності та у разі встановлення зазначених у частині першій цієї статті підстав Міністерство юстиції України видає наказ про припинення діяльності приватного виконавця.

3. Не допускається припинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 1 частини першої цієї статті, якщо такий приватний виконавець має на виконанні виконавчі провадження.

Наказ про припинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 1 частини першої цієї статті видається Міністерством юстиції України, за умови відсутності у приватного виконавця незакінчених виконавчих проваджень та надання ним доказів передачі до відповідного державного архіву документів діловодства та архіву приватного виконавця.

4. Приватний виконавець зобов'язаний припинити діяльність з дня внесення до Єдиного реєстру приватних виконавців України інформації про припинення діяльності приватного виконавця.

5. У разі припинення діяльності приватного виконавця з підстав, передбачених пунктами 2 – 9 частини першої цієї статті, Рада приватних виконавців України вирішує питання про його заміщення іншим приватним виконавцем.

У разі письмового заперечення стягувача щодо заміщення приватний виконавець повертає виконавчий документ стягувачу або відповідно до рішення стягувача передає його відповідному органу державної виконавчої служби або іншому приватному виконавцю.

Глава 4. Органи самоврядування

Стаття 41. Асоціація приватних виконавців України

1. Асоціація приватних виконавців України є некомерційною професійною організацією, що об'єднує всіх приватних виконавців України та утворюється з метою забезпечення реалізації завдань самоврядування приватних виконавців.

2. Асоціація приватних виконавців України є юридичною особою та діє через організаційні форми самоврядування приватних виконавців, передбачені цим Законом, а також створені нею.

3. Самоврядування приватних виконавців ґрунтується на принципах виборності, гласності, підзвітності, обов'язковості для виконання приватними виконавцями рішень органів самоврядування приватних виконавців, а також несумісності, відповідно до якого одна і та сама особа не може бути обраною до складу більш ніж до одного органу самоврядування приватних виконавців або іншого органу, призначення до складу якого відбувається з'їздом приватних виконавців України.

Стаття 42. Органи Асоціації приватних виконавців України

1. Органами Асоціації приватних виконавців України є:

- 1) з'їзд приватних виконавців України;
- 2) Рада приватних виконавців України;
- 3) Голова Ради приватних виконавців України;
- 4) ревізійна комісія;

2. Асоціація приватних виконавців України може утворювати інші органи, необхідні для виконання повноважень, визначених цим Законом.

3. Формування складу органів самоврядування приватних виконавців, а також призначення осіб до складу інших органів здійснюється шляхом таємного голосування.

4. Рішення органів Асоціації приватних виконавців України оприлюднюються на офіційному веб-сайті Асоціації, їх дотримання є обов'язковим для приватних виконавців.

Стаття 43. З'їзд приватних виконавців України

1. Вищим органом самоврядування приватних виконавців є з'їзд приватних виконавців України.

2. У роботі з'їзду з правом голосу мають право брати участь усі приватні виконавці України, відомості про яких внесено до Єдиного реєстру приватних виконавців України, окрім приватних виконавців діяльність яких є припиненою чи зупиненою.

3. З'їзд приватних виконавців України скликається Радою приватних виконавців України не рідше одного разу на два роки.

З'їзд приватних виконавців України також може бути скликано на вимогу Міністерства юстиції України або не менше десяти відсотків загальної кількості членів Асоціації приватних виконавців України.

4. Про день, час і місце початку роботи з'їзду приватних виконавців України та про питання, що виносяться на обговорення, Рада приватних виконавців України повідомляє всіх приватних виконавців не пізніше як за чотирнадцять днів до дня початку роботи з'їзду, а також розміщує цю інформацію на веб-сайті Асоціації приватних виконавців України.

5. З'їзд приватних виконавців України є правомочним, якщо у його роботі беруть участь більше половини від загальної кількості приватних виконавців, які мають право голосу.

6. З'їзд приватних виконавців України:

1) обирає Голову та заступників Голови Ради приватних виконавців України і достроково відкликає їх з посад;

2) затверджує статут Асоціації приватних виконавців України та вносить зміни до нього;

3) затверджує Кодекс професійної етики приватних виконавців;

4) утворює Раду приватних виконавців України та ревізійну комісію;

5) призначає чотирьох членів Кваліфікаційної комісії та чотирьох членів Дисциплінарної комісії, заслуховує звіти про їх діяльність, достроково відкликає їх з посад;

6) затверджує Положення про Раду приватних виконавців України, Положення про ревізійну комісію;

7) розглядає та затверджує звіти Ради приватних виконавців України, висновки ревізійної комісії та звіти інших органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;

8) затверджує кошториси Асоціації приватних виконавців України, її органів, а також звіти про їх виконання;

9) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

7. Рішення з'їзду приватних виконавців України приймаються шляхом голосування більшістю голосів приватних виконавців, які беруть участь у з'їзді.

Стаття 44. Рада приватних виконавців України

1. У період між з'їздами приватних виконавців України функції самоврядування приватних виконавців здійснює Рада приватних виконавців України.

Повноваження і порядок роботи Ради приватних виконавців України визначаються цим Законом та Положенням про Раду приватних виконавців України, що затверджується з'їздом приватних виконавців України.

Рада приватних виконавців України підконтрольна і підзвітна з'їзду приватних виконавців України.

2. Кількісний склад Ради приватних виконавців України становить п'ятнадцять осіб, в тому числі Голова Ради і два заступники.

Під час формування Ради приватних виконавців України голосування з обрання Голови Ради та кожного з його заступників відбуваються першочергово та окремо від голосування за інший склад Ради.

Формування Ради приватних виконавців України відбувається шляхом рейтингового таємного голосування, список претендентів яких формується в єдиному бюлетені.

3. Строк повноважень Голови, заступників Голови, секретаря і членів Ради приватних виконавців України становить три роки. Одна й та сама особа не може бути Головою, заступником Голови, секретарем або членом Ради приватних виконавців України більш як два строки поспіль.

4. Голові, заступникам Голови, а також окремо взятому члену Ради приватних виконавців України з'їздом приватних виконавців України або двома третинами голосів членів Ради приватних виконавців України може бути висловлено недовіру.

Оголошення недовіри Голові, заступникам Голови, члену Ради приватних виконавців України має наслідком їх переобрання.

5. Рада приватних виконавців України:

1) формує порядок денний, скликає та забезпечує проведення з'їзду приватних виконавців України;

2) забезпечує виконання рішень з'їзду приватних виконавців України;

3) затверджує положення про регіональні органи Асоціації приватних виконавців України у разі їх утворення;

4) організовує початкову підготовку та підвищення кваліфікації приватних виконавців;

5) затверджує Положення про Дисциплінарну комісію приватних виконавців;

6) забезпечує діяльність органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;

7) встановлює розмір та порядок сплати членських внесків Асоціації приватних виконавців України;

8) бере участь у розробленні та погоджує проекти нормативно-правових актів, визначені цим Законом;

9) забезпечує створення та функціонування інформаційних систем виконавчого провадження;

10) приймає рішення про внесення Міністерству юстиції України клопотання про зупинення діяльності приватного виконавця у випадках, передбачених цим Законом;

11) приймає рішення про внесення до Дисциплінарної комісії подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;

12) сприяє забезпеченню гарантій діяльності приватних виконавців;

13) приймає рішення про розпорядження коштами і майном Асоціації приватних виконавців України відповідно до затвердженого з'їздом приватних виконавців України кошторису;

14) забезпечує створення і ведення веб-сайту Асоціації приватних виконавців України;

15) організовує застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення у вигляді примусового навчання приватного виконавця, за результатами якого здійснюється оцінювання його професійної кваліфікації;

16) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та статутом Асоціації приватних виконавців України.

6. Голова, заступники Голови, Секретар, а також члени Ради приватних виконавців України можуть отримувати винагороду у розмірі, встановленому з'їздом приватних виконавців України.

Стаття 45. Голова Ради приватних виконавців України

1. Голова Ради приватних виконавців України за посадою є Головою Асоціації приватних виконавців України.

2. Голова Ради приватних виконавців України представляє Раду приватних виконавців України та Асоціацію приватних виконавців України в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях, перед громадянами.

3. Голова Ради приватних виконавців України:

1) скликає та забезпечує проведення засідань Ради приватних виконавців України;

2) розподіляє обов'язки між своїми заступниками;

3) організовує і забезпечує ведення діловодства Ради приватних виконавців України;

4) розпоряджається коштами і майном Асоціації приватних виконавців України відповідно до затвердженого кошторису;

5) організовує і забезпечує роботу секретаріату Ради приватних виконавців України;

6) забезпечує здійснення контролю за чинністю договорів страхування цивільно-правової відповідальності приватних виконавців та проведення перевірок приватних виконавців у порядку, визначеному цим Законом;

7) вчиняє інші дії, передбачені цим Законом, положенням про Раду приватних виконавців України, статутом Асоціації приватних виконавців України, рішеннями Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України.

Стаття 46. Ревізійна комісія

1. Для здійснення контролю за фінансово-господарською діяльністю Асоціації приватних виконавців України та її органів діє ревізійна комісія.

Ревізійна комісія підконтрольна і підзвітна з'їзду приватних виконавців України.

2. Голова та члени ревізійної комісії обираються з'їздом приватних виконавців України строком на три роки з числа приватних виконавців, після першого року діяльності Ради приватних виконавців України. Кількість членів ревізійної комісії визначається з'їздом приватних виконавців України.

Голова та члени ревізійної комісії можуть бути достроково відкликані з посади за рішенням з'їзду приватних виконавців України.

Голова та члени ревізійної комісії не можуть одночасно входити до складу інших органів Асоціації приватних виконавців України.

3. За результатами перевірок ревізійна комісія складає висновки, які подає на розгляд та затвердження з'їзду приватних виконавців України.

РОЗДІЛ IV. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ЗДІЙСНЕННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Глава 1. Виконавчі документи і заходи примусового виконання рішень

Стаття 47. Виконавчі документи

1. Рішення, які підлягають примусовому виконанню відповідно до цього Закону, виконуються на підставі таких виконавчих документів:

1) виконавчих листів та наказів, що видаються судами у передбачених законом випадках на підставі судових рішень, рішень третейського суду, рішень міжнародного комерційного арбітражу, рішень іноземних судів та на інших підставах, визначених законом або міжнародним договором України;

2) судові накази;

3) ухвал, постанов судів у цивільних, господарських, адміністративних справах, справах про адміністративні правопорушення, кримінальних провадженнях у випадках, передбачених законом;

4) виконавчих написів нотаріусів;

5) посвідчень комісій по трудових спорах, що видаються на підставі відповідних рішень таких комісій;

6) постанов виконавців про стягнення виконавчої санкції, про стягнення витрат виконавчого провадження, про накладення штрафу, про стягнення відсотків за невиконання рішення;

7) постанов органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення у випадках, передбачених законом;

8) рішень інших державних органів та рішень Національного банку України, які законом визнані виконавчими документами;

9) рішень Європейського суду з прав людини з урахуванням особливостей, передбачених Законом України "Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини", а також рішень інших

міжнародних юрисдикційних органів у випадках, передбачених міжнародним договором України.

Стаття 48. Вимоги до виконавчого документу

1. У виконавчому документі зазначаються:

1) назва і дата видачі документа, найменування органу або прізвище, ім'я, по батькові та посада посадової особи, яка його видала;

2) дата прийняття і номер рішення, згідно з яким видано документ;

3) повне найменування (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та, за наявності, по батькові (для фізичних осіб) стягувача та боржника, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або адреса місця проживання чи перебування (для фізичних осіб), дата народження боржника - фізичної особи;

4) ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань стягувача та боржника (для юридичних осіб - за наявності);

реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті) боржника (для фізичних осіб - платників податків);

5) резолютивна частина рішення, що передбачає заходи примусового виконання рішень;

6) дата набрання рішенням законної сили (крім рішень, що підлягають негайному виконанню);

7) строк пред'явлення виконавчого документа до виконання.

2. У виконавчому документі можуть зазначатися інші дані (якщо вони відомі суду чи іншому органу (посадовій особі), що видав виконавчий документ), які ідентифікують стягувача та боржника чи можуть сприяти примусовому виконанню рішення, зокрема місце роботи боржника - фізичної особи, місцезнаходження майна боржника, реквізити рахунків стягувача і боржника, номери їх засобів зв'язку та адреси електронної пошти.

3. У разі якщо рішення ухвалено на користь кількох позивачів або проти кількох відповідачів, а також якщо належить передати майно, що перебуває в кількох місцях, чи резолютивною частиною рішення передбачено вчинення кількох дій, у виконавчому документі зазначаються один боржник та один стягувач, а також визначається, в якій частині необхідно виконати таке рішення, або зазначається, що обов'язок чи право стягнення є солідарним.

4. Виконавчий документ підписується уповноваженою посадовою особою із зазначенням її прізвища та ініціалів і скріплюється печаткою. Скріплення виконавчого документа печаткою із зображенням Державного Герба України є

обов'язковим, якщо орган (посадова особа), який видав виконавчий документ, згідно із законом зобов'язаний мати таку печатку.

5. У разі пред'явлення до примусового виконання рішення міжнародного юрисдикційного органу у випадках, передбачених міжнародним договором України, такий виконавчий документ повинен відповідати вимогам, встановленим міжнародним договором України.

Стаття 49. Обов'язковість відкриття виконавчого провадження

1. Право вибору пред'явлення виконавчого документу до органу державної виконавчої служби або до приватного виконавця належить стягувачу.

2. Відкриття виконавчого провадження є обов'язковим за відсутності підстав для відмови у відкритті виконавчого провадження, визначених цим Законом.

Стаття 50. Відводи виконавцям

1. Виконавець не може виконувати рішення, якщо:

1) боржником або стягувачем є сам виконавець (окрім випадків стягнення виконавчої санкції, витрат виконавчого провадження, штрафів, накладених у виконавчому провадженні), близькі йому особи (особи, які разом проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки з виконавцем (у тому числі особи, які разом проживають, але не перебувають у шлюбі), а також незалежно від зазначених умов - чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний брат, рідна сестра, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, теща, свекор, свекруха, усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням виконавця), пов'язані з ним особи.

Пов'язаними особами у розумінні цього Закону є юридичні та/або фізичні особи, відносини між якими можуть впливати на умови або результати їхньої діяльності чи діяльності осіб, яких вони представляють, з урахуванням таких критеріїв:

виконавець безпосередньо та/або опосередковано (через пов'язаних осіб) володіє корпоративними правами юридичної особи, яка є стороною виконавчого провадження, чи спільно з юридичною та/або фізичною особою, яка є стороною виконавчого провадження, володіє корпоративними правами будь-якої юридичної особи;

виконавець має право та/або повноваження призначати (обирати) одноособовий виконавчий орган або колегіальний склад виконавчого органу/склад наглядової ради зазначених юридичних осіб.

Пряма або опосередкована участь держави в юридичних особах не є підставою для визнання таких юридичних осіб пов'язаними.

2) боржником або стягувачем є особа, яка перебуває у трудових відносинах з виконавцем;

3) виконавець, близька йому особа або особа, яка перебуває з виконавцем у трудових відносинах, має реальний або потенційний конфлікт інтересів;

4) сума стягнення за виконавчим документом з урахуванням сум за виконавчими документами, що вже перебувають на виконанні у приватного виконавця, перевищує мінімальний розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності такого приватного виконавця;

2. У разі виявлення після відкриття виконавчого провадження обставин, передбачених частиною першою цієї статті, виконавець зобов'язаний заявити самовідвід та повідомити про це стягувача.

З тих самих підстав відвід виконавцю може бути заявлений стягувачем або боржником. Відвід має бути вмотивованим, викладеним у письмовій формі і може бути заявлений у будь-який час до закінчення виконавчого провадження.

3. Посадові особи, які мають право на розгляд питання про відвід державного виконавця, зобов'язані розглянути заяву про відвід або самовідвід у строк до п'яти робочих днів після її надходження.

Питання про відвід державного виконавця, який не заявив самовідвід, вирішується керівником органу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, про що виноситься постанова.

Питання про відвід, самовідвід керівника органу державної виконавчої служби або всіх державних виконавців зазначеного органу вирішується керівником органу державної виконавчої служби вищого рівня. Постанова про задоволення чи відмову в задоволенні самовідводу, відводу державного виконавця, керівника органу державної виконавчої служби або всіх державних виконавців державної виконавчої служби може бути оскаржена у порядку, встановленому цим Законом.

У разі задоволення самовідводу чи відводу державного виконавця, керівника органу державної виконавчої служби або всіх державних виконавців органу державної виконавчої служби, виконавче провадження передається для подальшого виконання іншому державному виконавцеві або іншому органу державної виконавчої служби.

4. Питання про відвід приватному виконавцю, який не заявив самовідвід, вирішується самим приватним виконавцем у строк до п'яти робочих днів після надходження заяви про відвід.

Постанова про самовідвід або відвід приватного виконавця надсилається стягувачу із пропозицією у десятиденний строк з дня винесення постанови визначити іншого приватного виконавця чи орган державної виконавчої служби, якому підлягає передачі виконавче провадження для подальшого виконання. У

разі, якщо від стягувача у вказаний строк не надійшла письмова заява про передачу виконавчого провадження іншому приватному виконавцю чи органу державної виконавчої служби, приватний виконавець повертає виконавчий документ стягувачу на підставі пункту 12 частини першої статті 112 цього Закону.

Стаття 51. Заходи примусового виконання рішень

1. Заходами примусового виконання рішень є:

1) звернення стягнення на кошти, цінні папери, інше майно (майнові права), корпоративні права, майнові права інтелектуальної власності, об'єкти інтелектуальної, творчої діяльності, інше майно (майнові права) боржника, у тому числі якщо вони перебувають в інших осіб або належать боржникові від інших осіб, або боржник володіє ними спільно з іншими особами;

2) звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інший дохід боржника;

3) вилучення в боржника і передача стягувачу предметів, зазначених у рішенні;

4) заборона боржнику розпоряджатися та/або користуватися майном, яке належить йому на праві власності, у тому числі коштами, або встановлення боржнику обов'язку користуватися таким майном на умовах, визначених виконавцем;

5) інші заходи примусового характеру, передбачені цим Законом.

Стаття 52. Нарахування відсотків за невиконання рішення

1. За невиконання судового рішення майнового характеру на залишок суми боргу нараховуються відсотки до повного фактичного виконання рішення на користь стягувача.

2. Нарахування відсотків здійснюється під час розподілу стягнутих з боржника коштів на підставі розрахунку за кожен календарний день перебування виконавчого документу на виконанні за умовчанням.

3. Стягнення відсотків здійснюється за постановою виконавця за фактичну кількість днів перебування виконавчого документу на виконанні, що виноситься одночасно з повним стягненням суми боргу за виконавчим документом. Постанова про стягнення відсотків за несплату заборгованості є виконавчим документом.

4. Розмір відсоткової ставки дорівнює розміру облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачуються відсотки.

5. При зверненні стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника в порядку в порядку статті 93 цього Закону нарахування відсотків призупиняється на період проведення такого стягнення.

6. При здійсненні заходів з виконання постанови про стягнення відсотків за несплату заборгованості додаткове нарахування відсотків не здійснюється.

Глава 2. Строки у виконавчому провадженні

Стаття 53. Загальні строки у виконавчому провадженні

1. Строки у виконавчому провадженні - це періоди часу, в межах яких виконавець та учасники виконавчого провадження зобов'язані або мають право прийняти рішення або вчинити дію.

Строки у виконавчому провадженні встановлюються законом, а якщо вони не визначені законом – встановлюються виконавцем.

2. Будь-яка дія або сукупність дій під час виконавчого провадження повинна бути виконана не пізніше граничного строку, визначеного цим Законом.

3. Строки, встановлені цим Законом, обчислюються в днях, місяцях і роках, а також можуть визначатися посиланням на подію, яка повинна неминуче настати.

4. Строк обчислення заборгованості зі сплати аліментів для застосування заходів, передбачених пунктами 1-4 частини дев'ятої, статті 95 цього Закону, обчислюється з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання.

Стаття 54. Розумність строків прийняття рішень виконавцями та вчинення виконавчих дій

1. У передбачених цим Законом випадках вчинення виконавчих дій (прийняття рішень) здійснюється у розумний строк.

Вчинення виконавчих дій (прийняття рішень) у розумний строк здійснюється також у випадках, коли Законом не встановлено для цього чіткого строку.

2. Строк є розумним, якщо він передбачає достатній для вчинення виконавчої дії (прийняття рішення) час, з урахуванням особливостей та обставин конкретного виконавчого провадження, а також відповідає загальним засадам виконавчого провадження, встановлених цим Законом.

Глава 3. Суб'єкти виконавчого провадження

Стаття 55. Учасники виконавчого провадження та особи, які залучаються до проведення виконавчих дій

1. Учасниками виконавчого провадження є сторони, прокурор, експерт, спеціаліст, перекладач, суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання, особи, права інтелектуальної власності яких порушені, - за виконавчими

документами про конфіскацію та знищення майна на підставі статей 176, 177 і 229 Кримінального кодексу України, стаття 51² Кодексу України про адміністративні правопорушення.

2. Прокурор бере участь у виконавчому провадженні у випадку здійснення представництва інтересів громадянина або держави в суді та відкриття виконавчого провадження на підставі виконавчого документа за його заявою.

Стаття 56. Сторони виконавчого провадження

1. Сторонами виконавчого провадження є стягувач і боржник.

2. За рішеннями про стягнення в дохід держави коштів або вчинення інших дій на користь чи в інтересах держави, що приймаються судами у справах, які розглядаються в порядку цивільного, адміністративного та господарського судочинства, стягувачем виступає державний орган, за позовом якого судом прийнято відповідне рішення.

3. За рішеннями про стягнення в дохід держави коштів або вчинення інших дій на користь чи в інтересах держави, у тому числі, прийнятими у справах про адміністративні правопорушення, та за рішеннями, прийнятими у кримінальних провадженнях, стягувачем виступає державний орган або посадова особа, який прийняв відповідне рішення або за матеріалами якого судом прийнято відповідне рішення.

За рішеннями про стягнення судового збору, про накладення штрафу (як засобу процесуального примусу) стягувачем є Державна судова адміністрація України.

За постановами приватного виконавця про стягнення штрафів, накладених у виконавчому провадженні, стягувачем є орган доходів та зборів за місцем виконання рішення.

4. У разі вибуття однієї із сторін виконавець за заявою сторони, а також заінтересована особа мають право звернутися до суду із заявою про заміну сторони її правонаступником. Для правонаступника усі дії, вчинені до його вступу у виконавче провадження, є обов'язковими тією мірою, якою вони були б обов'язковими для сторони, яку правонаступник замінив.

У разі якщо сторона виконавчого провадження змінила найменування (для юридичної особи) або прізвище, ім'я чи по батькові (для фізичної особи), виконавець, за наявності підтверджуючих документів, змінює своєю постановою назву сторони виконавчого провадження.

Стаття 57. Права і обов'язки сторін виконавчого провадження

1. Сторони виконавчого провадження та прокурор як учасник виконавчого провадження мають право:

1) ознайомлюватися з матеріалами виконавчого провадження, робити з них виписки, знімати копії;

2) заявляти відводи у випадках, передбачених цим Законом;

3) доступу до Автоматизованої системи виконавчого провадження;

4) оскаржувати рішення, дії або бездіяльність виконавця у порядку, встановленому цим Законом;

5) надавати додаткові матеріали, заявляти клопотання, брати участь у вчиненні виконавчих дій, надавати усні та письмові пояснення, заперечувати проти клопотань інших учасників виконавчого провадження та користуватися іншими правами, наданими законом.

2. Сторони у процесі виконання рішення відповідно до процесуального законодавства мають право укласти мирову угоду, що затверджується (визнається) судом, який видав виконавчий документ.

3. Сторони зобов'язані невідкладно, не пізніше наступного робочого дня після настання відповідних обставин, письмово повідомити виконавцю про повне чи часткове самостійне виконання рішення боржником, а також про виникнення обставин, що обумовлюють обов'язкове зупинення вчинення виконавчих дій, про встановлення відстрочки або розстрочки виконання, зміну способу і порядку виконання рішення, зміну місця проживання чи перебування (у тому числі зміну їх реєстрації) або місцезнаходження, а боржник - фізична особа - також про зміну місця роботи.

4. Боржник зобов'язаний:

1) утримуватися від вчинення дій, що унеможливають чи ускладнюють виконання рішення;

2) допускати в установленому законом порядку виконавця до житла та іншого володіння, приміщень і сховищ, що належать йому або якими він користується, для проведення виконавчих дій;

3) за рішеннями майнового характеру подати виконавцю протягом п'яти днів з дня відкриття виконавчого провадження декларацію про доходи та майно боржника, зокрема про майно, яким він володіє спільно з іншими особами, про рахунки у банках чи інших фінансових установах, про майно, що перебуває в заставі (іпотеці) або в інших осіб, чи про кошти та майно, належні йому від інших осіб;

4) повідомити виконавцю про зміну відомостей, зазначених у декларації про доходи та майно боржника, не пізніше наступного робочого дня з дня виникнення відповідної обставини;

5) своєчасно з'являтися на вимогу виконавця;

б) надавати пояснення за фактами невиконання рішень або законних вимог виконавця чи іншого порушення вимог законодавства про виконавче провадження.

5. Особи, які на підставі закону звернулися з позовом в інтересах інших осіб (крім прокурора), беруть участь у виконавчому провадженні і користуються

правами сторони виконавчого провадження, відкритого за їхньою заявою або за заявою іншої сторони в справі.

6. У виконавчому провадженні за виконавчим документом на підставі судового рішення у справі за позовом, поданим учасником господарського товариства в інтересах останнього, укладення мирової угоди, відмова від стягнення і повернення виконавчого документа можливі лише за письмовою згодою всіх осіб, які у відповідній справі діяли в інтересах господарського товариства.

7. Особи, які беруть участь у виконавчому провадженні, зобов'язані сумлінно користуватися усіма наданими їм правами.

Стаття 58. Представництво сторін у виконавчому провадженні

1. Сторони можуть реалізувати свої права і обов'язки у виконавчому провадженні самостійно або через представників. Особиста участь фізичної особи у виконавчому провадженні не позбавляє її права мати представника, крім випадку, коли боржник згідно з рішенням зобов'язаний вчинити певні дії особисто.

2. Діти та особи, визнані судом недієздатними, реалізують свої права та виконують обов'язки, пов'язані з виконавчим провадженням, відповідно до вимог закону через своїх законних представників.

3. Представництво юридичних осіб у виконавчому провадженні здійснюється їх керівниками чи органами, посадовими особами, які діють у межах повноважень, наданих їм законом чи установчими документами юридичної особи, або через представників юридичної особи.

4. Представник може вчиняти від імені особи, яку він представляє, усі процесуальні дії, що їх має право вчиняти така особа. Дані про наявність обмежень щодо представництва юридичної особи у виконавчому провадженні можуть міститися в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань або у виданій довіреності.

5. Повноваження представника можуть бути підтверджені такими документами:

- 1) довіреністю фізичної або юридичної особи;
- 2) свідоцтвом про народження дитини або рішенням про призначення опікуном, піклувальником чи охоронцем спадкового майна.

Довіреність фізичної особи повинна бути посвідчена нотаріально або, у визначених законом випадках, іншою особою.

Довіреність фізичної особи, за зверненням якої прийнято рішення про надання їй безоплатної вторинної правничої допомоги, може бути посвідчена посадовою особою органу (установи), який прийняв таке рішення.

Довіреність від імені юридичної особи видається за підписом (електронним цифровим підписом) посадової особи, уповноваженої на це законом, установчими документами.

Повноваження адвоката як представника посвідчуються ордером, дорученням органу чи установи, що уповноважені законом на надання безоплатної правової допомоги, або договором про надання правової допомоги. До ордера обов'язково додається витяг з договору, в якому зазначаються повноваження адвоката як представника або обмеження його прав на вчинення окремих дій як представника сторони виконавчого провадження. Витяг засвідчується підписами сторін договору.

Відповідність копії документа, що підтверджує повноваження представника, оригіналу може бути засвідчена підписом виконавця.

Оригінали документів, зазначених у цій статті, копії з них, засвідчені виконавцем, або копії з них, засвідчені у визначеному законом порядку, приєднуються до матеріалів справи.

У разі подання представником заяви по суті справи в електронній формі він може додати до неї довіреність або ордер в електронній формі, підписані електронним цифровим підписом відповідно до Положення про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему.

У разі подання представником заяви, скарги, клопотання він додає довіреність або інший документ, що посвідчує його повноваження, якщо в справі немає підтвердження такого повноваження на момент подання відповідної заяви, скарги, клопотання.

Довіреності або інші документи, які підтверджують повноваження представника і були посвідчені в інших державах, повинні бути легалізовані в установленому законодавством порядку, якщо інше не встановлено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

6. Не можуть бути представниками у виконавчому провадженні:

1) особи, які не мають повної цивільної дієздатності;
2) судді, слідчі, прокурори, працівники підрозділів, які провадять оперативно-розшукову діяльність, експерти, спеціалісти, перекладачі, суб'єкти оціночної діяльності - суб'єкти господарювання, які діють як учасники цього виконавчого провадження, виконавці та помічники приватних виконавців, крім випадків, коли вони діють як законні представники або уповноважені особи відповідного органу, що є стороною виконавчого провадження;

3) інші особи, які відповідно до закону не можуть здійснювати представництво.

Стаття 59. Експерт, спеціаліст та суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання

1. Для з'ясування та роз'яснення питань, що виникають під час здійснення виконавчого провадження і потребують спеціальних знань, виконавець виносить постанову про залучення експерта або спеціаліста (кількох експертів або

спеціалістів), а для проведення оцінки майна - суб'єктів оціночної діяльності - суб'єктів господарювання.

2. Експертом або спеціалістом може бути будь-яка дієздатна особа, яка має необхідні знання, кваліфікацію та досвід роботи у відповідній галузі.

3. Експерт або спеціаліст можуть бути залученні для надання письмового висновку у виконавчому провадженні та/або для надання усних або письмових рекомендацій чи роз'яснень у виконавчому провадженні.

Експерт або спеціаліст зобов'язаний надати письмовий висновок, а суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання - письмовий звіт з питань, що містяться в постанові, протягом п'ятнадцяти днів з дня ознайомлення з постановою виконавця. Цей строк може бути продовжений до тридцяти днів за погодженням з виконавцем.

Експерт або спеціаліст зобов'язаний надавати усні або письмові рекомендації чи роз'яснення щодо дій, які виконуються в його присутності, або мають бути виконані у виконавчому провадженні.

4. Експерт, спеціаліст і суб'єкт оціночної діяльності – суб'єкт господарювання мають право на винагороду за надані ними послуги.

Винагорода та інші витрати, пов'язані з проведенням експертизи, наданням висновку спеціаліста або звіту суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання, належать до витрат виконавчого провадження.

5. Експерт несе кримінальну відповідальність за відмову без поважних причин від виконання покладених на нього обов'язків під час здійснення виконавчого провадження, надання завідомо неправдивого висновку під час здійснення виконавчого провадження, про що він має бути попереджений виконавцем. Збитки, завдані сторонам внаслідок видачі завідомо неправдивого висновку, підлягають відшкодуванню в порядку, встановленому законом. За недостовірну чи необ'єктивну оцінку майна суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання несе відповідальність у порядку, встановленому законом, а оцінювач - кримінальну відповідальність, про що він має бути попереджений виконавцем.

6. Експерт, спеціаліст, суб'єкт оціночної діяльності-суб'єкт господарювання не можуть брати участі у виконавчому провадженні і підлягають відводу, якщо вони є близькими родичами сторін, їхніми представниками або іншими особами, які беруть участь у виконавчому провадженні, або заінтересовані в результаті виконання рішення, або якщо є інші обставини, що викликають сумнів у їх неупередженості.

За наявності підстав для відводу експерт, спеціаліст, суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання зобов'язані заявити самовідвід. З тих самих підстав відвід таким особам може бути заявлений стягувачем, боржником або їхніми представниками. Відвід повинен бути вмотивованим, викладеним у письмовій формі і може бути заявлений у будь-який час до закінчення виконавчого провадження.

Питання про відвід експерта, спеціаліста, суб'єкта оціночної діяльності-суб'єкта господарювання вирішується у строк до п'яти днів після надходження заяви про відвід шляхом винесення вмотивованої постанови виконавця.

Стаття 60. Перекладач

1. Під час виконавчого провадження виконавець або сторони у разі потреби можуть запросити перекладача. Перекладачем може бути будь-яка дієздатна особа, яка володіє мовами, знання яких є необхідним для перекладу. Особі, яка потребує послуг перекладача, виконавець надає строк для його запрошення, але не більш як десять днів. У разі якщо зазначена особа не забезпечить участі перекладача у визначений строк, його зобов'язаний призначити постановою виконавець.

2. Перекладач має право на винагороду за виконану роботу, що належить до витрат виконавчого провадження.

3. Перекладач несе кримінальну відповідальність за здійснення завідомо неправильного перекладу під час виконавчого провадження, а також за відмову без поважних причин від виконання покладених на нього обов'язків під час виконавчого провадження, про що він має бути попереджений виконавцем.

4. Перекладач не може брати участі у виконавчому провадженні і підлягає відводу з підстав, передбачених частиною шостою статті 59 цього Закону.

Стаття 61. Залучення інших осіб до проведення виконавчих дій

1. Залучення до проведення виконавчих дій представників органів опіки і піклування, інших органів та установ, здійснюється за вмотивованою постановою виконавця, яка надсилається керівнику відповідного органу чи установи. У визначений постановою виконавця строк керівник відповідного органу чи установи зобов'язаний письмово повідомити виконавцю прізвище, ім'я та по батькові представника, який призначений для участі у проведенні виконавчих дій, його посаду, повноваження та номер засобу зв'язку із ним, а також забезпечити участь представника у проведенні виконавчих дій за місцем їх вчинення та в час, вказані виконавцем у постанові. Повноваження представника мають бути підтверджені належним чином.

2. У разі потреби виконавець може на договірних засадах залучати до проведення виконавчих дій суб'єктів господарювання, у тому числі на платній основі за рахунок авансування витрат виконавчого провадження. Зазначені особи можуть залучатися для:

1) забезпечення проведення виконавчих дій, які виконавець не в змозі здійснити особисто чи самостійно, або якщо для їх вчинення необхідні відповідні технічні знаряддя чи засоби, спеціальні знання, вміння чи навички тощо, зокрема, для примусового відкриття рухомих чи нерухомих об'єктів з метою здійснення опису та арешту цих об'єктів чи майна, яке в них перебуває, або відкриття приміщень, які є складовою таких нерухомих об'єктів;

2) проведення різного роду технічних робіт для забезпечення вилучення, перенесення або транспортування арештованого майна з місць його знаходження;

3) зберігання арештованого майна (окрім випадків передачі арештованого майна на зберігання організатору торгів, яким здійснюється реалізація цього майна);

4) здійснення відео, кіно, фотозйомки проведення виконавчих дій або їх окремих фрагментів;

5) організації та проведення дій з виконання рішень немайнового характеру, які можливо виконати без участі боржника;

б) проведення та організації інших дій.

3. Залучення вказаних в цій частині осіб за рахунок авансування витрат виконавчого провадження здійснюється виконавцем за умови письмового погодження зі стягувачем.

4. Залучення суб'єкта господарювання до проведення виконавчих дій здійснюється за мотивованою постановою виконавця, яка виноситься після укладення із цією особою відповідного договору.

Завдана залученим суб'єктом господарювання під час проведення виконавчих дій шкода боржнику чи його майну або іншій особі, підлягає відшкодуванню цим суб'єктом господарювання у порядку, встановленому законом.

Вартість послуг суб'єктів господарювання, залучених до проведення виконавчих дій, включаються до витрат виконавчого провадження.

Стаття 62. Залучення працівників поліції у виконавчому провадженні

1. Залучення у виконавчому провадженні працівників поліції для проведення виконавчих дій здійснюється за вмотивованою постановою виконавця, яка надсилається керівнику територіального органу поліції за місцем проведення відповідних виконавчих дій.

У залученні поліції для проведення виконавчих дій може бути відмовлено лише з підстав залучення особового складу даного територіального органу поліції до припинення групового порушення громадської безпеки і порядку чи масових заворушень, а також для подолання наслідків масштабних аварій чи інших масштабних надзвичайних ситуацій.

У разі виникнення потреби у негайному залученні поліцейських у зв'язку із загрозою життю і здоров'ю державного, приватного виконавця, фізичних осіб під час проведення виконавчої дії таке залучення здійснюється шляхом звернення до чергової частини органу (підрозділу) поліції.

2. Перед початком проведення виконавчих дій виконавець повідомляє залученим працівникам поліції яке рішення підлягає примусовому виконанню,

найменування сторін виконавчого провадження, оголошує резолютивну частину рішення та роз'яснює які виконавчі дії будуть проводитися. Якщо проведення виконавчих дій здійснюється у присутності сторін, інших учасників виконавчого провадження, або інших осіб, які залучені до проведення виконавчих дій, виконавець ознайомлює працівників поліції із вказаними особами.

Вимоги частини першої та абзацу першого частини другої цієї статті не застосовуються при здійсненні працівниками поліції на підставі ухвали суду розшуку фізичних осіб та їх приводу до виконавця або розшуку дитини, а також здійсненні на підставі постанови виконавця розшуку транспортних засобів, повітряних, морських, та річкових суден.

3. Залучені у виконавчому провадженні працівники поліції вживають для забезпечення публічної безпеки і порядку під час примусового виконання рішення, а також з метою усунення загрози життю та здоров'ю виконавця та інших осіб, які беруть участь у вчиненні виконавчих дій, у тому числі доставляють у випадках і порядку, визначених законом, затриманих при проведенні виконавчих дій осіб, підозрюваних у вчиненні кримінального правопорушення, та осіб, які вчинили адміністративне правопорушення.

Глава 4. Кошти виконавчого провадження

Стаття 64. Кошти виконавчого провадження

1. Кошти виконавчого провадження складаються з:

- 1) виконавчої санкції, стягнутої з боржника в порядку, встановленому статтею 65 цього Закону;
- 2) авансування витрат виконавчого провадження, які складаються із сум сплачених стягувачем;
- 3) відсотків за невиконання рішення.

2. Витрати органів державної виконавчої служби та приватного виконавця, пов'язані з організацією та проведенням виконавчих дій щодо забезпечення примусового виконання рішень, є витратами виконавчого провадження.

3. Витрати виконавчого провадження органів державної виконавчої служби здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України та коштів виконавчого провадження, зазначених у пунктах 2 і 3 частини першої цієї статті.

Витрати виконавчого провадження приватних виконавців здійснюються за рахунок авансування витрат виконавчого провадження стягувачем. Витрати виконавчого провадження можуть здійснюватися приватним виконавцем за рахунок власних коштів.

4. Витрати виконавчого провадження стягуються з боржника за постановою виконавця. Постанова про стягнення витрат виконавчого

провадження вноситься при розподілі стягнутих з боржника грошових сум згідно з вимогами цього Закону.

Якщо при поверненні виконавчого документа чи закінченні виконавчого провадження стягувачу не відшкодовано витрати на організацію та проведення виконавчих дій, які здійснено ним в рахунок авансування витрат виконавчого провадження, виконавець вносить постанову про стягнення з боржника витрат виконавчого провадження на користь стягувача, яка надсилається стягувачу разом із постановою про повернення виконавчого документа або закінчення виконавчого провадження.

У разі необхідності стягнення витрат виконавчого провадження при поверненні виконавчого документа стягувачу чи закінченні виконавчого провадження, виконавець вносить постанову про стягнення витрат виконавчого провадження, яку виділяє в окреме виконавче провадження та виконує в порядку, встановленому цим Законом. Винесення постанови про стягнення з боржника витрат виконавчого провадження, які здійснено за рахунок власних коштів приватного виконавця, є правом приватного виконавця.

У разі повернення виконавчого документа стягувачу з підстав, передбачених пунктами 8, 11, 13 частини першої статті 123 цього Закону, або закінчення виконавчого провадження з підстав, передбачених пунктами 3 (окрім обставин, які стосуються стягувача), 5, 8 та 10 частини першої статті 124 цього Закону, витрати виконавчого провадження стягненню з боржника не підлягають.

Стаття 65. Виконавча санкція

1. Виконавча санкція є самостійним видом майнової відповідальності боржника, який до відкриття виконавчого провадження не виконав рішення суду та вимоги виконавчого документу добровільно (самостійно).

2. Розмір виконавчої санкції за примусове виконання рішення немайнового характеру є фіксованим і становить два мінімальних розміри заробітної плати якщо боржником є фізична особа, та вісім мінімальних розмірів заробітної плати якщо боржником є юридична особа.

3. Розмір виконавчої санкції за примусове виконання рішення майнового характеру складає десять відсотків від суми, що підлягає примусовому стягненню, або вартості майна, що підлягає передачі стягувачу за виконавчим документом, заборгованості із сплати аліментів. У разі якщо вартість майна не встановлена виконавчим документом вона встановлюється висновком експерта.

4. Постанова про стягнення виконавчої санкції вноситься виконавцем одночасно з постановою про відкриття виконавчого провадження.

У разі якщо виконавцем під час здійснення виконавчого провадження буде з'ясовано, що боржником було добровільно виконано рішення до відкриття такого виконавчого провадження, виконавча санкція не стягується.

5. Стягувач зобов'язаний здійснити авансування виконавчої санкції у розмірі, що відповідає половині розміру мінімальної заробітної плати, після

отримання постанови приватного виконавця про стягнення виконавчої санкції, кошти від сплати якої використовуються на відправлення кореспонденції, виготовлення документів виконавчого провадження, оплати послуг використання Автоматизованої системи виконавчого провадження, розшук боржника або його активів, та стягнення коштів боржника, розмічених на рахунках у банках, вилучення визначених у заяві стягувача активів боржника.

6. Від авансування виконавчої санкції звільняються стягувачі у разі:
виконання рішення суду, винесеного у судовому провадженні, в якому стягувач був звільнений від сплати судового збору;
виконання рішення Європейського суду з прав людини;
виконання рішення за яким боржником є держава або державні органи чи їх посадові особи.

7. Розмір авансування виконавчої санкції у випадках, передбачених частиною **п'ятою шостою?** цієї статті, підлягає компенсації приватному виконавцю з Державного бюджету у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

8. Виконавча санкція стягується виконавцем, який забезпечив повне або часткове виконання рішення пропорційно до суми стягнутого боргу (крім виконавчих документів про стягнення аліментів).

9. Солідарні боржники несуть солідарний обов'язок із сплати виконавчої санкції.

10. У разі обчислення суми виконавчої санкції за виконавчим документом в іноземній валюті вона розраховується за курсом, встановленим Національним банком України на день обчислення.

11. Виконавча санкція стягується державним виконавцем до державного бюджету України.

У разі виконання рішення приватним виконавцем, виконавча санкція є його винагородою.

Стаття 66. Авансування витрат виконавчого провадження

1. Стягувач на письмову вимогу приватного виконавця здійснює авансування витрат виконавчого провадження у разі, якщо це є необхідним для проведення виконавчих. Приватний виконавець має право відмовити у проведенні виконавчої дії, якщо витрати, необхідні для її здійснення, не були сплачені стягувачем на його вимогу, та повернути виконавчий документ стягувачу в порядку пункту 4 частини першої статті 123 цього Закону.

2. У вимозі виконавця зазначається, які витрати необхідно здійснити у виконавчому провадженні, вартість цих витрат та попередження про те, що у разі не здійснення стягувачем авансування витрат протягом десяти днів з дня отримання такої вимоги, це є підставою для відмови у проведенні виконавчої дії.

3. З метою забезпечення проведення виконавчих дій допускається здійснення інших витрати виконавчого провадження, крім встановлених Міністерством юстиції України.

Стаття 67. Облік сум на рахунках органів державної виконавчої служби та приватних виконавців

1. Органи державної виконавчої служби мають рахунки в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, а також рахунки, у тому числі в іноземній валюті, в державних банках для зарахування коштів виконавчого провадження, обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів та їх виплати стягувачам.

2. Приватний виконавець для здійснення примусового виконання рішень відкриває в банках рахунки, у тому числі за потреби в іноземній валюті, для:

1) обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів у національній та іноземній валютах та їх виплати стягувачам;

2) зарахування коштів виконавчого провадження;

3) зарахування винагороди.

3. Кошти, зазначені у пунктах 1 і 2 частини другої цієї статті, не є доходом приватного виконавця.

Глава 5. ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 68. Інформаційне забезпечення виконавчого провадження

1. Інформаційне забезпечення виконавчого провадження здійснюється через Єдиний реєстр приватних виконавців України, Автоматизовану систему виконавчого провадження, Єдиний реєстр боржників, інші інформаційні системи відповідно до цього Закону.

Стаття 69. Автоматизована система виконавчого провадження та інші інформаційні системи

1. Реєстрація виконавчих документів, документів виконавчого провадження, фіксування виконавчих дій у виконавчих провадженнях, які перебувають у провадженні державних виконавців, здійснюється в Автоматизованій системі виконавчого провадження.

2. Приватні виконавці користуються сервісними послугами Автоматизованої системи виконавчого провадження за своїм вибором.

3. Автоматизованою системою виконавчого провадження забезпечується, зокрема:

1) об'єктивний та неупереджений розподіл виконавчих документів між державними виконавцями;

- 2) надання сторонам виконавчого провадження інформації про виконавче провадження;
  - 3) централізоване зберігання інформації про документи виконавчого провадження;
  - 4) доступ виконавців до реєстрів та інформаційних баз даних, необхідних для здійснення виконавчого провадження;
  - 5) підготовка, формування та відкритість статистичних даних діяльності виконавців;
  - 6) передача документів виконавчого провадження до електронного архіву;
  - 7) формування Єдиного реєстру боржників.
  - 8) взаємодія з державними органами, банками та іншими фінансовими установами;
  - 9) автоматизований арешт та стягнення коштів боржника, розміщених на банківських рахунках;
4. Автоматизованою системою виконавчого провадження забезпечується доступ інших інформаційних систем, які обрали для своєї діяльності приватні виконавці, через відкритий протокол передачі даних для роботи з реєстрами та інформаційними базами даних, а також інформацією, яка зберігається в автоматизованій системі виконавчого провадження.
5. Вільний, безоплатний та цілодобовий доступ до інформації автоматизованої системи виконавчого провадження забезпечує Міністерство юстиції України на своєму офіційному веб-сайті.
- Інформація повинна містити відомості про час її розміщення.
6. Несанкціоноване втручання у роботу автоматизованої системи виконавчого провадження тягне за собою відповідальність, установлену законом.

Стаття 70. Єдиний реєстр боржників

1. Єдиний реєстр боржників - це систематизована база даних про боржників, що є складовою автоматизованої системи виконавчого провадження та ведеться з метою оприлюднення в режимі реального часу інформації про невиконані майнові зобов'язання боржників та запобігання відчуженню боржниками майна.
2. Єдиний реєстр боржників містить такі відомості:
  - 1) прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження боржника - фізичної особи (фізичної особи – підприємця) або найменування, ідентифікаційний код юридичної особи у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань боржника - юридичної особи;
  - 2) найменування органу або прізвище, ім'я, по батькові та посада посадової особи, яка видала виконавчий документ;

3) найменування органу державної виконавчої служби або прізвище, ім'я, по батькові приватного виконавця, номер засобу зв'язку та адреса електронної пошти виконавця;

4) номер виконавчого провадження;

5) категорія стягнення (аліменти, штраф тощо):

6) розмір залишку суми стягнення та реквізити рахунку для її оплати (із можливістю забезпечення здійснення платежу в он-лайн режимі).

Відомості про боржників, включені до Єдиного реєстру боржників, є відкритими та розміщуються на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України.

3. Відомості про боржника вносяться до Єдиного реєстру боржників (крім відомостей щодо боржників, які не мають заборгованості за виконавчим документом про стягнення періодичних платежів більше трьох місяців), одночасно з винесенням постанови про відкриття виконавчого провадження.

Відомості про боржника за рішенням про встановлення побачення з дитиною та про усунення перешкод у побаченні з дитиною вносяться до Єдиного реєстру боржників одночасно з винесенням постанови про накладення штрафу на боржника.

Реєстрація боржника в Єдиному реєстрі боржників не звільняє його від виконання рішення.

Відомості про боржника виключаються з Єдиного реєстру боржників одночасно з винесенням постанови про закінчення виконавчого провадження, повернення виконавчого документа стягувачу на підставі пунктів 1, 3, 8, 11 частини першої статті 123 цього Закону чи в день встановлення виконавцем факту відсутності заборгованості за виконавчими документами про стягнення періодичних платежів.

4. Державні органи, органи місцевого самоврядування, нотаріуси, інші суб'єкти при здійсненні ними владних управлінських функцій відповідно до законодавства, у разі звернення особи за вчиненням певної дії щодо майна, що належить боржнику (крім майна боржника, що було реалізовано в порядку, встановленому статтею 85 цього Закону), який внесений до Єдиного реєстру боржників, у разі відсутності у них інформації про накладення арешту виконавцем на кошти або майно боржника зобов'язані відмовити у вчиненні реєстраційних дій та в день звернення боржника повідомити зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця про майно, щодо відчуження якого звернувся боржник, за винятком випадків, передбачених цією статтею.

Укладення протягом строку, зазначеного в частині четвертій цієї статті, правочину щодо майна боржника, який призвів до неможливості задовольнити вимоги стягувача за рахунок такого майна, є підставою для визнання такого правочину недійсним.

Допускається вчинення нотаріальних дій щодо майна боржника, відомості щодо якого внесено до Єдиного реєстру боржників, у разі внесення боржником на депозитний рахунок нотаріуса грошові кошти в сумі, достатній для погашення суми боргу за виконавчим документом.

5. Банки у разі відкриття рахунку на ім'я фізичної особи, внесеної до Єдиного реєстру боржників, у тому числі через відокремлені підрозділи банку, або закриття рахунку такою особою зобов'язані у день відкриття або закриття рахунку повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця.

Виконавець не пізніше наступного робочого дня з дня отримання повідомлення зобов'язаний прийняти рішення про накладення арешту на майно та (або) на кошти на рахунках боржника в банках у порядку, визначеному статтями 80, 81 цього Закону, крім випадку, коли на таке майно арешт уже накладено з тих самих підстав.

РОЗДІЛ V. СТАДІЇ ТА ПОРЯДОК ЗДІЙСНЕННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Глава 1. Відкриття виконавчого провадження

Стаття 71. Стадії виконавчого провадження

1. Виконавче провадження включає в себе три основні стадії відкриття, здійснення та завершення.

2. На стадії відкриття вирішуються питання пред'явлення виконавчого документу та відкриття або відмова у відкритті виконавчого провадження.

3. Стадія здійснення виконавчого провадження охоплює питання вчинення виконавчих дій під час примусового виконання рішень майнового та немайнового характеру.

4. Під час виконання рішень майнового характеру виконавчі дії спрямовуються на: виявлення майна боржника, його арешт, вилучення (зберігання), реалізація (передача стягувачу), розподіл та перерахування стягнутих коштів.

5. Під час виконання рішень немайнового характеру виконавчі дії спрямовуються на:

1) зобов'язання боржника самостійно виконати рішення, яке не може бути виконаним без його участі, або

2) на виконання рішення, яке може бути виконане без участі боржника.

6. Стадія завершення регулює питання припинення вчинення виконавчих дій у зв'язку з поверненням виконавчого документу або закінчення виконавчого провадження.

Стаття 72. Обов'язки виконавців у виконавчому провадженні

1. Виконавець зобов'язаний вживати передбачених цим Законом заходів щодо примусового виконання рішень, неупереджено, ефективно, своєчасно і в повному обсязі вчиняти виконавчі дії.

2. Виконавець зобов'язаний:

1) здійснювати заходи примусового виконання рішень у спосіб та в порядку, які встановлені виконавчим документом і цим Законом;

2) надавати сторонам виконавчого провадження, їхнім представникам та прокурору як учаснику виконавчого провадження можливість ознайомитися з матеріалами виконавчого провадження;

3) розглядати в установлені законом строки заяви сторін, інших учасників виконавчого провадження та їхні клопотання;

4) заявляти в установленому порядку про самовідвід за наявності обставин, передбачених цим Законом;

5) роз'яснювати сторонам та іншим учасникам виконавчого провадження їхні права та обов'язки.

Стаття 73. Права виконавців у виконавчому провадженні

1. Виконавець під час здійснення виконавчого провадження має право:

1) проводити перевірку виконання боржниками рішень, що підлягають виконанню відповідно до цього Закону;

2) проводити перевірку виконання юридичними особами незалежно від форми власності, фізичними особами, фізичними особами - підприємцями рішень стосовно працюючих у них боржників;

3) з метою захисту інтересів стягувача одержувати безоплатно від державних органів, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, посадових осіб, сторін та інших учасників виконавчого провадження необхідні для проведення виконавчих дій пояснення, довідки та іншу інформацію, в тому числі конфіденційну;

4) за наявності вмотивованого рішення суду про примусове проникнення до житла фізичної особи безперешкодно входити до житлових приміщень боржника - фізичної особи, особи, в якій перебуває майно боржника чи майно та кошти, належні боржникові від інших осіб, проводити в них огляд, у разі потреби примусово відкривати їх в установленому порядку із залученням працівників поліції, опечатувати такі приміщення, арештовувати, опечатувати та вилучати належне боржникові майно, яке там перебуває та на яке згідно із законом можливо звернути стягнення. Примусове проникнення до житлових приміщень у зв'язку з примусовим виконанням рішення суду про виселення боржника та вселення стягувача і рішення про усунення перешкод у користуванні приміщенням (житлом) здійснюється виключно на підставі такого рішення суду;

У разі надання боржником, його представником або членом сім'ї боржника, або особою, яка у порядку, встановленому законом, користується майном боржника, або особою, в якій перебуває майно боржника чи майно та кошти, належні боржникові від інших осіб, безперешкодного допуску виконавцю до проведення зазначених виконавчих дій, виконавець має право здійснювати такі виконавчі дії без наявності рішення суду про примусове проникнення до житла фізичної особи;

5) безперешкодно входити на земельні ділянки, до приміщень (окрім житлових), сховищ, іншого володіння боржника, проводити їх огляд, примусово відкривати та опечатувати їх;

б) накладати арешт на кошти та інші цінності боржника, зокрема на кошти, які перебувають у касах, на рахунках у банках, інших фінансових установах та органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів (крім коштів на рахунках платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, коштів на рахунках із спеціальним режимом використання, спеціальних та інших рахунках, звернення стягнення на які заборонено законом), на рахунки в цінних паперах, а також опечатувати каси, приміщення і місця зберігання грошей;

7) здійснювати реєстрацію обтяжень майна в процесі та у зв'язку з виконавчим провадженням;

8) використовувати за згодою власника приміщення для тимчасового зберігання вилученого майна, а також транспортні засоби стягувача або боржника за їхньою згодою для перевезення майна;

9) звертатися до суду або органу, який видав виконавчий документ, із заявою (поданням) про роз'яснення рішення, про встановлення чи зміну порядку і способу виконання рішення;

10) приймати рішення про відстрочку та розстрочку виконання рішення, за наявності письмової заяви стягувача;

11) звертатися до суду з поданням:

- про розшук боржника – фізичної особи або фізичної особи, яка є керівником боржника – юридичної особи, або дитини за виконавчими документами про відібрання дитини;

- про примусове проникнення до житла чи іншого володіння боржника - фізичної або іншої особи, в якій перебуває дитина, стосовно якої складено виконавчий документ про її відібрання;

- про примусове проникнення до житла, якими володіє фізична особа або які перебувають у її користуванні, в яких перебувають або можуть перебувати: майно та кошти боржника або які належать боржникові від інших осіб та на які згідно із законом можливо звернути стягнення; майно стягувача, яке має бути повернуто йому в натурі або яке боржник зобов'язаний передати стягувачу; майно, яке підлягає вилученню на підставі рішення;

12) здійснювати розшук боржника – юридичної особи та майна боржника, у тому числі майна, яким боржник володіє спільно з іншою особою та яке зареєстровано на таку особу, оголошувати в розшук транспортні засоби, повітряні, морські, річкові судна, якими володіє боржник, у тому числі спільно з іншою особою та які зареєстровано на таку особу, або які підлягають поверненню стягувачу чи які боржник зобов'язаний передати стягувачу або усунути перешкоди в користуванні ними, або які підлягають вилученню;

13) викликати фізичних осіб, посадових осіб з приводу виконавчих документів, що перебувають у виконавчому провадженні;

У разі якщо боржник або особа, яка володіє майном спільно з боржником, або керівник боржника – юридичної особи чи інша посадова особа боржника – юридичної особи або юридичної особи, яка володіє майном спільно з боржником без поважних причин не з'явився за викликом виконавця, виконавець має право звернутися до суду щодо застосування до нього приводу;

14) залучати в установленому порядку працівників поліції, інших осіб, а також експертів, спеціалістів, а для проведення оцінки майна - суб'єктів оціночної діяльності - суб'єктів господарювання;

15) накладати стягнення у вигляді штрафу на фізичних, юридичних та посадових осіб у випадках, передбачених законом;

16) застосовувати під час примусового виконання рішень фото- і кінозйомку, відеозапис;

17) вимагати від матеріально відповідальних і посадових осіб боржників - юридичних осіб або боржників - фізичних осіб надання письмових або усних пояснень за фактами невиконання рішень або законних вимог виконавця чи іншого порушення вимог законодавства про виконавче провадження;

18) у разі ухилення боржника від виконання зобов'язань, покладених на нього рішенням, звертатися до суду за встановленням тимчасового обмеження у праві виїзду боржника - фізичної особи чи керівника боржника - юридичної особи за межі України до виконання зобов'язань за рішенням або погашення заборгованості за рішеннями про стягнення періодичних платежів;

19) залучати в разі потреби до проведення чи організації виконавчих дій суб'єктів господарювання, у тому числі на платній основі, за рахунок коштів виконавчого провадження;

20) отримувати від банківських та інших фінансових установ інформацію про наявність рахунків та/або стан рахунків боржника, рух коштів та операції за рахунками боржника, а також інформацію про договори боржника про зберігання цінностей або надання боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком;

22) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Законом, та вчиняти інші дії спрямовані на забезпечення примусового виконання рішення.

2. Вимоги виконавця щодо виконання рішень є обов'язковими на всій території України. Невиконання законних вимог виконавця тягне за собою відповідальність, передбачену законом.

Залучення для проведення виконавчих дій працівників поліції здійснюється за вмотивованою постановою виконавця, яка надсилається керівнику територіального органу поліції за місцем проведення відповідної виконавчої дії. У залученні поліції для проведення виконавчих дій може бути відмовлено лише з підстав залучення особового складу даного територіального органу поліції до припинення групового порушення громадської безпеки і порядку чи масових заворушень, а також для подолання наслідків масштабних аварій чи інших масштабних надзвичайних ситуацій.

3. Під час виконання рішень виконавець має право на безпосередній доступ до інформації про боржників, їхнє майно, доходи та кошти, у тому числі конфіденційної, яка міститься в державних базах даних і реєстрах, у тому числі електронних, а також до інформації про осіб, на яких зареєстровано майно, яким вони володіють спільно з боржником, майно, доходи та кошти, якими особи володіють спільно з боржником, у тому числі конфіденційної, яка міститься в державних базах даних і реєстрах. Порядок доступу до такої інформації з баз даних та реєстрів встановлюється Міністерством юстиції України разом із державними органами, які забезпечують їх ведення.

4. Під час здійснення виконавчого провадження виконавець вчиняє виконавчі дії та приймає рішення шляхом винесення постанов, попереджень, внесення подань, складення актів та протоколів, надання доручень, розпоряджень, вимог, подання заяв, повідомлень або інших процесуальних документів, які передбачені цим Законом.

Виконавець доводить до відома сторін виконавчого провадження копії постанов та актів, а інші процесуальні документи – до відома адресатів, у порядку, встановленому статтею 77 цього Закону.

Стаття 74. Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання

1. Виконавчі документи пред'являються до примусового виконання протягом трьох років, крім посвідчень комісій по трудових спорах та виконавчих документів, за якими стягувачем є держава або державний орган, які можуть бути пред'явлені до примусового виконання протягом трьох місяців.

2. Строки, зазначені в частині першій цієї статті, встановлюються для:

1) виконання судового рішення – з наступного дня після набрання ним законної сили чи закінчення строку, встановленого у разі відстрочки виконання рішення; якщо судове рішення підлягає негайному виконанню – з дня його постановлення; якщо встановлено розстрочку виконання рішення – з наступного

дня після закінчення строку відповідного періоду розстрочки, за який рішення не виконано;

2) виконання рішення іншого органу (посадової особи) – з дня прийняття рішення, якщо інше не встановлено законом.

3. Виконавчий документ про стягнення періодичних платежів у справах про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок каліцтва чи іншого ушкодження здоров'я, втрати годувальника тощо може бути пред'явлено до виконання протягом усього періоду, на який присуджені платежі.

4. Строки пред'явлення виконавчого документа до виконання перериваються у разі:

1) пред'явлення виконавчого документа до виконання;

2) надання судом, який розглядав справу як суд першої інстанції, відстрочки або розстрочки виконання рішення.

5. У разі повернення виконавчого документа стягувачу з підстав, передбачених частиною першою статті 123 цього Закону, строк пред'явлення такого документа до виконання після переривання встановлюється з дня його повернення, а з підстав, передбачених пунктом 9 частини першої статті 124 цього Закону - з дня закінчення строку дії відповідної заборони.

Після переривання строків пред'явлення виконавчого документу до виконання виконавчий документ пред'являється до виконання у строки, встановлені частиною першою цієї статті.

6. Стягувач, який пропустив строк пред'явлення виконавчого документа до виконання, має право звернутися із заявою про поновлення такого строку до суду, який розглядав справу як суд першої інстанції, або до адміністративного суду за місцем виконання рішення якщо виконавчий документ видано іншим органом (посадовою особою).

Стаття 75. Відкриття виконавчого провадження

1. Виконавець відкриває виконавче провадження у розумний строк на підставі виконавчого документа, зазначеного у статті 47 цього Закону, за умови відсутності підстав для відмови у відкритті виконавчого провадження:

1) за заявою стягувача про примусове виконання рішення;

2) за заявою прокурора у разі представництва інтересів громадянина або держави в суді;

3) якщо виконавчий документ надійшов від суду у випадках, передбачених законом;

4) у разі відновлення виконавчого провадження у порядку, передбаченому частиною третьою статті 126 цього Закону;

5) у разі виділення постанови про стягнення виконавчої санкції, витрат виконавчого провадження, штрафу, накладеного згідно цього Закону, стягнення відсотків за невиконання рішення у виконавчому провадженні в окреме виконавче провадження, у порядку передбаченому статтею 108 цього Закону.

2. У заяві про примусове виконання рішення стягувач має право зазначити відомості, що ідентифікують боржника чи можуть сприяти примусовому виконанню рішення (рахунок боржника, місце роботи чи отримання ним інших доходів, конкретне майно боржника та його місцезнаходження тощо), рахунки в банківських установах для отримання ним коштів, стягнутих з боржника, а також зобов'язаний зазначити суму, яка частково сплачена боржником за виконавчим документом, за наявності часткової сплати.

3. У постанові про відкриття виконавчого провадження виконавець зазначає про обов'язок боржника за рішенням про стягнення коштів подати декларацію про доходи та майно боржника, попереджає боржника про відповідальність за неподання такої декларації або внесення до неї завідомо неправдивих відомостей. Бланк декларації надсилається виконавцем боржнику разом із копією постанови про відкриття виконавчого провадження.

Копія постанови про відкриття виконавчого провадження надсилається стягувачу та боржнику з письмовим роз'ясненням їх прав та обов'язків, передбачених цим Законом.

4. За рішенням немайнового характеру виконавець у постанові про відкриття виконавчого провадження покладає на боржника обов'язок виконати рішення протягом десяти днів (крім рішень про встановлення побачення з дитиною), а якщо рішення підлягає негайному виконанню – протягом трьох днів, з дня отримання постанови про відкриття виконавчого провадження, та надати виконавцю у строки, встановлені для виконання рішення, докази, що підтверджують фактичне виконання в повному обсязі рішення згідно з виконавчим документом.

За рішенням про встановлення побачення з дитиною виконавець у постанові про відкриття виконавчого провадження зазначає про необхідність виконання боржником рішення шляхом забезпечення побачень стягувача з дитиною в порядку, визначеному рішенням.

5. При відкритті виконавчого провадження з виконання рішення про стягнення коштів виконавець вносить постанову про арешт майна (коштів) боржника.

При відкритті виконавчого провадження з виконання рішення про передачу майна стягувачу чи вилучення майна у боржника або про забезпечення позову шляхом накладення арешту на майно або грошові суми, виконавець вносить постанову про арешт майна, яке підлягає передачі стягувачу чи вилученню у боржника, або про арешт майна та грошових сум, які вказані в ухвалі про забезпечення позову.

6. У разі якщо в заяві стягувача про примусове виконання рішення про стягнення коштів зазначено рахунки боржника у банках, інших фінансових установах, виконавець одночасно з відкриттям виконавчого провадження накладає арешт на кошти боржника.

У разі якщо в заяві стягувача про примусове виконання рішення про стягнення коштів зазначено конкретне майно боржника, виконавець одночасно з відкриттям виконавчого провадження накладає арешт на таке майно якщо інформація щодо права власності на нього міститься в електронних державних базах даних та реєстрах.

Стаття 76. Місце відкриття виконавчого провадження

1. Виконавче провадження відкривається за місцем виконання рішення, яким є місце проживання, перебування, роботи боржника – фізичної особи, місце знаходження боржника – юридичної особи або місце знаходження майна боржника, якщо інше не встановлено цим Законом.

Виконавче провадження з виконання рішення, яке зобов'язує боржника вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення, відкривається за місцем знаходження боржника або місцем вчинення таких дій, якщо інше не встановлено цим Законом.

Виконавче провадження з виконання рішення про поновлення на роботі, виселення чи вселення, відкривається за місцем вчинення таких дій.

Виконавче провадження з виконання рішення про звільнення земельної ділянки чи іншого нерухомого майна, усунення перешкод в користуванні земельною ділянкою чи іншим нерухомим або рухомим майном, передачу майна стягувачу, вилучення у боржника майна, відкривається за місцем знаходження вказаного майна, а якщо місце знаходження майна у виконавчому документі не зазначено – за місцем знаходження боржника.

Виконавче провадження з виконання рішення про відібрання чи передачу дитини, встановлення побачення з нею або усунення перешкод у побаченні з дитиною, відкривається за місцем знаходження дитини, а якщо місце знаходження дитини у виконавчому документі не зазначено – за місцем знаходження боржника або стягувача.

2. Право вибору місця відкриття виконавчого провадження між декількома місцями виконання рішення, а також між кількома органами державної виконавчої служби, що можуть вчиняти виконавчі дії щодо виконання рішення на території, на яку поширюються їхні функції, або між кількома приватними виконавцями, офіси яких знаходяться в одному виконавчому окрузі за місцем виконання, належить стягувачу.

3. Виконавчі дії у виконавчому провадженні, відкритому державним виконавцем, вчиняються на території, на яку поширюються функції органу державної виконавчої служби, в якому працює державний виконавець. Державний виконавець має право вчиняти виконавчі дії щодо звернення стягнення на доходи боржника, виявлення та звернення стягнення на кошти, що перебувають на рахунках боржника у банках чи інших фінансових установах, на рахунки в цінних паперах у депозитарних установах на території, на яку поширюється юрисдикція України.

Виконавчі дії у виконавчих провадженнях, відкритих приватним виконавцем у виконавчому окрузі, можуть вчинятися ним на всій території України.

4. З метою проведення виконавчих дій відносно боржника або його майна на території, на яку не поширюється компетенція органу державної виконавчої служби, цей орган має право надати доручення іншому органу державної виконавчої служби на проведення окремих виконавчих дій.

З метою проведення виконавчих дій відносно боржника або його майна в іншому виконавчому окрузі приватний виконавець має право залучити іншого приватного виконавця на підставі договору про уповноваження на вчинення окремих виконавчих дій.

Стаття 77. Надсилання документів виконавчого провадження

1. Копії постанов виконавця та інші документи виконавчого провадження (далі - документи виконавчого провадження), які відповідно до цього Закону виконавець зобов'язаний довести до відома сторін виконавчого провадження та інших учасників виконавчого провадження, вручаються виконавцем або уповноваженою ним особою під розписку, або надсилаються адресатам простою кореспонденцією, або доставляються кур'єром, окрім випадків, передбачених цим Законом.

Документи виконавчого провадження доводяться до відома або надсилаються адресатам не пізніше наступного робочого дня з дня їх винесення.

Постанови про відмову у відкритті виконавчого провадження, про відкриття виконавчого провадження, про повернення виконавчого документа стягувачу, про закінчення виконавчого провадження надсилається рекомендованим поштовим відправленням, окрім випадку, якщо вони вручені адресату під розписку у строки, встановлені абзацом другим частини першої цієї статті.

Документи виконавчого провадження надсилаються стягувачу та боржнику за їхніми адресами, зазначеними у виконавчому документі. У разі зміни стороною місця проживання чи перебування або місцезнаходження документи виконавчого провадження надсилаються за адресою, зазначеною у відповідній заяві сторони виконавчого провадження.

Боржник вважається повідомленим про початок примусового виконання рішень, якщо йому надіслано постанову про відкриття виконавчого провадження за адресою, зазначеною у виконавчому документі.

2. Документи виконавчого провадження державним органам, органам місцевого самоврядування, банкам, іншим фінансовим установам, підприємствам, установам, організаціям, посадовим чи службовим особам можуть надсилатися у формі електронних документів.

3. За умови авансування стягувачем у порядку, передбаченому цим Законом, витрат виконавчого провадження документи виконавчого провадження можуть надсилатися адресатам рекомендованим поштовим відправленням.

4. На підставі письмової заяви учасника виконавчого провадження документи виконавчого провадження можуть надсилатися адресатам каналами факсимільного зв'язку, електронною поштою або з використанням інших засобів зв'язку.

5. Виконавець або уповноважена ним особа, стягувач чи його представник може особисто вручити документи виконавчого провадження адресатам під розписку.

Стаття 78. Відмова у відкритті виконавчого провадження

1. Виконавець виносить постанову про відмову у відкритті виконавчого, якщо:

1) рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, не набрало законної сили (крім випадків, коли рішення у встановленому законом порядку допущено до негайного виконання);

2) пропущено встановлений законом строк пред'явлення виконавчого документа до виконання;

3) боржника визнано банкрутом;

4) Національним банком України прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку-боржника;

5) юридичну особу - боржника припинено;

6) виконавчий документ не відповідає вимогам, передбаченим статтею 48 цього Закону, або поданий без заяви про примусове виконання рішення відповідно до статті 75 цього Закону;

7) виконання рішення не передбачає застосування заходів примусового виконання рішень;

8) стягувач не сплатив авансування виконавчої санкції, у розмірі встановленому цим Законом;

9) виконавчий документ не підлягає виконанню відповідно до цього Закону;

10) виконавчий документ пред'явлено не за місцем відкриття виконавчого провадження;

11) строк пред'явлення виконавчого документа до виконання, встановлені цим Законом, не настав;

12) відсутній виконавчий документ, зазначений у статті 47 цього Закону;

13) про наявність обставин для самовідводу, які передбачені частиною четвертою статті 50 цього Закону, виконавцю стало відомо до відкриття виконавчого провадження.

2. У постанові про відмову у відкритті виконавчого провадження виконавець зазначає підстави відмови у відкритті виконавчого провадження та роз'яснює стягувачу строки і порядок її оскарження.

У разі невідповідності виконавчого документа вимогам, передбаченим статтею 48 цього Закону, виконавець роз'яснює стягувачу право звернутися до суду чи іншого органу (посадової особи), що видав виконавчий документ, щодо приведення його у відповідність із зазначеними вимогами.

Стаття 79. Самостійне звернення стягувачем до виконання рішень про стягнення коштів

1. Виконавчий документ про стягнення періодичних платежів може бути самостійно надісланий стягувачем безпосередньо підприємству, установі, організації, фізичній особі - підприємцю, фізичній особі, які виплачують боржнику відповідно заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи.

2. Одночасно з виконавчим документом стягувач подає заяву, в якій зазначаються:

- 1) реквізити банківського рахунка, на який слід перераховувати кошти;
- 2) прізвище, ім'я, по батькові стягувача, реквізити документа, що посвідчує його особу.

3. У разі наявності заборгованості за виконавчими документами про стягнення періодичних платежів або заперечення її розміру боржником стягувач має право пред'явити виконавчий документ для примусового виконання.

4. Підприємства, установи, організації, фізичні особи - підприємці та фізичні особи, зазначені у частині першій цієї статті, за заявою стягувача зобов'язані здійснювати відрахування із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника у розмірі, визначеному виконавчим документом, з урахуванням положень статті 96 цього Закону.

Глава 2. Виконання рішень майнового характеру

Стаття 80. Розшук (виявлення) майна боржника

1. Розшук (виявлення) майна боржника, майна, яким володіє боржник спільно з іншою особою, або яке підлягає поверненню стягувачу чи яке боржник зобов'язаний передати стягувачу або усунути перешкоди в користуванні ним, або яке підлягає вилученню, виконавець організовує шляхом:

- 1) подання вимог до відповідних органів, установ щодо інформації про майно або доходи боржника;
- 2) проведення перевірки інформації про майно чи доходи боржника, що міститься в базах даних і реєстрах;
- 3) перевірки майнового стану боржника за місцем проживання (перебування) або його місцезнаходженням.

У разі неможливості отримати з відповідних баз даних та реєстрів необхідні для здійснення виконавчого провадження інформацію (копії документів), така інформація (копії документів) надається її держателем на письмову вимогу виконавця у встановлений ним строк.

2. У разі необхідності розшуку транспортного засобу, повітряного, морського, річкового судна, яким володіє боржник або інша особа спільно з боржником, або який підлягає поверненню стягувачу чи який боржник зобов'язаний передати стягувачу або усунути перешкоди в користуванні ним, або який підлягає вилученню, виконавець виносить постанову про такий розшук, яка є обов'язковою для виконання органами (підрозділами) поліції.

Тимчасове затримання та зберігання органами (підрозділами) поліції на спеціальних майданчиках чи стоянці, причалі або інших спеціально відведених місцях їх зберігання, виявленого за результатами розшуку транспортного засобу, повітряного, морського, річкового судна здійснюються в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Розшук майна боржника, зазначеного у цій частині, припиняється у разі його опису (вилучення), про що виконавцем не пізніше наступного робочого дня після його опису (вилучення) виноситься постанова про зняття майна з розшуку.

3. Для здійснення розшуку майна (коштів), доходів боржника виконавець може, за рахунок авансування стягувачем витрат виконавчого провадження, залучати суб'єктів господарювання, які згідно закону мають право здійснювати такі дії.

Витрати, пов'язані з розшуком майна боржника та його зберіганням, стягуються з боржника у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 81. Арешт і вилучення майна (коштів) боржника

1. Арешт майна (коштів) боржника застосовується для забезпечення реального виконання рішення. Відчуження арештованого у виконавчому провадженні майна (коштів) забороняється, окрім випадків встановлених законом.

2. Арешт на майно (кошти) боржника накладається виконавцем шляхом винесення постанови про арешт майна (коштів) боржника або про опис та арешт майна (коштів) боржника.

Постанова про арешт майна (коштів) боржника виноситься виконавцем під час відкриття виконавчого провадження та/або після його виявлення.

3. Арешт накладається у розмірі суми стягнення на все майно боржника або на окремі речі з урахуванням розміру виконавчої санкції, витрат виконавчого провадження та штрафів.

4. Копії постанов про арешт майна (коштів) боржника виконавець надсилає для виконання органам, що здійснюють реєстрацію майна, банкам чи іншим фінансовим установам.

5. Про проведення опису майна (коштів) боржника виконавець виносить постанову про опис та арешт майна (коштів) боржника, в якій зазначаються характерні ознаки майна, які його ідентифікують.

У разі прийняття виконавцем рішення про обмеження права користування майном, здійснення опечатування або вилучення його у боржника та передачі на зберігання іншим особам проведення опису є обов'язковим.

При проведенні опису та арешту майна може застосовуватися відео, кіно, фото – зйомка, матеріали яких долучаються до акту опису та арешту, про що вказується в акті. Якщо після складення акту опису та арешту майна виявлено додаткові ознаки, необхідні для ідентифікації цього майна, виконавець складає додаток до постанови опису та арешту майна (коштів), в якому зазначаються виявлені ідентифікуючі ознаки арештованого майна, який приєднує до цієї постанови.

Копія постанови про опис та арешт майна (коштів) надається сторонам виконавчого провадження.

6. У разі не допуску до об'єкту нерухомого майна його арешт, опис та оцінка можуть бути проведені на підставі технічної документації на таке майно або його реєстраційних даних.

Перешкоджання вчиненню виконавцем дій, пов'язаних із зверненням стягнення на майно (кошти) боржника, порушення заборони виконавця розпоряджатися або користуватися майном (коштами), на яке накладено арешт, а також інші незаконні дії щодо арештованого майна (коштів) тягнуть відповідальність, установлену законом.

7. Виявлені під час опису цінні папери, ювелірні та інші побутові вироби із золота, срібла, платини і металів платинової групи, дорогоцінного каміння і перлів, а також лом і окремі частини таких виробів, на які накладено арешт, підлягають обов'язковому вилученню і не пізніше наступного робочого дня передаються на зберігання банкам України відповідно до умов договорів, укладених з органами державної виконавчої служби або приватними виконавцями. Арешт на цінні папери накладається в порядку, встановленому законодавством про депозитарну систему України.

8. Під час проведення опису майна боржника - юридичної особи та накладення арешту на нього виконавець також використовує відомості щодо належного боржнику майна за даними бухгалтерського обліку.

9. У порядку, встановленому цією статтею, виконавець, в провадженні якого знаходиться виконавче провадження, за заявою стягувача чи з власної ініціативи може накласти арешт на грошові кошти, які перебувають на рахунках (вкладах) чи на зберіганні у банках, інших фінансових установах і належать особі, яка має заборгованість перед боржником, яка підтверджена судовим рішенням, яке набрало законної сили.

Такий арешт знімається, якщо протягом п'яти днів з дня його накладення стягувач або виконавець не звернеться до суду про звернення стягнення на грошові кошти такої особи в порядку, встановленому процесуальним законом.

Стаття 82. Особливості накладення арешту на кошти боржника-фізичної особи, розміщені на рахунках у банках.

1. Арешт коштів боржника, розміщених на рахунках у банках, здійснюється в автоматизований спосіб через Автоматизовану систему виконавчого провадження.

2. Не допускається накладення арешту на кошти у розмірі мінімальної місячної суми, необхідної для забезпечення життєдіяльності боржника.

3. Розмір мінімальної місячної суми відповідає розміру однієї мінімальної заробітної плати, визначеної законом України про Державний бюджет України на відповідний рік.

Виконавець за заявою боржника або за власною ініціативою змінює розмір мінімальної місячної суми у разі перебування на утриманні у боржника непрацевдатних осіб у розрахунку половина розміру однієї мінімальної заробітної плати для однієї особи, яка перебуває на утриманні.

4. Після накладення арешту на кошти, які розміщені на декількох рахунках боржника, виконавець визначає, на якому з таких рахунків залишається мінімальна місячна сума.

5. Не допускається арешт коштів боржника, розміщених на рахунках у банках для зарахування заробітної плати, пенсії, стипендії інших доходів, у разі направлення виконавцем виконавчого документу для здійснення відрахувань із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника в порядку статті 93 цього Закону.

Стаття 83. Визначення вартості майна боржника. Оцінка майна боржника

1. Визначення вартості майна боржника здійснюється за взаємною згодою сторонами виконавчого провадження.

2. У разі якщо сторони виконавчого провадження, а також заставодержатель у десятиденний строк з дня винесення виконавцем постанови про опис та арешт майна (коштів) боржника не досягли згоди щодо вартості майна та письмово не повідомили виконавця про визначену ними вартість майна, або одна з сторін повідомила виконавця про відсутність наміру досягати такої згоди до спливу цього строку, виконавець самостійно визначає вартість майна боржника.

3. У разі якщо сторони виконавчого провадження не дійшли згоди щодо визначення вартості майна, визначення вартості майна боржника здійснюється виконавцем за ринковими цінами, що діють на день визначення вартості майна.

Для проведення оцінки за регульованими цінами, оцінки нерухомого майна, транспортних засобів, повітряних, морських та річкових суден виконавець залучає суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання.

4. У разі якщо визначити вартість майна (окремих предметів) складно, виконавець має право залучити суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання для проведення оцінки майна.

5. Виконавець повідомляє про результати визначення вартості чи оцінки майна сторонам. У разі якщо сторони не згодні з результатами визначення вартості майна проведеної виконавцем чи оцінки майна, вони мають право оскаржити їх у судовому порядку в десятиденний строк з дня отримання відповідного повідомлення. Сторона вважається ознайомленою з результатами визначення вартості чи оцінки арештованого майна, якщо їй надіслано повідомлення про результати визначення вартості чи оцінки майна за адресою, зазначеною у виконавчому документі, або за місцем фактичного проживання чи перебування такої сторони, достовірно встановленим виконавцем. Суб'єктом оскарження є особа, яка визначала вартість майна або проводила його оцінку.

Оскарження в судовому порядку результатів визначення вартості чи оцінки майна, оголошення в розшук боржника – фізичної особи або неможливість встановити місце знаходження боржника – юридичної особи не зупиняє передачі майна на реалізацію, крім випадків зупинення передачі майна на реалізацію судом.

6. Заява сторін виконавчого провадження виконавця про визначення вартості майна, акт виконавця про визначення вартості майна, звіт про оцінку майна у виконавчому провадженні є дійсними протягом шести місяців з дня їх підписання сторонами виконавчого провадження, виконавцем, суб'єктом оціночної діяльності - суб'єктом господарювання відповідно. Після закінчення цього строку визначення вартості майна або його оцінка майна проводиться повторно у порядку, встановленому цією статтею.

Якщо строк дійсності заяви сторін виконавчого провадження виконавця про визначення вартості майна, акту виконавця про визначення вартості майна, звіту про оцінку майна закінчився після передачі майна на реалізацію, повторне визначення вартості майна чи оцінка такого майна не проводиться.

Стаття 84. Зберігання майна, на яке накладено арешт

1. Майно, на яке накладено арешт, крім майна, зазначеного у частині сьомій статті 81 цього Закону, передається на зберігання стягувачу, боржникові або іншим особам (далі - зберігач), що призначені виконавцем у постанові про опис та арешт майна (коштів) боржника, під розписку. Копія постанови видається боржнику, стягувачу, а якщо обов'язок щодо зберігання майна покладено на іншу особу - також зберігачу. Якщо опис і арешт майна здійснювалися на виконання рішення про забезпечення позову, виконавець передає арештоване майно на зберігання боржнику або його представнику (якщо

інше не зазначено в судовому рішенні або якщо боржник відмовився приймати майно на зберігання).

2. Зберігач може користуватися майном, переданим йому на зберігання, якщо проти цього не заперечує стягувач (щодо рухомого майна) або якщо особливості такого майна не призведуть до його знищення чи зменшення цінності внаслідок користування.

3. У разі якщо зберігачем призначено іншу особу, крім стягувача, боржника або члена його сім'ї, вона може одержувати за зберігання майна винагороду, розмір та порядок виплати якої визначаються договором між зберігачем та виконавцем.

4. Виконавець своєю постановою може передати майно на зберігання іншому зберігачу. Копія постанови вручається новому зберігачу, до якої додається копія постанови про опис та арешт майна (коштів) боржника.

5. Порядок і умови зберігання зазначеного у частині сьомій статті 81 цього Закону майна, на яке накладено арешт, встановлюються відповідно до умов договорів, укладених з банками України, з урахуванням вимог до таких договорів, встановлених Національним банком України за погодженням з Міністерством фінансів України, іншого майна - Міністерством юстиції України.

6. Порушення заборони виконавця розпоряджатися або користуватися майном, на яке накладено арешт, тягне за собою передбачену законом відповідальність зберігача майна.

Стаття 85. Реалізація майна, на яке звернено стягнення

1. Боржник за погодженням із стягувачем та виконавцем має право реалізувати арештоване майно за вартістю чи оцінкою визначеною в порядку, передбаченому статтею 83 цього Закону. У зведеному виконавчому провадженні реалізація арештованого майна боржника здійснюється за письмовим погодженням усіх стягувачів. У разі погодження продажу арештованого майна боржника покупець повинен внести кошти за придбане майно на рахунок органу державної виконавчої служби або приватного виконавця. Після внесення покупцем коштів на рахунок органу державної виконавчої служби або приватного виконавця всі арешти з проданого майна боржника знімаються.

2. У разі відсутності такого погодження, реалізація арештованого майна (крім майна, вилученого з цивільного обороту, обмежено оборотоздатного майна та майна, зазначеного у частині сьомій статті 81 цього Закону) здійснюється шляхом електронних торгів або за фіксованою ціною.

Реалізація за фіксованою ціною застосовується щодо майна, оціночна вартість якого не перевищує п'яти мінімальних розмірів заробітної плати. Реалізація за фіксованою ціною не застосовується до нерухомого майна, транспортних засобів, повітряних, морських та річкових суден незалежно від вартості такого майна.

3. Реалізація майна, на яке звернено стягнення, здійснюється з використанням інформаційних систем електронних публічних закупівель (торгів), що перебувають у віданні органів державної влади або Асоціації приватних виконавців України, передбачених пунктом 5 частини другої статті 8 цього Закону.

4. Початкова ціна продажу нерухомого майна визначається в порядку, встановленому статтею 83 цього Закону.

5. Порядок реалізації майна, зазначеного у частині сьомій статті 81 цього Закону, крім цінних паперів, визначається Міністерством фінансів України за погодженням з Національним банком України. Порядок реалізації цінних паперів визначається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Міністерством юстиції України, а іншого майна - Міністерством юстиції України.

Порядок реалізації обмежено оборотоздатного майна визначається законодавством.

6. У разі нереалізації майна на останніх електронних торгах виконавець повідомляє про це стягувачу і пропонує йому вирішити питання про залишення за собою нереалізованого майна, крім майна, конфіскованого за рішенням суду.

7. У разі якщо стягувач протягом десяти днів з дня отримання повідомлення виконавця письмово не заявив про своє бажання залишити за собою нереалізоване майно, арешт з майна знімається і воно повертається боржникові. За відсутності у боржника іншого майна, на яке може бути звернено стягнення, виконавчий документ повертається стягувачу без виконання.

8. У разі якщо стягувач виявив бажання залишити за собою нереалізоване майно, він зобов'язаний протягом десяти днів з дня надходження від виконавця відповідного повідомлення внести на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби або рахунок приватного виконавця різницю між вартістю нереалізованого майна та сумою коштів, що підлягають стягненню на його користь, якщо вартість нереалізованого майна перевищує суму боргу, яка підлягає стягненню за виконавчим документом. За рахунок перерахованих стягувачем коштів оплачуються витрати виконавчого провадження, задовольняються вимоги інших стягувачів та стягуються виконавча санкція і штрафи, а залишок коштів повертається боржникові.

9. Майно передається стягувачу за ціною третіх електронних торгів або за фіксованою ціною. Про передачу майна стягувачу в рахунок погашення боргу виконавець виносить постанову. За фактом такої передачі виконавець складає акт. Постанова та акт є підставами для подальшого оформлення стягувачем права власності на таке майно.

10. У разі наявності кількох стягувачів, які виявили бажання залишити за собою нереалізоване майно, воно передається в порядку черговості, визначеної статтею 98 цього Закону (у разі наявності застави та/або іпотеки декількох стягувачів щодо такого майна - також з урахуванням відповідних

норм Закону України "Про заставу" та/або Закону України "Про іпотеку"), а в межах однієї черги, визначеної статтею 98 цього Закону, - у порядку надходження виконавчих документів на виконання.

11. У разі якщо від продажу частини майна виручено суму, необхідну для задоволення вимог стягувача, сплати виконавчої санкції, відшкодування витрат виконавчого провадження, а також сплати штрафу, продаж арештованого майна припиняється.

Стаття 86. Зняття арешту з майна

1. Особа, яка вважає, що майно, на яке накладено арешт, належить їй, а не боржникові, може звернутися до суду з позовом про визнання права власності на це майно і про зняття з нього арешту.

2. У разі набрання законної сили судовим рішенням про зняття арешту з майна боржника арешт з такого майна знімається згідно з постановою виконавця не пізніше наступного дня, коли йому стало відомо про такі обставини.

Виконавець зобов'язаний зняти арешт з коштів на рахунок боржника не пізніше наступного робочого дня з дня надходження від банку документів, які підтверджують, що на кошти, які знаходяться на рахунку, заборонено звертати стягнення згідно із цим Законом, а також у випадку, передбаченому пунктом 10 частини першої статті 114 цього Закону.

У випадку реалізації майна боржника арешт накладений ухвалою про забезпечення позову може бути знятий, якщо цей арешт був накладений в межах забезпечення того ж рішення, в межах котрого було здійснено реалізацію цього майна.

3. Підставами для зняття виконавцем арешту з усього майна (коштів) боржника або його частини є:

1) отримання виконавцем документального підтвердження, що рахунок боржника має спеціальний режим використання;

2) надходження на рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця суми коштів, стягнених з боржника (у тому числі від реалізації майна боржника), необхідної для задоволення вимог усіх стягувачів, стягнення виконавчої санкції, витрат виконавчого провадження та штрафів, накладених на боржника;

3) отримання виконавцем документів, що підтверджують про повний розрахунок за придбане майно на електронних торгах;

4) наявність письмового висновку експерта, суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання щодо неможливості чи недоцільності реалізації арештованого майна боржника у зв'язку із значним ступенем його зношення, пошкодженням;

5) відсутність у строк до десяти днів з дня отримання повідомлення виконавця, зазначеного у частині шостій статті 85 цього Закону, письмової заяви стягувача про його бажання залишити за собою нереалізоване майно;

б) отримання виконавцем судового рішення про скасування заходів забезпечення позову;

7) погашення заборгованості із сплати періодичних платежів, якщо виконання рішення може бути забезпечено в інший спосіб, ніж звернення стягнення на майно боржника;

8) отримання виконавцем документального підтвердження наявності на одному чи кількох рахунках боржника коштів, достатніх для виконання рішення про забезпечення позову;

9) отримання виконавцем документального підтвердження про те, що рахунок боржника призначений для зарахування заробітної плати, пенсії, стипендії, інших доходів, у випадку скерування стягнення в порядку статті 93 цього Закону.

4. У всіх інших випадках арешт може бути знятий за рішенням суду.

5. Якщо арешт знятий за рішенням суду, а виконавчий документ повернуто стягувачу або виконавче провадження закінчено, арешт знімається без відновлення виконавчого провадження тим виконавцем (органом державної виконавчої служби), який накладав цей арешт. У разі, якщо арешт був накладений приватним виконавцем діяльність якого припинена, арешт знімається органом державної виконавчої служби за місцем накладення такого арешту.

Глава 3. Особливості звернення стягнення на майно та кошти боржника

Стаття 87. Порядок звернення стягнення на кошти та інше майно боржника

1. Звернення стягнення на майно боржника полягає в його арешті, вилученні (списанні коштів з рахунків) та примусовій реалізації.

2. Стягнення за виконавчими документами звертається в першу чергу на кошти боржника у національній та іноземній валютах, інші цінності, у тому числі на кошти на рахунках боржника у банках та інших фінансових установах.

Забороняється звернення стягнення та накладення арешту на кошти на рахунках платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, на кошти, що перебувають на поточних рахунках із спеціальним режимом використання, відкритих відповідно до статті 15¹ Закону України "Про електроенергетику", на поточних рахунках із спеціальним режимом використання, відкритих відповідно до статті 19¹ Закону України "Про тепlopостачання", на поточних рахунках із спеціальним режимом використання для проведення розрахунків за інвестиційними програмами, на поточних рахунках із спеціальним режимом використання для кредитних коштів, відкритих відповідно до статті 26¹ Закону України "Про тепlopостачання", статті 18¹ Закону України "Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення", на спеціальному рахунку експлуатуючої організації (оператора) відповідно до

Закону України "Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки".

У разі якщо боржник у строки, встановлені цим Законом, не подасть виконавцю декларацію про доходи та майно, стягнення звертається виконавцем на виявлене майно (кошти) та доходи боржника без застосування черговості встановленої цією статтею.

3. Готівкові кошти, виявлені у боржника, вилучаються та зараховуються на відповідні рахунки органів державної виконавчої служби, приватного виконавця не пізніше наступного робочого дня після вилучення, про що складається акт.

4. Арешт на кошти та інші цінності боржника, що перебувають на рахунках та на зберіганні у банках чи інших фінансових установах, на рахунках у цінних паперах у депозитарних установах, поширюється також на кошти на рахунках, відкритих після винесення постанови про накладення арешту.

5. У разі відсутності у боржника коштів та інших цінностей, достатніх для задоволення вимог стягувача, стягнення звертається також на належне боржнику інше майно. Звернення стягнення на майно боржника не зупиняє звернення стягнення на кошти та доходи боржника. Боржник має право запропонувати види майна чи предмети, які необхідно реалізувати в першу чергу. Черговість стягнення на кошти, доходи та інше майно боржника остаточно визначається виконавцем.

Оголошення в розшук боржника – фізичної особи або відсутність боржника юридичної особи за місцем реєстрації не зупиняє вчинення виконавчих дій щодо звернення стягнення на виявлене майно (кошти) та доходи боржника.

6. Стягнення на майно боржника звертається в розмірі та обсязі, необхідних для виконання за виконавчим документом, з урахуванням стягнення виконавчої санкції, витрат виконавчого провадження, штрафів, накладених на боржника під час виконавчого провадження. Якщо законом не встановлено інше, на майно боржника, яке належить йому на праві спільної власності, у тому числі, якщо таке майно зареєстровано на іншу особу, накладається арешт та звертається стягнення:

- на визначену частку майна боржника, якщо майно належить боржнику на праві спільної часткової власності, в загальному порядку, передбаченому цим Законом;

- на частку майна боржника, що визначається судом за поданням виконавця, у разі, якщо майно належить боржнику на праві спільної сумісної власності, або якщо частка боржника у спільній частковій власності не встановлена за домовленістю співвласників або законом. частину восьму виключено

7. У разі якщо сума, що підлягає стягненню за виконавчим провадженням, не перевищує двадцяти розмірів мінімальної заробітної плати, звернення стягнення на єдине житло боржника та земельну ділянку, на якій розташоване

таке житло, не здійснюється. У такому разі виконавець зобов'язаний вжити заходів для виконання рішення за рахунок іншого майна боржника.

Стаття 88. Особливості звернення стягнення на кошти боржника в іноземній валюті та виконання рішень під час обчислення боргу в іноземній валюті

1. У разі якщо кошти боржника в іноземній валюті розміщені на рахунках, внесках або на зберіганні у банку чи іншій фінансовій установі, які мають право на продаж іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку, виконавець зобов'язує їх продати протягом семи днів іноземну валюту в сумі, необхідній для погашення боргу.

2. У разі якщо такі кошти розміщені в банку або іншій фінансовій установі, які не мають права на продаж іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку, виконавець зобов'язує їх перерахувати протягом семи днів такі кошти до банку або іншої фінансової установи за вибором виконавця, що має таке право, для їх реалізації відповідно до частини першої цієї статті.

3. У разі обчислення суми боргу в іноземній валюті виконавець у результаті виявлення у боржника коштів у відповідній валюті стягує такі кошти на валютний рахунок органу державної виконавчої служби, а приватний виконавець – на відповідний рахунок приватного виконавця для їх подальшого перерахування стягувачу. У разі виявлення коштів у гривнях чи іншій валюті виконавець за правилами, встановленими частинами першою і другою цієї статті, дає доручення про купівлю відповідної валюти та перерахування її на валютний рахунок органу державної виконавчої служби, а приватний виконавець – на відповідний рахунок приватного виконавця.

4. Кошти виконавчої санкції, стягнуті під час виконання рішення про стягнення коштів в іноземній валюті, відповідно до цієї статті підлягають валютообмінній фінансовій операції, а одержані після цього кошти у гривнях зараховуються до Державного бюджету України.

5. Витрати у зв'язку з валютообмінними фінансовими операціями та інші витрати, пов'язані з перерахуванням коштів, покладаються на боржника.

Стаття 89. Звернення стягнення на об'єкти нерухомого майна

1. Звернення стягнення на об'єкти нерухомого майна здійснюється у разі відсутності в боржника достатніх коштів чи рухомого майна або у разі приховування боржником належного йому майна (коштів) та доходів. При цьому в першу чергу звертається стягнення на окрему від будинку земельну ділянку, інше приміщення, що належать боржнику. В останню чергу звертається стягнення на житловий будинок чи квартиру, в якому фактично проживає боржник.

2. Разом із житловим будинком стягнення звертається також на прилеглу земельну ділянку, що належить боржнику.

3. У разі звернення стягнення на об'єкт нерухомого майна виконавець здійснює в установленому законом порядку заходи щодо з'ясування належності майна боржнику на праві власності, а також перевірки, чи перебуває це майно під арештом.

4. Після документального підтвердження належності боржнику на праві власності об'єкта нерухомого майна виконавець накладає на нього арешт та вносить відомості про такий арешт до відповідного реєстру у встановленому законодавством порядку. Про накладення арешту на об'єкт нерухомого майна, заставлене третім особам, виконавець невідкладно повідомляє таким особам.

У разі якщо право власності на нерухоме майно не зареєстровано за боржником в установленому законом порядку, виконавець звертається до суду із заявою про вирішення питання про звернення стягнення на таке майно.

5. У разі відсутності технічної документації на майно, у зв'язку з чим його неможливо підготувати до реалізації, виготовлення такої документації здійснюється за зверненням виконавця в установленому законодавством порядку за рахунок авансування стягувачем. У разі якщо стягувач протягом десяти днів з дня одержання відповідного повідомлення виконавця не авансує витрати, пов'язані з підготовкою технічної документації на майно, виконавчий документ повертається стягувачу, за умови що відсутнє інше майно у боржника, на яке можливо звернути стягнення.

Стаття 90. Звернення стягнення на заставлене майно

1. Для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями, стягнення на заставлене майно боржника може бути звернено у разі, якщо:

- 1) право застави виникло після ухвалення судом рішення про стягнення з боржника коштів;
- 2) вартість предмета застави перевищує розмір заборгованості боржника заставодержателю;
- 3) наявна письмова згода заставодержателя.

2. У разі якщо коштів, що надійшли від реалізації заставленого майна, недостатньо для задоволення вимог стягувача - заставодержателя за виконавчим документом, на підставі якого звернено стягнення на заставлене майно, виконавче провадження підлягає закінченню на підставі пункту 15 частини першої статті 124 цього Закону.

3. Про звернення стягнення на заставлене майно для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями, виконавець повідомляє заставодержателю не пізніше наступного дня після накладення арешту на майно або коли йому стало відомо, що арештоване майно боржника перебуває в заставі.

4. Реалізація заставленого майна здійснюється в порядку, встановленому цим Законом.

5. За рахунок коштів, що надійшли від реалізації заставленого майна, здійснюються відрахування, передбачені пунктами 1 і 2 частини першої статті

97 цього Закону, після чого кошти перераховуються заставодержателю та стягується виконавча санкція. Якщо заставодержатель не є стягувачем у виконавчому провадженні, йому виплачуються кошти після належного підтвердження права на заставлене майно. У разі задоволення в повному обсязі вимог заставодержателя залишок коштів використовується для задоволення вимог інших стягувачів у порядку, встановленому цим Законом.

6. Спори, що виникають під час виконавчого провадження щодо звернення стягнення на заставлене майно, вирішуються судом.

7. Примусове звернення стягнення на предмет іпотеки здійснюється виконавцем з урахуванням положень Закону України "Про іпотеку".

Стаття 91. Особливості звернення стягнення на кошти та майно боржника - юридичної особи, фізичної особи - підприємця

1. Виконавець звертає стягнення на кошти боржника - юридичної особи, що перебувають у касах або інших сховищах боржника - юридичної особи, у банках або інших фінансових установах, у порядку, встановленому цим Законом. Інформацію про наявні у боржника рахунки виконавець отримує в органах доходів і зборів, інших державних органах, на підприємствах, в установах та організаціях, які зобов'язані надати йому інформацію невідкладно, але не пізніше ніж у триденний строк, а також за повідомленнями стягувача.

2. Виконавець може звернути стягнення на кошти боржника - юридичної особи, розміщені на його рахунках і на рахунках, відкритих боржником - юридичною особою через свої філії, представництва та інші відокремлені підрозділи.

3. Не підлягають арешту в порядку, встановленому цим Законом, кошти, що перебувають на рахунках із спеціальним режимом використання, спеціальних та інших рахунках, звернення стягнення на які заборонено законом. Банк, інша фінансова установа, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у разі надходження постанови виконавця про арешт коштів, що знаходяться на таких рахунках, зобов'язані повідомити виконавця про цільове призначення рахунку та повернути постанову виконавця без виконання в частині арешту коштів, що знаходяться на таких рахунках.

3. Не підлягають арешту в порядку, встановленому цим Законом, кошти, що перебувають на рахунках із спеціальним режимом використання, спеціальних та інших рахунках, звернення стягнення на які заборонено законом. Банк, інша фінансова установа, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у разі надходження постанови виконавця про арешт коштів, що знаходяться на таких рахунках, зобов'язані повідомити виконавця про цільове призначення рахунку та залишити постанову виконавця без виконання в частині арешту коштів, що знаходяться на таких рахунках.

4. У разі якщо після накладення виконавцем арешту на майно (кошти) боржника - юридичної особи боржник умисно не виконує судового рішення, відкриває нові рахунки в банках чи інших фінансових установах, відчужує активи, а також у разі неподання у строки, встановлені цим Законом, декларації про доходи та майно боржника або внесення до неї завідомо неправдивих відомостей, виконавець виносить вмотивовану постанову про тимчасове обмеження у праві виїзду керівника боржника-юридичної особи за межі України до виконання зобов'язань за рішенням та надсилає відповідні копії матеріалів виконавчого провадження стягувачу та роз'яснює йому право на звернення до правоохоронних органів із заявою про притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності.

Постанова про тимчасове обмеження у праві виїзду керівника боржника - юридичної особи за межі України направляється виконавцем до виконання відповідним органам після закінчення строку на її оскарження, визначеного статтями 125, 126 цього Закону, якщо постанова виконавця не була оскаржена до суду.

У разі оскарження постанови про тимчасове обмеження у праві виїзду керівника боржника - юридичної особи за межі України, якщо її не скасовано, постанова підлягає виконанню відповідними органами після розгляду справи судом.

6. У разі якщо на зазначене у частині п'ятій цієї статті майно накладається арешт, воно реалізується в такій черговості:

1) майно, що безпосередньо не використовується у виробництві (предмети інтер'єру офісів, готова продукція та товари тощо);

2) об'єкти нерухомого майна, верстати, обладнання, інші основні засоби, а також сировина і матеріали, призначені для використання у виробництві.

У разі приховування боржником майна першої черги, стягнення звертається на майно другої черги.

За письмовою заявою боржника звернення стягнення на належне йому майно здійснюється без дотримання черговості встановленої цією статтею.

7. Звернення стягнення на кошти та інше майно фізичних осіб - підприємців здійснюється за правилами, визначеними цією статтею.

Стаття 92. Звернення стягнення на майно боржника, що перебуває в інших осіб

1. Виконавець має право звернути стягнення на майно боржника, що перебуває в інших осіб, а також на майно та кошти, що належать боржнику від інших осіб.

Зазначені особи зобов'язані подати на вимогу виконавця у визначений ним строк відомості про належне боржнику майно, що перебуває у них, та майно чи кошти, які вони повинні передати боржнику.

2. Після надходження відомостей, що підтверджують наявність майна боржника або майна чи коштів, які повинні бути передані боржнику, виконавець проводить опис такого майна, накладає на нього арешт, вилучає його і реалізує в установленому цим Законом порядку. Якщо особа, в якій перебуває зазначене майно, перешкоджає виконавцю у його вилученні, таке майно чи кошти вилучається виконавцем у примусовому порядку.

3. На належні боржникові у разі передачі від інших осіб кошти, що перебувають на рахунках у банках та інших фінансових установах, стягнення звертається виконавцем на підставі ухвали суду в порядку, встановленому цим Законом.

Інформація про дебіторську заборгованість або податкову звітність боржника надається на вимогу виконавця органами доходів і зборів протягом трьох робочих днів з дня одержання відповідної вимоги.

4. За ухилення від виконання вимог виконавця особа, в якій перебуває майно боржника, несе відповідальність відповідно до закону.

Глава 4. Особливості звернення стягнення на доходи боржника

Стаття 93. Умови звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника

1. Стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника звертається у разі виконання рішень про стягнення періодичних платежів, а також рішень про стягнення з боржника коштів.

2. При виконанні рішень про стягнення з боржника коштів виконавець має право звернути стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника без застосування заходів примусового звернення стягнення на майно боржника - за письмовою заявою стягувача або за виконавчими документами, сума стягнення за якими не перевищує п'яти мінімальних розмірів заробітної плати.

Якщо при виконанні виконавчого документа, сума стягнення за яким не перевищує п'яти мінімальних розмірів заробітної плати, стягувач заперечує проти виконання рішення шляхом виключного звернення стягнення на доходи боржника, передбачені цією статтею, виконавець зобов'язаний звернути стягнення на інше майно (кошти) боржника.

3. Про звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника виконавець вносить постанову, яка надсилається для виконання підприємству, установі, організації, фізичній особі, фізичній особі - підприємцю, які виплачують боржнику відповідно заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи.

Стаття 94. Відрахування із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника

1. Підприємства, установи, організації, фізичні особи, фізичні особи - підприємці здійснюють відрахування із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника і перераховують кошти на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця у строк, встановлений для здійснення зазначених виплат боржнику, а в разі якщо такий строк не встановлено, - до десятого числа місяця, наступного за місяцем, за який здійснюється стягнення. Такі підприємства, установи, організації, фізичні особи, фізичні особи - підприємці щокварталу надсилають виконавцю звіт про здійснені відрахування та виплати.

2. У разі припинення перерахування коштів стягувачу підприємства, установи, організації, фізичні особи, фізичні особи - підприємці не пізніше як у триденний строк повертають виконавцю постанову про звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника із повідомленням про причину припинення виплат, загальної суми утриманих і перерахованих коштів, та зазначають нове місце роботи, проживання чи навчання боржника, якщо воно відоме.

Стаття 95. Розмір відрахувань із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника

1. Розмір відрахувань із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника вираховується із суми, що залишається після утримання податків, зборів та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

2. Із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника, може бути утримано за виконавчими документами до погашення у повному обсязі заборгованості:

у разі стягнення аліментів, відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю особи, у зв'язку із втратою годувальника, майнової та/або моральної шкоди, завданої кримінальним правопорушенням або іншим суспільно небезпечним діянням, - п'ятдесят відсотків;

за іншими видами стягнень, якщо інше не передбачено законом, - двадцять відсотків.

3. Розмір відрахувань із інших доходів боржника, які не пов'язані із отриманням заробітної плати, пенсії, стипендії чи доходів від підприємницької діяльності, здійснюється у розмірі п'ятдесяти відсотків від отриманих доходів.

4. Загальний розмір усіх відрахувань під час кожної виплати заробітної плати та інших доходів боржника, окрім доходів, передбачених частиною третьою цієї статті, не може перевищувати п'ятдесяти відсотків отриманих доходів, що мають бути виплачені боржнику, у тому числі у разі відрахування за кількома виконавчими документами. Це обмеження не поширюється на відрахування із заробітної плати, яку боржник отримує за місцем відбування

покарання у виді громадських або виправних робіт, обмеження або позбавлення волі, з якої здійснюється стягнення стягнень аліментів на неповнолітніх дітей. У таких випадках розмір відрахувань із заробітної плати не може перевищувати семидесяти відсотків.

Стаття 96. Порядок стягнення аліментів

1. Виконавець стягує з боржника аліменти у розмірі, визначеному виконавчим документом, але не менше мінімального гарантованого розміру, передбаченого Сімейним кодексом України.

2. За наявності заборгованості із сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму платежів за три місяці, стягнення може бути звернено на майно боржника. Звернення стягнення на заробітну плату не перешкоджає зверненню стягнення на майно боржника, якщо існує непогашена заборгованість, сукупний розмір якої перевищує суму платежів за три місяці.

3. Визначення суми заборгованості із сплати аліментів, присуджених як частка від заробітку (доходу), визначається виконавцем у порядку, встановленому Сімейним кодексом України.

4. Виконавець зобов'язаний повідомити про розрахунок заборгованості стягувачу і боржнику у разі:

- 1) надходження виконавчого документа на виконання від стягувача;
- 2) подання заяви стягувачем або боржником;
- 3) надіслання постанови на підприємство, в установу, організацію, до фізичної особи - підприємця, фізичної особи, які виплачують боржнику відповідно заробітну плату, пенсію, стипендію чи інші доходи;
- 4) завершення виконавчого провадження.

5. У разі виїзду боржника на постійне проживання до держави, з якою Україна не уклала договорів про надання правової допомоги, за рішенням суду до виїзду боржника за кордон стягнення аліментів здійснюється за весь період до досягнення дитиною повноліття.

6. У разі стягнення аліментів як частки заробітку (доходу) боржника на підприємстві, в установі, організації, фізичної особи, фізичної особи - підприємця відрахування здійснюються з фактичного заробітку (доходу) на підставі постанови виконавця.

Якщо стягнути аліменти в зазначеному розмірі неможливо, підприємство, установа, організація, фізична особа - підприємець, фізична особа, які проводили відрахування, нараховують боржнику заборгованість із сплати аліментів.

7. Після закінчення строку, передбаченого законом для стягнення аліментів, за відсутності заборгованості із сплати аліментів підприємство, установа, організація, фізична особа - підприємець, фізична особа, які проводили відрахування, повертають виконавцю постанову про стягнення аліментів з відміткою про перерахування в повному обсязі стягувачу присуджених йому сум аліментів. Якщо відраховані з боржника суми аліментів не були перераховані

стягувачу, виконавець письмово повідомляє стягувачу про розмір заборгованості, що утворилася, та роз'яснює йому права на звернення з позовом до підприємства, установи, організації, фізичної особи - підприємця, фізичної особи, які виплачують боржнику відповідно заробітну плату, пенсію, стипендію чи інші доходи, якщо така заборгованість утворилася з їхньої вини.

8. Спори щодо розміру заборгованості із сплати аліментів вирішуються судом за заявою заінтересованої особи у порядку, встановленому законом.

9. За наявності заборгованості зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за чотири місяці, державний виконавець вносить вмотивовані постанови:

1) про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві виїзду за межі України - до погашення заборгованості зі сплати аліментів у повному обсязі;

2) про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві керування транспортними засобами - до погашення заборгованості зі сплати аліментів у повному обсязі;

3) про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві користування вогнепальною мисливською, пневматичною та охолощеною зброєю, пристроями вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, - до погашення заборгованості зі сплати аліментів у повному обсязі;

4) про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві полювання - до погашення заборгованості зі сплати аліментів у повному обсязі.

Якщо аліменти сплачуються на утримання дитини з інвалідністю, дитини, яка хворіє на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісне орфанне захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, або на утримання дитини, яка отримала тяжкі травми, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, постанови, зазначені у пунктах 1-4 цієї частини, виносяться виконавцем за наявності заборгованості зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за три місяці.

Постанови, зазначені у пунктах 1-4 цієї частини, надсилаються боржнику для відома не пізніше наступного робочого дня з дня їх винесення.

Постанови, зазначені у пунктах 1-4 цієї частини, направляються до виконання відповідними органами після закінчення строку, визначеного статтями 125, 126 цього Закону, для оскарження рішення, дії виконавця, якщо рішення, дії виконавця не були оскаржені.

У разі оскарження рішення, дії виконавця, постанови, зазначені у пунктах 1-4 цієї частини, якщо їх не скасовано, підлягають виконанню відповідними органами після розгляду справи відповідним судом.

10. Тимчасове обмеження боржника у праві керувати транспортними засобами не може бути застосовано у разі:

1) якщо встановлення такого обмеження позбавляє боржника основного законного джерела засобів для існування;

2) використання боржником транспортного засобу у зв'язку з інвалідністю чи перебуванням на утриманні боржника особи з інвалідністю I, II групи, визнаної в установленому порядку, або дитини з інвалідністю;

3) проходження боржником строкової військової служби, військової служби за призовом осіб офіцерського складу, військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період або якщо боржник проходить військову службу та виконує бойові завдання військової служби у бойовій обстановці чи в районі проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях;

4) розстрочення або відстрочення сплати заборгованості за аліментами у порядку, встановленому законом.

11. За наявності заборгованості зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за три місяці, виконавець роз'яснює стягувачу право на звернення до органів досудового розслідування із заявою (повідомленням) про вчинене кримінальне правопорушення боржником, що полягає в ухиленні від сплати аліментів.

12. Довідка про наявність заборгованості зі сплати аліментів видається органом державної виконавчої служби, приватним виконавцем на вимогу стягувача протягом трьох днів у випадках, встановлених законом.

Довідка про наявність заборгованості зі сплати аліментів дійсна протягом одного місяця з дня її видачі.

Глава 5. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум

Стаття 97. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум

1. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум (у тому числі одержаних від реалізації майна боржника) здійснюється у такій черговості:

1) у першу чергу повертаються кошти авансування витрат виконавчого провадження, які витрачені на організацію та проведення виконавчих дій;

2) у другу чергу компенсується виконавча санкція пропорційно до стягнутої суми боргу (крім виконавчих документів про стягнення аліментів);

3) у третю чергу задовольняються вимоги стягувача та відсотки за невиконання рішення;

4) у четверту чергу стягуються штрафи, накладені виконавцем відповідно до вимог цього Закону.

2. Розподіл грошових сум у черговості, зазначеній у частині першій цієї статті, здійснюється в міру їх стягнення.

Стаття 98. Черговість задоволення вимог стягувачів та відсотків за невиконання рішення у разі недостатності стягнутої суми для задоволення вимог стягувачів у зведеному виконавчому провадженні

1. У разі якщо під час розподілу грошових сум у випадку, передбаченому пунктом 3 частини першої статті 97 цього Закону, стягнутої суми недостатньо для задоволення вимог стягувачів та відсотків за невиконання рішення у зведеному виконавчому провадженні, кошти розподіляються виконавцем між стягувачами в такій черговості:

1) у першу чергу задовольняються забезпечені заставою вимоги щодо стягнення з вартості заставленого майна;

2) у другу чергу задовольняються вимоги щодо стягнення аліментів, після чого здійснюється відшкодування збитків та шкоди, завданих внаслідок кримінального або адміністративного правопорушення, каліцтва або іншого ушкодження здоров'я, а також у зв'язку із втратою годувальника;

3) у третю чергу задовольняються вимоги працівників, пов'язані з трудовими правовідносинами;

4) у четверту чергу задовольняються вимоги стягувачів за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, вимоги щодо збору на обов'язкове державне пенсійне страхування, страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та вимоги щодо податків та інших платежів до бюджету;

5) у п'яту чергу задовольняються всі інші вимоги.

2. Вимоги стягувачів кожної наступної черги задовольняються після задоволення в повному обсязі вимог стягувачів попередньої черги. У разі якщо стягнутої суми недостатньо для задоволення в повному обсязі всіх вимог однієї черги, вимоги задовольняються пропорційно до належної кожному стягувачу суми. Вимоги стягувачів щодо виплати заборгованості із заробітної плати та інші вимоги, пов'язані з трудовими правовідносинами, задовольняються в порядку надходження виконавчих документів.

У разі якщо виконавчі документи щодо виплати заборгованості із заробітної плати та інших вимог, пов'язаних із трудовими правовідносинами, надійшли протягом одного дня і стягнутої суми недостатньо для задоволення в повному обсязі всіх вимог за такими виконавчими документами, відповідні вимоги задовольняються пропорційно до належної кожному стягувачу суми.

Стаття 99. Порядок виплати стягнутих грошових сум

1. Грошові суми, стягнуті з боржника (у тому числі одержані від реалізації майна боржника), зараховуються на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця.

2. Стягувачу - фізичній особі стягнуті з боржника кошти перераховуються виконавцем на зазначений у заяві про примусове виконання рішення рахунок у банку або іншій фінансовій установі (заяві про зміну реквізитів рахунку у банку або іншій фінансовій установі) чи надсилаються на адресу стягувача поштовим переказом.

3. Стягувачу - юридичній особі стягнуті грошові суми перераховуються виконавцем у встановленому порядку на визначені стягувачем рахунки.

4. Грошові суми, стягнуті до Державного бюджету України або місцевих бюджетів, перераховуються в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

5. Не допускається виплата стягувачу стягнутих сум готівкою або виплата стягнутих сум іншим особам, які не є стягувачами (крім виплати грошових сум представнику стягувача за його заявою, заставодержателю, який не є стягувачем, згідно із статтею 90 цього Закону.

Забороняється використовувати стягнуті з боржників грошові суми, що підлягають виплаті стягувачам, на цілі, не передбачені цією статтею, а також звертати на них стягнення для виплати іншим особам, які не є стягувачами за виконавчими документами, під час примусового виконання яких такі суми стягнуто (крім випадків, коли стягувач є одночасно боржником в іншому виконавчому провадженні).

6. Стягнуті з боржника кошти, що залишилися після задоволення всіх вимог за виконавчими документами, перераховуються боржнику (крім випадків повернення коштів іншим особам) у порядку, встановленому цією статтею.

7. У разі якщо стягнуті з боржника грошові суми або кошти, які підлягають поверненню боржнику не витребувані стягувачем або боржником відповідно протягом одного року з дня їх зарахування на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця, такі суми зараховуються до Державного бюджету України в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, за умови повідомлення виконавцем стягувача про наявність стягнутих на його користь грошових сум або боржника про наявність коштів, які підлягають поверненню боржнику.

Глава 6. Виконання документів немайнового характеру

Стаття 100. Порядок виконання рішень, за якими боржник зобов'язаний вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення

1. За рішеннями, за якими боржник зобов'язаний особисто вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення, виконавець наступного робочого дня після

закінчення строку, визначеного частиною четвертою статті 75 цього Закону, перевіряє виконання рішення боржником.

2. У разі якщо у відведений строк боржник не надав виконавцю докази, що підтверджують фактичне виконання в повному обсязі рішення згідно з виконавчим документом, або письмової заяви із доказами, що підтверджують поважні причини невиконання рішення, або якщо причини невиконання рішення, зазначені боржником у заяві, виконавець визнав не поважними, виконавець виносить постанову про накладення на боржника штрафу та повторно зобов'язує боржника виконати рішення протягом десяти днів (за рішенням, що підлягає негайному виконанню, - протягом трьох днів).

Порядок накладення на боржника штрафу, передбачений абзацом першим цієї частини, застосовується виконавцем до повного виконання рішення боржником.

3. Якщо рішення може бути виконано без участі боржника, виконавець організовує виконання такого рішення відповідно до наданих йому законом повноважень. У разі необхідності виконавець залучає до проведення чи організації виконавчих дій суб'єктів господарювання, у тому числі на платній основі, за рахунок сплаченого стягувачем авансування витрат виконавчого провадження. Витрати на проведення виконавчих дій у разі виконання рішення без участі боржника стягуються з боржника.

4. Виконавець під час виконання рішення про заборону вчиняти певні дії або про утримання від вчинення певних дій доводить до відома боржника резолютивну частину такого рішення, про що складає відповідний акт. Після складення акту виконавець виносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

5. Постанова про накладення на боржника штрафу, передбаченого цією статтею, виділяється виконавцем в окреме провадження, яке підлягає подальшому виконанню у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 101. Виконання рішення про відібрання дитини

1. Під час виконання рішення про відібрання дитини виконавець проводить виконавчі дії за обов'язковою участю особи, якій дитина передається на виховання, із залученням представників органів опіки і піклування.

2. За необхідності виконавець може звернутися до суду з поданням щодо вирішення питання про тимчасове влаштування дитини до дитячого або лікувального закладу.

3. У разі якщо боржник перешкоджає виконанню рішення про відібрання дитини, до нього застосовуються заходи, передбачені цим Законом.

Стаття 102. Виконання рішення про встановлення побачення з дитиною, рішення про усунення перешкод у побаченні з дитиною

1. Виконання рішення про встановлення побачення з дитиною полягає у забезпеченні боржником побачень стягувача з дитиною в порядку, визначеному рішенням.

2. Виконавець здійснює перевірку виконання боржником цього рішення у час та місці побачення, визначених рішенням, а у разі якщо вони рішенням не визначені, то перевірка здійснюється у час та місці побачення, визначених державним виконавцем.

3. У разі невиконання без поважних причин боржником рішення виконавець складає акт та вносить постанову про накладення на боржника штрафу у розмірі, визначеному частиною першою статті 130 цього Закону. У постанові зазначаються вимога виконувати рішення та попередження про кримінальну відповідальність.

4. У разі повторного невиконання без поважних причин боржником рішення виконавець складає акт, вносить постанову про накладення на боржника штрафу в подвійному розмірі, надсилає до органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення, звертається з поданням про тимчасове обмеження боржника у праві виїзду за межі України до суду за місцезнаходженням органу державної виконавчої служби, вносить вмотивовану постанову про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві керування транспортними засобами (із врахуванням обмежень, передбачених частиною десятою статті 96 цього Закону) та вживає інші заходи примусового виконання рішення, передбачені цим Законом.

5. У разі виконання рішення боржником виконавець складає акт та вносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

6. Якщо боржник у подальшому перешкоджає побаченням стягувача з дитиною, стягувач має право звернутися до державного виконавця із заявою про відновлення виконавчого провадження. Після відновлення виконавчого провадження виконавець повторно здійснює заходи, передбачені цією статтею.

7. Рішення про усунення перешкод у побаченні з дитиною виконується у порядку, встановленому статтею 100 цього Закону.

Стаття 103. Виконання рішення про поновлення на роботі

1. Рішення про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного працівника виконується невідкладно в порядку, визначеному статтею 100 цього Закону.

2. Рішення вважається виконаним боржником з дня видання відповідно до законодавства про працю наказу або розпорядження про поновлення стягувача на роботі, внесення відповідного запису до трудової книжки стягувача та фактичного допущення стягувача до виконання попередніх обов'язків, після чого виконавець вносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

3. У разі неможливості виконання рішення про поновлення на роботі у зв'язку із припиненням боржника – юридичної особи або фізичної особи підприємця чи неможливістю встановити їх місцезнаходження, за письмовою заявою стягувача виконавець здійснює запис у трудовій книжці стягувача про причини неможливості виконання рішення та закінчує виконавче провадження згідно пункту 11 частини першої статті 124 цього Закону.

Стаття 104. Виконання рішення про виселення боржника

1. Виконавець наступного робочого дня після закінчення строку, визначеного частиною четвертою статті 75 цього Закону, перевіряє виконання боржником рішення про його виселення.

У разі невиконання боржником рішення про його виселення самостійно державний виконавець виконує його примусово.

2. Виконавець призначає день і час примусового виселення, про що письмово інформує боржника. Боржник вважається повідомленим про його примусове виселення, якщо повідомлення надіслано йому за адресою, за якою має здійснюватися виселення, чи іншою адресою, достовірно встановленою державним виконавцем.

Відсутність боржника, належним чином повідомленого про день і час примусового виселення, під час виконання рішення про виселення боржника не є перешкодою для його виселення.

3. Примусове виселення полягає у звільненні приміщення, зазначеного у виконавчому документі, від боржника, його майна, домашніх тварин та у забороні боржнику користуватися цим приміщенням. Примусовому виселенню підлягають виключно особи, зазначені у виконавчому документі.

4. Примусове виселення здійснюється за участю працівників поліції.

5. Якщо виконання рішення здійснюється за відсутності боржника, виконавець зобов'язаний провести опис майна. Описане майно передається для відповідального зберігання стягувачу або іншій особі, визначеній виконавцем.

6. Якщо боржник перешкоджає виконанню рішення про його виселення, виконавець накладає на нього штраф у порядку, визначеному цим Законом.

7. Передане для зберігання майно боржника повертається йому виконавцем на підставі акта після відшкодування боржником витрат, пов'язаних із зберіганням такого майна. У разі якщо боржник відмовляється відшкодувати витрати, пов'язані із зберіганням майна, вони компенсуються за рахунок реалізації майна боржника або його частини.

Зберігання майна здійснюється протягом не більше двох місяців з дня передачі на зберігання. Після закінчення двомісячного строку невитребуване майно реалізується в порядку, визначеному цим Законом. Отримані від реалізації такого майна кошти, за вирахуванням виконавчої санкції, витрат виконавчого провадження, а також штрафів перераховуються боржнику.

У разі якщо майно не було реалізовано, розпорядження ним здійснюється в порядку, встановленому для розпорядження безхазяйним майном.

8. Про виконання рішення про виселення боржника виконавець складає акт, що підписується особами, які брали участь у виконанні рішення про примусове виселення.

9. У разі якщо особі, яка підлягає виселенню, має бути надано інше житлове приміщення, виконавець надсилає органу, який відповідно до судового рішення зобов'язаний надати боржнику інше житлове приміщення, повідомлення про строк виконання рішення про надання такого приміщення. У разі ненадання у визначений строк іншого житлового приміщення виконавець складає відповідний акт і звертається до суду з поданням про встановлення порядку подальшого виконання рішення. До вирішення судом зазначеного питання виконавчі дії не проводяться.

10. У разі якщо особа самостійно вселилася у приміщення, з якого вона була примусово виселена, повторне її виселення може бути здійснено виконавцем на підставі ухвали суду, який прийняв рішення про виселення. Виконавче провадження у такому разі підлягає відновленню за постановою виконавця.

11. Виконання рішення про виселення боржників юридичних осіб або про звільнення приміщень від боржників юридичних осіб здійснюється у порядку, встановленому цією статтею.

Стаття 105. Виконання рішення про вселення стягувача

1. Виконавець наступного робочого дня після закінчення строку, визначеного частиною четвертою статті 75 цього Закону, перевіряє виконання боржником рішення про вселення стягувача.

У разі невиконання боржником рішення про вселення стягувача самостійно виконавець виконує його примусово.

2. Примусове вселення полягає у забезпеченні виконавцем безперешкодного входження стягувача у приміщення, зазначене у виконавчому документі, та його проживання (перебування) в ньому.

3. Виконавець зобов'язаний письмово повідомити боржника і стягувача про день і час примусового вселення. Боржник вважається повідомленим про примусове вселення стягувача, якщо повідомлення надіслано йому за адресою, за якою має здійснюватися вселення, чи іншою адресою, достовірно встановленою виконавцем.

Відсутність боржника, належним чином повідомленого про день і час примусового вселення, під час виконання рішення про вселення не є перешкодою для вселення стягувача.

4. У разі якщо боржник перешкоджає виконанню рішення про вселення стягувача, виконавець накладає на нього штраф та вживає заходів примусового виконання рішення, передбачених цим Законом.

Примусове вселення стягувача здійснюється за участю працівників поліції.

5. Про примусове вселення стягувача виконавець складає акт, що підписується особами, які брали участь у виконанні рішення про примусове вселення.

6. У разі подальшого перешкоджання боржником проживанню (перебуванню) стягувача у приміщенні, в яке його вселено, стягувач має право звернутися до виконавця із заявою про відновлення виконавчого провадження. У такому разі виконавець повторно здійснює примусове вселення стягувача та накладає на боржника штраф у подвійному розмірі відповідно до статті 130 цього Закону. Виконавче провадження не відновлюється і повторне примусове вселення стягувача не здійснюється, якщо особа, яка перешкоджає його проживанню (перебуванню), не є боржником. Питання про вселення стягувача в такому разі вирішується в судовому порядку.

7. Виконання рішення про вселення стягувача юридичної особи здійснюється у порядку, встановленому цією статтею.

Глава 7. Особливості виконання окремих категорій виконавчих документів

Стаття 106. Виконання ухвали суду про забезпечення позову шляхом арешту та заборони відчуження майна

1. Виконання ухвали суду про забезпечення позову шляхом накладення арешту та заборони відчуження майна здійснюється у порядку, встановленому статтею 80 цього Закону.

Стаття 107. Виконання ухвали суду про витребування доказів

1. Виконання ухвали суду про витребування доказів здійснюється у порядку, встановленому статтею 100 цього Закону.

У разі повторного ненадання боржником виконавцю у строки, встановлені частиною другою статті 100 цього Закону, доказів, що підтверджують фактичне виконання в повному обсязі ухвали суду про витребування доказів, або письмової заяви із доказами, що підтверджують поважні причини невиконання ухвали, виконавець виносить постанову про накладення на боржника штрафу у подвійному розмірі, а виконавчий документ надсилає до суду, який його видав, із актом про невиконання боржником ухвали суду.

Стаття 108. Виконання постанов про стягнення виконавчої санкції, витрат виконавчого провадження, штрафів у виконавчому провадженні, стягнення відсотків за невиконання рішення

1. Постанови про стягнення з боржника виконавчої санкції, витрат виконавчого провадження, штрафу у виконавчому провадженні, накладеного

згідно цього Закону, відсотків за невиконання рішення виконуються в рамках виконавчого провадження в межах виконання якого їх винесено.

2. У разі якщо при поверненні виконавчого документа стягувачу чи закінченні виконавчого провадження необхідно забезпечити подальше виконання постанов, передбачених частиною першою цієї статті, вказані постанови виділяються в окреме виконавче провадження та виконуються у порядку, встановленому цим Законом.

Постанова про виділення виконавчого документа в окреме провадження надсилається боржнику із роз'ясненням порядку її оскарження.

Стаття 109. Передача стягувачу предметів, зазначених у виконавчому документі

1. Під час виконання рішень про передачу стягувачу предметів, зазначених у виконавчому документі, виконавець вилучає такі предмети у боржника і передає їх стягувачу, про що складає акт передачі.

2. У разі письмової відмови стягувача від одержання предметів, вилучених у боржника під час виконання рішення про їх передачу стягувачу, виконавець повертає зазначені предмети боржникові, про що складає акт, і виносить постанову про закінчення виконавчого провадження. При цьому сплачене стягувачем авансування витрат виконавчого провадження поверненню не підлягає.

3. У разі встановлення факту відсутності предмета, що мав бути переданий стягувачу в натурі, або його знищення, виконавець складає про це відповідний акт та вчиняє дії, спрямовані на визначення вартості відсутнього (знищеного) предмету.

Визначення вартості відсутнього (знищеного) предмету здійснюється:

- 1) за погодженням сторін;
- 2) виконавцем самостійно за ринковими цінами, що діють на день визначення вартості майна;
- 3) шляхом залучення виконавцем суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання.

4. У разі якщо сторони виконавчого провадження не дійшли згоди щодо визначення вартості відсутнього (знищеного) предмету, визначення вартості майна боржника здійснюється виконавцем самостійно або із залученням суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання.

Стаття 110. Виконання рішень стосовно іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб

1. Під час виконання рішень стосовно іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб, які відповідно проживають (перебувають) чи зареєстровані на території України або мають на території України власне майно,

яким володіють самостійно або разом з іншими особами, застосовуються положення цього Закону.

2. У разі невиконання зазначеними в частині першій цієї статті особами або іноземцем, особою без громадянства, який є керівником боржника юридичної особи, рішень виконавець звертається до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, органів охорони державного кордону з поданням про заборону в'їзду в Україну чи видворення за межі України таких осіб відповідно до Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства".

Глава 8. Окремі процесуальні питання у виконавчому провадженні

Стаття 111. Час проведення виконавчих дій

1. Виконавчі дії, окрім виконавчих дій, щодо винесення постанов та вчинення інших дій в Автоматизованій системі виконавчого провадження, проводяться виконавцем у робочі дні, не раніше шостої і не пізніше двадцять другої години, якщо інше не передбачено цією статтею. Конкретний час проведення виконавчих дій визначається виконавцем.

2. Виконавчі дії в неробочі та святкові дні, встановлені законом, проводяться у час, передбачений частиною першою цієї статті, у разі якщо зволікання неможливе або якщо такі дії не можуть бути проведені в інші дні з вини боржника.

3. Проведення виконавчих дій в інший час, ніж передбачено частиною першою цієї статті, допускається, якщо невиконання рішення створює загрозу життю чи здоров'ю громадян або якщо виконавчі дії, розпочаті до двадцять другої години, необхідно продовжити.

4. Виконавчі дії, щодо винесення постанов та вчинення інших дій в Автоматизованій системі виконавчого провадження можуть бути проведені без обмежень в часі доби.

Стаття 112. Особливості виконання кількох виконавчих документів щодо одного боржника

1. Виконання кількох виконавчих документів про стягнення коштів з одного боржника здійснюється органом державної виконавчої служби або приватним виконавцем у рамках зведеного виконавчого провадження.

2. Якщо виконавчі провадження відносно одного боржника, у тому числі зведені, одночасно перебувають на виконанні в декількох приватних виконавців, або в приватного виконавця та органах державної виконавчої служби, такі провадження виконуються окремо, а стягнуті кошти розподіляються виконавцем між стягувачами виконавчого провадження або зведеного виконавчого провадження, при виконанні якого їх стягнуто.

Стаття 113. Передача виконавчих проваджень

1. За письмовою заявою стягувача виконавче провадження може бути передано від одного приватного виконавця іншому або відповідному органу державної виконавчої служби, або від органу державної виконавчої служби - приватному виконавцю, які знаходяться за місцем виконання рішення, визначеним відповідно до статті 76 цього Закону.

Виконавець має право відмовити стягувачу у задоволенні його заяви про передачу виконавчого провадження, якщо:

- 1) виконавцем на рахунках боржника виявлено кошти, достатні для забезпечення виконання рішення в повному обсязі, та він вжив заходів щодо їх стягнення;
- 2) виконавець виявив належне боржнику майно, здійснив його опис та арешт і вживає заходів щодо визначення вартості або оцінки майна боржника та передачі його на реалізацію;
- 3) майно боржника, якого достатньо для забезпечення виконання рішення, передано на реалізацію;
- 4) здійснюється розподіл стягнутих з боржника коштів.

Про передачу виконавчого провадження чи відмову у задоволенні заяви стягувача про передачу виконавчого провадження виконавець виносить постанову у строк не пізніше трьох робочих днів з дня надходження такої заяви.

Стаття 114. Розшук боржника, дитини за виконавчим документом про відібрання дитини

1. У разі відсутності відомостей про місце проживання, перебування боржника - фізичної особи, а також дитини за виконавчими документами про відібрання чи передання дитини виконавець звертається до суду з поданням про винесення ухвали про розшук боржника або дитини.

Якщо при виконанні рішення відносно боржника – юридичної особи виникли обставини, що перешкоджають його виконанню, які пов'язані із відсутністю керівника боржника – юридичної особи, фактичне місце знаходження якого не відомо, виконавець звертається до суду з поданням про винесення ухвали про розшук фізичної особи, яка є керівником боржника – юридичної особи. Суд оголошуючи розшук боржника – фізичної особи або фізичної особи, яка є керівником боржника – юридичної особи, одночасно застосовує до вказаних осіб привід.

У разі, якщо виконавець отримав інформацію про звільнення оголошеної в розшук фізичної особи з посади керівника боржника – фізичної особи або якщо припинили діяти обставини щодо необхідності розшуку боржника – фізичної особи, дитини або фізичної особи керівника боржника – юридичної особи, виконавець зобов'язаний не пізніше наступного робочого дня, з дня коли йому стало відомо про виникнення вказаних обставин, винести постанову про припинення розшуку.

У разі необхідності повторного розшуку на підставі ухвали суду осіб, які визначені цією частиною, виконавець виносить постанову про поновлення розшуку, яку направляє для виконання до органів поліції.

Виконання ухвали суду про розшук дитини, розшук та привід боржника – фізичної особи або фізичної особи керівника боржника – юридичної особи здійснюється органами поліції.

2. Розшук боржника - юридичної особи, організовує виконавець шляхом подання вимог до відповідних органів, установ або проведення перевірки інформації, що міститься в базах даних і реєстрах.

У разі неможливості отримати з відповідних баз даних та реєстрів необхідні для здійснення виконавчого провадження інформацію (копії документів), така інформація (копії документів) надається її держателем на письмову вимогу виконавця у встановлений виконавцем строк.

Стаття 115. Роз'яснення рішень, виконавчих документів, що підлягають примусовому виконанню

1. У разі якщо викладена у виконавчому документі резолютивна частина рішення є незрозумілою, виконавець або сторони виконавчого провадження мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про роз'яснення відповідного рішення.

2. У разі якщо зміст виконавчого документа незрозумілий, виконавець або сторони виконавчого провадження мають право звернутися до органу (посадової особи), який видав виконавчий документ, із заявою про роз'яснення його змісту.

Стаття 116. Відстрочка або розстрочка виконання рішення

1. За наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим (хвороба сторони виконавчого провадження, відрядження сторони виконавчого провадження, стихійне лихо тощо), сторони мають право звернутися до суду, який розглядав справу як суд першої інстанції, із заявою про відстрочку або розстрочку виконання рішення. Рішення про розстрочку виконується в частині та у строки, встановлені цим рішенням.

2. За заявою стягувача виконавець може відстрочити або розстрочити виконання рішення, за наявності обставин, передбачених частиною першою цієї статті, про що виносить відповідну постанову.

Стаття 117. Зміна способу і порядку виконання рішення

1. За наявності обставин, що ускладнюють виконання судового рішення або роблять його неможливим, виконавець за заявою сторін або з власної ініціативи з метою забезпечення повного виконання рішення змінює спосіб і порядок його виконання виходячи з визначених цим Законом заходів примусового виконання.

Стаття 118. Відкладення проведення виконавчих дій

1. За наявності обставин, що перешкоджають проведенню виконавчих дій (хвороба сторони виконавчого провадження, відрядження сторони виконавчого провадження, стихійне лихо тощо), або з інших підстав, внаслідок виникнення яких сторони були позбавлені можливості скористатися правами, наданими їм цим Законом, виконавець може відкласти проведення виконавчих дій з власної ініціативи або за заявою стягувача чи боржника на строк до десяти днів.

У разі звернення виконавця та/або заінтересованої особи до суду із заявою про заміну вибулої сторони правонаступником виконавець може відкласти проведення виконавчих дій на строк до двадцяти днів.

Про відкладення проведення виконавчих дій виконавець вносить відповідну постанову.

Стаття 119. Зупинення виконавчого провадження

1. Виконавець зупиняє виконавче провадження у разі:

1) проходження боржником строкової військової служби, військової служби за призовом осіб офіцерського складу, військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період, або якщо боржник проходить військову службу та виконує бойові завдання військової служби у бойовій обстановці чи в районі проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, якщо згідно з умовами служби проведення виконавчих дій неможливе чи на прохання стягувача, який проходить таку військову службу;

2) зупинення судом стягнення на підставі виконавчого документа;

3) зупинення судом реалізації арештованого майна у разі відсутності іншого майна боржника, на яке може бути звернено стягнення;

4) порушення господарським судом провадження у справі про банкрутство боржника, якщо відповідно до закону на вимогу стягувача поширюється дія мораторію, запровадженого господарським судом. Виконавець не зупиняє вчинення виконавчих дій за рішеннями про виплату заробітної плати, аліментів, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю особи, авторської винагороди, повернення невикористаних та своєчасно неповернутих коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, рішеннями немайнового характеру, у разі перебування виконавчого провадження на стадії розподілу стягнутих з боржника грошових сум (у тому числі одержаних від реалізації майна боржника);

5) зупинення судом виконання рішення;

6) надання судом, який видав виконавчий документ, відстрочки або розстрочки виконання рішення чи відстрочення або розстрочення виконання

рішення виконавцем у порядку, встановленому частиною другою статті 116 цього Закону;

7) включення підприємства паливно-енергетичного комплексу до Реєстру підприємств паливно-енергетичного комплексу, які беруть участь у процедурі погашення заборгованості, яка виникла внаслідок розрахунків за енергоносії з урахуванням дати заборгованості відповідно до Закону України "Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу", крім рішень, передбачених абзацом шостим пункту 3.7 статті 3 зазначеного Закону;

8) затвердження плану санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство;

9) надіслання виконавчого документа до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у випадку, передбаченому частиною третьою статті 4 Закону України "Про гарантії держави щодо виконання судових рішень";

10) включення підприємств, що виробляють, транспортують та постачають теплову енергію, надають послуги з централізованого опалення та постачання гарячої води, підприємств централізованого водопостачання та водовідведення, що надають послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, послуги з постачання холодної води та послуги з водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), до реєстру підприємств, що беруть участь у процедурі врегулювання заборгованості відповідно до Закону України "Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії", з виконавчих проваджень, стягувачами за якими є Національна акціонерна компанія "Нафтогаз України", її дочірня компанія "Газ України", Публічне акціонерне товариство "Укртрансгаз", постачальники електричної енергії, а боржниками - підприємства, що виробляють теплову енергію, транспортують та постачають теплову енергію, надають послуги з централізованого опалення та постачання гарячої води, та підприємства централізованого водопостачання та водовідведення, що надають послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, послуги з постачання холодної води та послуги з водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем);

11) встановлення мораторію на звернення стягнення на активи боржника за зобов'язаннями підприємств залізничного транспорту, майно яких розміщене на території проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, на якій органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження;

12) наявності підстав, передбачених статтею 2¹ Закону України "Про деякі питання заборгованості підприємств оборонно-промислового комплексу -

учасників Державного концерну "Укроборонпром" та забезпечення їх стабільного розвитку";

13) наявності підстав, передбачених статтею 1 Закону України "Про відновлення платоспроможності державних вугледобувних підприємств";

15) поновлення судом строку подання апеляційної скарги на рішення, за яким видано виконавчий документ, або прийняття такої апеляційної скарги до розгляду (крім виконавчих документів, що підлягають негайному виконанню).

2. Виконавець не пізніше наступного робочого дня, коли йому стало відомо про обставини, зазначені в частині першій цієї статті, а з підстави, передбаченої пунктом 9 частини першої цієї статті, - у день надіслання виконавчого документа до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, зупиняє виконавче провадження, про що виносить відповідну постанову.

3. Виконавче провадження з підстави, передбаченої пунктом 7 частини першої цієї статті, не зупиняється в разі стягнення заборгованості перед Національною акціонерною компанією "Нафтогаз України" та/або її дочірнім підприємством, що здійснювало постачання природного газу на підставі ліцензії.

4. Виконавче провадження з підстави, передбаченої пунктом 10 частини першої цієї статті, зупиняється у частині стягнення заборгованості за спожитий природний газ, використаний станом на 1 липня 2016 року для виробництва теплової та електричної енергії, послуг з опалення та постачання гарячої води (з урахуванням суми неустойки (штрафу, пені), інфляційних нарахувань, процентів річних, нарахованих на заборгованість за спожитий природний газ), крім заборгованості, раніше реструктуризованої (розстроченої та/або відстроченої), у тому числі згідно з рішенням суду.

Стаття 120. Строки зупинення виконавчого провадження

1. Виконавець зупиняє виконавче провадження у випадках, передбачених пунктами 1, 4, 8, 11 частини першої статті 119 цього Закону, до закінчення строку дії зазначених обставин, а у випадках, передбачених пунктами 2, 3, 5 і 15 частини першої статті - 119 цього Закону, - до розгляду питання по суті.

Виконавче провадження у випадку, передбаченому пунктом 6 частини першої статті 119 цього Закону, зупиняється до закінчення дії наданої відстрочки або першого періоду розстрочки виконання рішення..

2. У випадку, передбаченому пунктом 7 частини першої статті 119 цього Закону, виконавець зупиняє виконавче провадження до закінчення строку дії процедури погашення заборгованості підприємствами паливно-енергетичного комплексу, визначеного Законом України "Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу".

3. У випадку, передбаченому пунктом 9 частини першої статті 119 цього Закону, виконавець зупиняє виконавче провадження до надходження від

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, повідомлення про перерахування коштів на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби або стягувачу.

4. Протягом строку, на який виконавче провадження зупинене, виконавчі дії не провадяться. Арешт, накладений виконавцем на майно боржника, у тому числі на кошти на рахунках боржника у банках та інших фінансових установах, протягом строку, на який виконавець зупиняє виконавче провадження, не знімається, крім випадку, передбаченого пунктом 10 частини першої статті 119 цього Закону. У період зупинення вчинення виконавчих дій виконавець має право звертатися до суду в порядку, встановленому цим Законом, а також вживати заходів до розшуку боржника (його майна) або проведення перевірки його майнового стану.

5. Після усунення обставин, що стали підставою для зупинення виконавчого провадження, виконавець не пізніше наступного робочого дня з моменту, коли йому стало про це відомо, зобов'язаний винести постанову про поновлення виконавчого провадження та продовжити примусове виконання рішення у порядку, встановленому цим Законом.

6. У випадку, передбаченому пунктом 10 частини першої статті 119 цього Закону, виконавець зупиняє виконавче провадження до виключення боржника з реєстру підприємств, що беруть участь у процедурі врегулювання заборгованості відповідно до Закону України "Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії". У разі поновлення виконавчого провадження, зупиненого на підставі пункту 10 частини першої статті 119 цього Закону, виконавче провадження повторному зупиненню з цих підстав не підлягає.

7. У випадку, передбаченому пунктом 13 частини першої статті 119 цього Закону, виконавець зупиняє виконавче провадження на період дії обставин, визначених статтею 2¹ Закону України "Про деякі питання заборгованості підприємств оборонно-промислового комплексу - учасників Державного концерну "Укроборонпром" та забезпечення їх стабільного розвитку".

8. У випадку, передбаченому пунктом 14 частини першої статті 119 цього Закону, виконавець зупиняє виконавче провадження на період дії обставин, визначених статтею 1 Закону України "Про відновлення платоспроможності державних вугледобувних підприємств".

Стаття 121. Вилучення документів виконавчого провадження

1. Вилучення (виїмка або витребування) документів виконавчого провадження здійснюється лише на підставі ухвали суду. В такому випадку виконавець зобов'язаний не пізніше трьох днів з моменту отримання ухвали виготовити копію документа, що вилучається, засвідчити її власним підписом із

зазначенням посади, прізвища та дати, скріпити печаткою та надіслати до суду або іншої особи чи органу, які витребовують або вилучають документ, або видати копію уповноваженій ними особі.

2. У разі надходження ухвали суду про вилучення (виїмку або витребування) оригіналу документа виконавчого провадження, виконавець зобов'язаний не пізніше трьох днів з моменту отримання ухвали, якщо інший строк не встановлено судом, долучити копію документа, засвідчену в порядку, встановленому частиною першою цієї статті, до документів виконавчого провадження, після чого надіслати цінним листом з описом вкладення оригінал документа до суду, який його витребує або вилучає. Ухвала суду додається до документів виконавчого провадження.

3. У разі надходження на виконання ухвали слідчого судді, суду про тимчасовий доступ до речей і документів або про проведення обшуку, відповідні слідчі дії проводяться у порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України. При цьому, якщо в ухвалі слідчого судді буде визначено про вилучення оригіналів документів виконавчого провадження, виконавець зобов'язаний додати до документів виконавчого провадження копію документа, засвідчену в порядку, встановленому частиною першою цієї статті, після чого видати оригінал документа. В іншому випадку, виконавець зобов'язаний лише надати копію документа, засвідчену в порядку, встановленому частиною першою цієї статті. Копія ухвали слідчого судді, суду про тимчасовий доступ до речей і документів, опис документів, які були вилучені на її виконання, додаються до документів виконавчого провадження.

4. У разі вилучення оригіналів документів виконавчого провадження, виконавець продовжує здійснювати виконання рішення на підставі копій документів, що залишились в матеріалах виконавчого провадження. У разі, якщо при вилученні оригіналів документів виконавчого провадження не були створені копії документів виконавчого провадження, виконавець відновлює такі документи за допомогою Автоматизованої системи виконавчого провадження та продовжує здійснювати виконання рішення на підставі таких документів.

Стаття 122. виправлення описок, помилок

1. Начальник відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, або виконавець з власної ініціативи чи за заявою сторони виконавчого провадження може виправити допущені у процесуальних документах, винесених у виконавчому провадженні, граматичні чи арифметичні помилки, про що виноситься відповідна постанова.

Глава 9. Завершення виконавчого провадження

Стаття 123. Повернення виконавчого документа стягувачу

1. Виконавчий документ повертається стягувачу, якщо:

- 1) стягувач подав письмову заяву про повернення виконавчого документа;
  - 2) у боржника відсутнє майно, кошти та доходи, на які може бути звернено стягнення, а здійснені виконавцем відповідно до цього Закону заходи щодо їх розшуку виявилися безрезультатними;
  - 3) стягувач відмовився залишити за собою майно боржника, нереалізоване під час виконання рішення, за відсутності іншого майна, на яке можливо звернути стягнення;
  - 4) стягувач перешкоджає проведенню виконавчих дій або не здійснив авансування витрат виконавчого провадження, передбачене статтею 66 цього Закону, незважаючи на попередження виконавця про повернення йому виконавчого документа;
  - 5) у результаті вжитих виконавцем заходів неможливо встановити місцезнаходження боржника - юридичної особи, місце проживання, перебування боржника - фізичної особи (крім випадків, коли виконанню підлягають виконавчі документи про відібрання дитини, а також виконавчі документи, за якими мають бути стягнуті кошти чи інше майно, та інші виконавчі документи, що можуть бути виконані без участі боржника);
  - 6) боржник - фізична особа (крім випадків, коли виконанню підлягають виконавчі документи про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом чи іншим ушкодженням здоров'я, у зв'язку із втратою годувальника, а також виконавчі документи про відібрання дитини або коли виявлено кошти (майно), доходи боржника, на які звернуто стягнення) не виявлений протягом року з дня оголошення розшуку;
  - 7) після відкриття виконавчого провадження встановлено, що строки пред'явлення виконавчого документа до виконання, встановлені цим Законом, не настали;
  - 8) законом встановлено заборону щодо звернення стягнення на майно чи кошти боржника, якщо в нього відсутнє інше майно чи кошти, на які можливо звернути стягнення, а також щодо проведення інших виконавчих дій стосовно боржника, що виключає можливість виконання відповідного рішення;
  - 9) відсутня його згода на заміщення приватного виконавця;
  - 10) запроваджено тимчасову адміністрацію банку-боржника, крім рішень немайнового характеру.
  - 12) протягом десяти днів після відводу, самовідводу приватного виконавця не надійшла заява стягувача про передачу виконавчого провадження іншому приватному виконавцю чи органу державної виконавчої служби;
  - 13) постанову про відкриття виконавчого провадження скасовано у встановленому законом порядку
2. У разі повернення виконавчого документа стягувачу на підставі пунктів 8 та 13 частини першої цієї статті арешт з майна (коштів) боржника знімається. У разі повернення виконавчого документа стягувачу на підставі пунктів 1, 3, 4

частини першої цієї статті арешт з майна (коштів) боржника знімається, крім випадків не стягнення виконавчої санкції.

3. Повернення виконавчого документа стягувачу з підстав, передбачених цією статтею, не позбавляє його права повторно пред'явити виконавчий документ до виконання протягом строків, встановлених статтею 50 цього Закону.

Виконавчий документ (окрім виконавчих документів, які можуть бути пред'явлені до примусового виконання протягом трьох місяців), який був повернутий стягувачу на підставі пункту 2 частини першої цієї статті, може бути повторно пред'явлений до примусового виконання не раніше ніж через шість місяців з дня повернення. У разі, якщо стягувач належним чином підтвердить набуття боржником майна (коштів) або отримання доходів, на які можливо звернути стягнення, виконавчий документ може бути пред'явлений до примусового виконання до завершення строків, визначених цією статтею.

Виконавчий документ повернутий на підставі пункту 13 частини першої цієї статті повторно може бути пред'явлений до виконання у разі відсутності підстав для відмови у відкритті виконавчого провадження.

Стаття 124. Закінчення виконавчого провадження

1. Виконавче провадження підлягає закінченню у разі:

- 1) визнання судом відмови стягувача від примусового виконання судового рішення;
- 2) затвердження судом мирової угоди, укладеної сторонами у процесі виконання рішення;
- 3) смерті або оголошення померлим чи визнання безвісно відсутнім стягувача або боржника, припинення юридичної особи - сторони виконавчого провадження, якщо виконання їх обов'язків чи вимог у виконавчому провадженні не допускає правонаступництва;
- 4) прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку-боржника;
- 5) скасування або визнання нечинним рішення, на підставі якого виданий виконавчий документ, або визнання судом виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню;
- 6) письмової відмови стягувача від одержання предметів, вилучених у боржника під час виконання рішення про передачу їх стягувачу, або знищення речі, що має бути передана стягувачу в натурі або оплатно вилучена;
- 7) закінчення строку, передбаченого законом для відповідного виду стягнення, крім випадку, якщо існує заборгованість із стягнення відповідних платежів;
- 8) визнання боржника банкрутом;
- 9) фактичного виконання в повному обсязі рішення згідно з виконавчим документом, в тому числі добровільного виконання боржником або іншою особою зобов'язання за виконавчим документом;

10) повернення виконавчого документа без виконання на вимогу суду або іншого органу (посадової особи), який видав виконавчий документ;

11) якщо рішення фактично виконано під час виконання рішення Європейського суду з прав людини;

12) непред'явлення виконавчого документа за відновленим виконавчим провадженням у строки, визначені статтею 126 цього Закону;

13) якщо стягнені з боржника в повному обсязі кошти не витребувані стягувачем протягом року та у зв'язку з цим перераховані до Державного бюджету України;

14) якщо коштів, що надійшли від реалізації заставленого майна (за виконавчим документом про звернення стягнення на заставлене майно), недостатньо для задоволення вимог стягувача - заставодержателя, а також якщо майно, яке є предметом іпотеки, передано іпотекодержателю або придбано ним відповідно до вимог Закону України "Про іпотеку" за виконавчим документом про звернення стягнення на майно, яке є предметом іпотеки;

15) погашення, списання згідно із Законом України "Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії" неустойки (штрафів, пені), інших штрафних, фінансових санкцій, а також інфляційних нарахувань і процентів річних, нарахованих на заборгованість теплопостачальних та теплогенеруючих організацій перед Національною акціонерною компанією "Нафтогаз України", її дочірньою компанією "Газ України", Публічним акціонерним товариством "Укртрансгаз" за спожитий природний газ, підприємств централізованого водопостачання та водовідведення, що надають послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, послуги з постачання холодної води та послуги з водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), перед постачальниками електричної енергії за спожиту електричну енергію, що підлягали виконанню на підставі виконавчого документа за судовим рішенням.

2. Постанова про закінчення виконавчого провадження з підстав, передбачених частиною першою цієї статті, вноситься в день настання відповідних обставин або в день, коли виконавцю стало відомо про такі обставини.

3. У випадках, передбачених пунктами 1-3, 5-7, 9-12, 14, 15, 16 частини першої цієї статті, виконавчий документ надсилається разом із постановою про закінчення виконавчого провадження до суду або іншого органу (посадовій особі), який його видав.

4. Постанова про закінчення виконавчого провадження з підстави, передбаченої пунктом 4 частини першої цієї статті, разом з виконавчим документом надсилається до уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

5. Постанова про закінчення виконавчого провадження з підстави, передбаченої пунктом 8 частини першої цієї статті, разом з виконавчим документом надсилається до господарського суду, який прийняв постанову про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури.

Стаття 125. Наслідки повернення виконавчого документа, закінчення виконавчого провадження

1. У разі закінчення виконавчого провадження (крім офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури, закінчення виконавчого провадження за судовим рішенням, винесеним у порядку забезпечення позову чи вжиття запобіжних заходів, а також, крім випадків не стягнення виконавчої санкції або витрат виконавчого провадження), арешт, накладений на майно (кошти) боржника, знімається, відомості про боржника виключаються з Єдиного реєстру боржників, скасовуються інші вжиті виконавцем заходи щодо виконання рішення, а також проводяться інші необхідні дії у зв'язку із закінченням виконавчого провадження.

2. Про зняття арешту з майна (коштів) виконавець зазначає у постанові про закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа стягувачу, яка не пізніше наступного дня після її винесення надсилається органу, установі, посадовій особі, яким була надіслана для виконання постанови про накладення арешту на майно (кошти) боржника, а у випадках, передбачених законом, вчиняє дії щодо реєстрації припинення обтяження такого майна.

3. У разі повернення виконавчого документа стягувачу з підстав, передбачених пунктами 1, 3, 4, 6 частини першої статті 123 цього Закону, закінчення виконавчого провадження з підстав, передбачених пунктами 1, 2, 4, 6, 9, 11, 14, 15 і 16 частини першої статті 124 цього Закону, якщо виконавчу санкцію не стягнуто, приватний виконавець має право, а державний виконавець зобов'язаний не пізніше наступного робочого дня з дня повернення виконавчого документа (закінчення виконавчого провадження) виділити постанову про стягнення виконавчої санкції в окреме виконавче провадження, яке виконує в порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 126. Відновлення виконавчого провадження

1. У разі якщо постанова виконавця про закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа стягувачу визнана судом незаконною чи скасована в установленому законом порядку, виконавче провадження підлягає відновленню за постановою виконавця не пізніше наступного робочого дня з дня одержання виконавцем відповідного рішення.

2. У разі відновлення виконавчого провадження стягувач, суд або орган (посадова особа), яким повернуто виконавчий документ, зобов'язані у місячний

строк з дня надходження постанови про відновлення виконавчого провадження пред'явити його до виконання.

3. У разі, якщо виконавчий документа було повернуто стягувачу з підстав, передбачених статтею 123 цього Закону, при повторному пред'явленні виконавчого документа до виконання, за умови відсутності підстав для відмови у відкритті виконавчого провадження, виконавець вносить постанову про відновлення виконавчого провадження, у якому було повернуто виконавчий документ стягувачу.

Якщо виконавчий документ було повернуто стягувачу іншим виконавцем, виконавець, який відновив виконавче провадження, направляє вимогу про витребування матеріалів попереднього виконавчого провадження, які мають бути надіслані йому протягом п'яти днів з дня отримання зазначеної вимоги.

До надходження витребуваних матеріалів виконавчого провадження або у разі їх знищення виконавець, який відновив виконавче провадження, при подальшому виконанні рішення використовує дані, які наявні в Автоматизованій системі виконавчого провадження.

РОЗДІЛ VI. ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ, ДІЙ ТА БЕЗДІЯЛЬНОСТІ ВИКОНАВЦІВ

Стаття 127. Оскарження рішень, дій або бездіяльності приватних виконавців

1. Рішення, дії або бездіяльність приватного виконавця можуть бути оскаржені сторонами та іншими учасниками виконавчого провадження до такого виконавця протягом десяти днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав, свобод чи законних інтересів.

2. Скарга подається у письмовій формі та має містити:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові приватного виконавця, якому вона подається;
- 2) повне найменування (прізвище, ім'я та по батькові) стягувача та боржника, а також найменування (прізвище, ім'я та по батькові) представника сторони або учасника виконавчого провадження, якщо скарга подається представником;
- 3) реквізити виконавчого документа (вид документа, найменування органу, що його видав, день видачі та номер документа, його резолютивна частина);
- 4) зміст оскаржуваних рішень, дій чи бездіяльності та посилення на порушену норму закону;
- 5) викладення обставин, якими скаржник обґрунтовує свої вимоги;
- 6) підпис скаржника або його представника із зазначенням дня подання скарги.

3. Розгляд скарги здійснюється протягом трьох робочих днів, за результатами якого приймається рішення про:

- 1) задоволення вимог;

- 2) часткове задоволення вимог;
- 3) відмова у задоволенні вимог.
4. Копія рішення не пізніше наступного робочого дня надсилається (вручається) скаржнику.
5. У разі незгоди з рішенням за результатами розгляду скарги, таке рішення може бути оскаржено до суду протягом десяти днів з дня його отримання, в порядку встановленому законом.

Стаття 128. Оскарження рішень, дій або бездіяльності державних виконавців, посадових осіб органів державної виконавчої служби

1. Рішення, дії або бездіяльність державного виконавця можуть бути оскаржені сторонами та іншими учасниками виконавчого провадження до керівника органу державної виконавчої служби протягом десяти днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав, свобод чи законних інтересів.

2. Скарга подається у письмовій формі та має містити:

- 1) найменування органу (посадової особи), до якого вона подається;
- 2) повне найменування (прізвище, ім'я та по батькові) стягувача та боржника, а також найменування (прізвище, ім'я та по батькові) представника сторони або учасника виконавчого провадження, якщо скарга подається представником;
- 3) реквізити виконавчого документа (вид документа, найменування органу, що його видав, день видачі та номер документа, його резолютивна частина);
- 4) зміст оскаржуваних рішень, дій чи бездіяльності та посилення на порушену норму закону;
- 5) викладення обставин, якими скаржник обґрунтовує свої вимоги;
- 6) підпис скаржника або його представника із зазначенням дня подання скарги.

3. Розгляд скарги здійснюється протягом трьох робочих днів, за результатами якого керівник органу державної виконавчої служби має право у разі, якщо вони суперечать вимогам закону, своєю постановою скасувати постанову або інший процесуальний документ (або їх частину), винесені у виконавчому провадженні державним виконавцем, зобов'язати державного виконавця провести виконавчі дії в порядку, встановленому цим Законом.

4. Копія рішення не пізніше наступного робочого дня надсилається (вручається) скаржнику.

5. У разі незгоди з рішенням за результатами розгляду скарги, таке рішення може бути оскаржено до суду, протягом десяти днів з дня його отримання в порядку встановленому законом.

РОЗДІЛ VII. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Стаття 129. Відповідальність за невиконання рішення, що зобов'язує боржника вчинити певні дії, та рішення про поновлення на роботі

1. У разі невиконання без поважних причин у встановлений виконавцем строк рішення, що зобов'язує боржника виконати певні дії, та рішення про поновлення на роботі або рішень немайнового характеру виконавець вносить постанову про накладення штрафу на боржника - фізичну особу у розмірі сто неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на посадових осіб - двісті неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на боржника - юридичну особу - триста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та встановлює новий строк виконання.

2. У разі повторного невиконання боржником рішення, виконавець накладає на нього штраф до повного фактичного виконання рішення.

Стаття 130. Відповідальність за невиконання законних вимог виконавця та порушення вимог цього Закону

1. У разі невиконання законних вимог виконавця та/або порушення вимог цього Закону, у тому числі за несвоєчасне подання або неподання звітів про відрахування із заробітної плати та інших доходів боржника, неподання або подання неправдивих відомостей про доходи і майновий стан боржника, ненадання боржником на вимогу виконавця декларації чи зазначення у декларації неправдивих відомостей або неповідомлення про зміну таких відомостей, неповідомлення боржником про зміну місця проживання (перебування) чи місцезнаходження або місця роботи (отримання доходів), а також за неявку без поважних причин за викликом виконавця виконавець вносить постанову про накладення штрафу на винну особу у розмірі 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Якщо невиконання законних вимог виконавця та/або порушення вимог цього Закону, вчинені керівником боржника юридичної особи, виконавець вносить постанову про накладення штрафу на керівника боржника юридичної особи у розмірі 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

У разі повторного невиконання законних вимог виконавця або порушення вимог цього Закону виконавець вносить постанову про накладення на винну особу штрафу у подвійному розмірі.

2. Копія постанови про накладення штрафу надсилається виконавцем особі, яка притягнута до відповідальності. Постанова про накладення штрафу може бути оскаржена у порядку, встановленому цим Законом.

3. Постанова про накладення штрафу підлягає виконанню з наступного дня після закінчення встановленого цим Законом строку на її оскарження, а у разі її оскарження – з наступного дня після набрання законної сили рішенням суду про відмову у її скасуванні.

4. Якщо штраф накладено на особу, яка не є боржником у виконавчому провадженні, постанова про накладення штрафу надсилається до органу, який є стягувачем за цією постановою після закінчення строків, встановлених частиною третьою цієї статті.